

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

4 februari 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	471
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	472
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	494
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	500
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	512
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	517
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	521
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	533
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	555
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	563
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	565
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	567
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	569

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	571
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	573

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	575
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 32
van 1 december 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Gebiedsgerichte Europese programma's – Cofinanciering

Bij de opmaak en afhandeling van de Europese programma's 5b en Leader schijnen er nogal wat problemen te zijn geweest om de Vlaamse cofinanciering, voorwaarde voor toekenning van Europees geld, rond te krijgen.

Totnogtoe was deze cofinanciering enkel gegarandeerd voor landbouwprojecten. Tal van promotoren van vooral toeristisch-recreatieve en economische projecten wachten nog op een definitieve beslissing. Bovendien waren er grote problemen om realistische projecten te kunnen begeleiden vanuit het Leader II-secretariaat Westhoek, omdat deze projecten soms zeer moeilijk in te passen waren in het opgemaakte "Enig Programmeringsdocument", de blauwdruk voor de opmaak en goedkeuring van projecten. De provincie, noch het gebied zelf, werden op enige manier betrokken bij de opmaak van een dergelijk "Enig Programmeringsdocument". In de komende maanden moet een dergelijke blauwdruk worden opgemaakt voor Leader Plus- en phasing out-projecten voor 5b.

Vlaanderen dreigt bovendien Europese middelen mis te lopen omdat blijkbaar nergens reguliere middelen uitgetrokken zijn om de cofinanciering te realiseren.

1. Is de minister-president op de hoogte van de door het Leader II-secretariaat van de Westhoek vermelde moeilijkheden op het gebied van inspraak van provincie en lokale actoren bij de

begeleiding en voorbereiding van de Europese programma's ?

2. Zo ja, welke maatregelen heeft hij genomen om dit in de nabije toekomst te verhelpen ?
3. Wat is de stand van zaken m.b.t. de opvolging en de voorbereiding door de Vlaamse regering van de gebiedsgerichte Europese programma's, meer bepaald op het gebied van de cofinanciering door de Vlaamse overheid ?

Antwoord

1. Ter afronding van de huidige programmaperiode 1994-1999 is op mijn voorstel aan alle huidige programmeringssecretariaten gevraagd de vastgestelde knelpunten op beleidsmatig, organisatorisch en financieel vlak volledig in kaart te brengen. Op deze wijze zijn we geïnformeerd over de coördinatie- en inspraakproblematiek van het West-Vlaamse Leader II-programma.

Opvallend is dat er geen gezamenlijk secretariaat – laat staan inhoudelijke afstemming – georganiseerd is voor het experimentele Leader II- en het structurele 5b-programma. Beide Europese programma's zijn nochtans bedoeld voor een landelijke regio en bovendien complementair. Door deze strikte scheiding is een synergetisch effect uitgebleven.

Mede door dit tekort aan algemene coördinatie is het Leader II-programma met drie jaar vertraging opgestart.

2. Op 3 december jongstleden heeft de Vlaamse regering beslist in de periode 2000-2006 de provinciebesturen verantwoordelijk te stellen voor de gebiedsgerichte meerjarenprogramma's. Hiervoor is gekozen omdat :
  - a) de provinciebesturen reeds een gebiedsgerichte taakstelling hebben, waardoor een integratie van het Europees en regulier beleid mogelijk wordt ;
  - b) de provinciebesturen democratisch gelegitimeerd zijn en bijgevolg verantwoordelijk kunnen worden gesteld ;
  - c) de meeste provinciebesturen nu reeds ervaring hebben met gebiedsgerichte Europese programma's.

Concreet wordt deze verantwoordelijkheid gestipuleerd in een af te sluiten beheersovereen-

komst per provincie, bestaande uit een algemeen gedeelte en een specifiek luik.

Inzake de mogelijkheden tot inspraak zullen maximale kansen worden gegeven aan de "levende krachten uit de streek". Dit is trouwens een voorwaarde die door de Europese Commissie wordt gesteld.

Ook zal de Vlaamse regering eerstdaags een monitoringcomité op Vlaams niveau oprichten. Dit comité is bevoegd voor de controle en auditing van deze programma's en zal hiertoe een inhoudelijk en methodologisch kader opmaken, wat ook als leidraad voor de programmering door de provinciebesturen zal worden aangevend.

3. Wat het cofinancieringsprobleem betreft, zullen op korte termijn, en meer in het bijzonder vóór de programma-uitvoering officieel van start gaat, door de bevoegde administratie oplossingen worden uitgewerkt ter optimalisering en objectivering van deze cofinancieringsprocedure. Het eerste resultaat hiervan is de gewenste implementatie in de begroting 2001.

Vraag nr. 35
van 3 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Taalgebruik TEC

Onder meer in Voeren onderhoudt de Waalse openbare vervoermaatschappij TEC (Transport en Commun) regelmatige verbindingen in Vlaanderen. Daar is op zich geen bezwaar tegen.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft op 24 november 1998 evenwel duidelijk gesteld dat chauffeurs van lijnbussen van de TEC op verbindingen die ook Vlaanderen aandoen wel degelijk tweetalig moeten zijn.

De directie van de TEC besliste dat advies niet op te volgen. Hierover ondervraagd, antwoordde de toenmalige federale minister van Binnenlandse Zaken Luc Van den Bossche dat dit tot de bevoegdheid behoort van de minister van Vervoer van het Waals Gewest.

Intussen is er aan de situatie niets veranderd.

Heeft de minister-president, die blijkbaar bevoegd is voor de uitvoering van het actieplan inzake Voeren, weet van dit dossier ?

Werden er al stappen ondernomen naar de Waalse overheid teneinde de wettelijkheid in deze aangelegenheid te herstellen ?

Antwoord

De Waalse openbare vervoermaatschappij TEC is, net als haar Vlaamse tegenhanger De Lijn, onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 35 en volgende van de gewone wet van 9 augustus 1980. Artikel 36 stelt dat de diensten van de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse Gewestregering het Frans gebruiken als bestuurstaal. Uitzondering wordt gemaakt ten aanzien van de rand- en taalgrensgemeenten, waar zij de taalverplichtingen moeten toepassen die opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten (gemeente- en OCMW-besturen) van die gemeenten.

De gemeente Voeren moet op basis van artikel 8 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken worden beschouwd als een taalgrensgemeente. Dit betekent dat de TEC in haar relaties met het Nederlandstalig publiek in Voeren het Nederlands moet kunnen gebruiken, en dit impliceert ook dat de berichten en mededelingen op de bussen die worden ingezet op de lijnen die Voeren aandoen, in het Frans en het Nederlands moeten gesteld zijn. Dit gebeurt trouwens ook op de buslijnen van De Lijn die door faciliteitengemeenten lopen. Het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 24 november 1998 waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, sluit hier naadloos bij aan.

Ik ben evenwel niet op de hoogte van het gesignaleerde probleem of van eventuele concrete klachten. Ik zal echter mijn collega in de Waalse gewestregering die bevoegd is voor het vervoer op de hoogte brengen van de vraag en hem verzoeken mij zijn bevindingen terzake mee te delen.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 73
van 22 november 1999
van de heer DIRK DE COCK

Bewegwijzering op autosnelwegen – Afritgemeenten

Uit navraag bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegen en Verkeer, afdeling Verkeerskunde, blijkt dat er voor de bewegwijzering van doorgaand verkeer op autosnelwegen richtlijnen bestaan die inhouden dat de eerstvolgende grote steden steeds moeten worden aangeduid. Er bestaan echter geen richtlijnen inzake bewegwijzering voor het verkeer dat de autosnelweg verlaat.

De regel die daarbij wordt gehanteerd, is de nood van de weggebruiker en de nood en veiligheid van het wegennet. Hiertoe worden meestal de omliggende gemeenten op de wegwijzer aangebracht, maar dit leidt soms ook tot misverstanden.

Zo wordt op de E17, afrit 13 Waasmunster, het naburige dorp Sinaai niet vermeld. Ook als men de afrit genomen heeft en uitkomt op de N446, staat het dorp niet aangeduid als men vanuit Antwerpen komt. Het gaat nochtans over een deelgemeente van 6.000 inwoners die zich op nog geen vijf kilometer van de autosnelweg bevindt. Belsele, niet veel groter en even ver gelegen, staat wel overal vermeld.

Een ander voorbeeld is de gemeente Burcht. Die staat, als men van Antwerpen komt, wel vermeld op de borden bij afrit 17 Zwijndrecht, maar niet als men van Gent komt. In de "Stratenatlas van België, Guide des rues de Belgique, Deel 2: Antwerpen/Waasland" staat de afrit 17 echter vermeld als afrit Burcht.

1. Kan de minister vice-president duidelijkheid verschaffen inzake de normen voor bewegwijzering bij (doorgaand en) afslaand verkeer op autosnelwegen ?
2. Hoe komt het dat Burcht enkel vermeld staat op de borden als men van Antwerpen komt, en Sinaai enkel vermeld staat op het bord op de N446 als men vanuit Gent komt en de E17 reeds verlaten heeft ?

Werden uit oogpunt van de noden van de weggebruikers reeds initiatieven genomen om de bewegwijzering ter hoogte van de afritten 13 en 17 op de E17 aan te passen, met de vermelding van Sinaai en Burcht ?

Antwoord

1. Op hoofdwegen worden als bestemmingen de belangrijkste steden aangegeven.

De belangrijkheid van steden en gemeenten wordt bepaald op basis van het aantal inwoners en de economische, sociale en toeristische functie, zoals bepaald en vastgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Dit principe wordt doorgetrokken voor richtingen die de hoofdwegen verlaten, zij het dan op kleinere schaal en gelinkt aan de categorisering van de desbetreffende weg.

2. Op basis van de in punt 1 vermelde principes wordt volgende algemene bewegwijzeringsregel toegepast : in eerste instantie wordt de hoofdgemeente vermeld, vervolgens – vanaf de plaats waar de splitsing gelegen is – de deelgemeente.

Ingevolge deze regel wordt op de autosnelweg E17 aan afrit 17 de richting Zwijndrecht aangegeven. Dit is de hoofdgemeente waartoe Burcht als deelgemeente behoort. Deze regeling werd reeds doorgevoerd voor de richting Gent-Antwerpen ; de richting Antwerpen-Gent moet nog in die zin worden aangepast.

Belsele en Sinaai zijn beide deelgemeenten van Sint-Niklaas. Aan afrit 13 van diezelfde autosnelweg wordt Belsele vermeld, zijnde de eerste deelgemeente die wordt bereikt. Sinaai wordt slechts aangeduid vanaf de plaats waar de splitsing gelegen is.

Vraag nr. 74 van 22 november 1999 van de heer JAN LOONES

Studiedag "Strand, kust en infrastructuur" – Engels

In een uitnodiging van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie West-Vlaanderen voor een studiedag over "Strand, kust en infrastructuur" staat vermeld dat het Engels als voertaal zal worden gehanteerd (studiedag "Strand, kust en infrastructuur" – provinciehuis Boeverbos Brugge – 26 december 1999).

Wie een simultaanvertaling naar het Nederlands wil, moet dit zelf vragen (optie, vermeld op het inschrijvingsformulier).

De motivatie voor het gebruik van de Engelse taal is de aanwezigheid op deze studiedag van Griekse en Portugese partners.

De doelgroep voor deze studiedag bestaat nochtans hoofdzakelijk uit Nederlandstalige politici, ambtenaren en vertegenwoordigers uit alle sectoren aan de kust. Haast uitsluitend Vlamingen worden dus op deze studiedag verwacht, met slechts een kleine minderheid buitenlanders.

Bovendien is het voor de sprekers met het Nederlands als moedertaal, niet zo eenvoudig om hun uiteenzettingen zo duidelijk mogelijk te laten overkomen wanneer ze dit in een voor hen vreemde taal moeten doen.

1. Waarom wordt die studiedag in het Engels gehouden ?

Wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor de organisatie en bijgevolg de beslissing omtrent de voertaal van de studiedag ? De Vlaamse Gemeenschap ? Het provinciebestuur van West-Vlaanderen ?

2. Is er gedacht aan simultaanvertaling naar de moedertaal van de anderstalige gasten ?
3. Welke maatregelen heeft de minister vice-president eventueel genomen om dergelijke situaties in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

De studiedag maakte deel uit van de driedaagse bijeenkomst in Vlaanderen van de Europese projectgroep Terra-Coastal Zone Management. De voertaal op de bijeenkomsten van deze projectgroep is het Engels. De leden van de projectgroep zijn vertegenwoordigers van lokale en regionale overheden uit de prefectuur van Kavala, de regio Algarve en het gewest Vlaanderen. De projectleider voor het gewest Vlaanderen is de administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Waterwegen Kust, die de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van de bijeenkomst in Vlaanderen en ook voor de gebruikte voertaal op die bijeenkomst en in het bijzonder de studiedag.

Het doel van de studiedag was in de eerste plaats de buitenlandse leden van de projectgroep in te lichten over de wijze waarop de administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Waterwegen Kust, de knelpunten aanpakt die in de kustzone kunnen ontstaan tussen kustverdediging en havenbouw en natuur en recreatie, en hierover een brede discussie uit te lokken met een zo groot mogelijke betrokkenheid van de buitenlandse partners.

Het gebruik van het Engels stelde voor de sprekers van de administratie geen probleem vermits zij routinematig op congressen en seminaries in binnen- en buitenland technische voordrachten in het Engels houden. De bijdrage van de buitenlandse projectpartners gebeurde ook in het Engels. De Nederlandstalige deelnemers waren echter niet verplicht om de Engelse voertaal te gebruiken, aangezien in een simultaanvertaling naar het Engels was voorzien.

Voor deze bijzondere studiedag, die in de eerste plaats voor de buitenlandse projectpartners werd georganiseerd, werd de voertaal van de projectgroep – het Engels – gebruikt. Het Engels is nu eenmaal de lingua franca geworden bij internationale contacten. Uiteraard vraag ik aan mijn administratie om telkens goed te overwegen of het wel degelijk noodzakelijk is om een congres, seminarie of studiedag met een andere voertaal dan het Nederlands te organiseren om een maximum aan ervaring en informatie te kunnen uitwisselen.

Vraag nr. 75 van 22 november 1999 van de heer CARL DECALUWE

Varentstraat Kaster (Anzegem) – Heraanleg

Uit het antwoord van voormalig minister van Openbare Werken Eddy Baldwin op mijn verschillende tussenkomsten in 1997 bleek dat de heraanleg van de Varentstraat in Kaster (Anzegem) en Avelgem afhangt van het afsluiten van een mobiliteitsconvenant door de betrokken gemeenten en van het opmaken van een mobiliteitsstudie. Daarboven zal de heraanleg worden getoetst aan een behoefteanalyse van het Vlaams Gewest.

Reeds lang wordt door de betrokken gemeenten aangedrongen op de heraanleg van de als monument beschermde kasseistrook van de Varent in Kaster en Avelgem. Sinds de bescherming als monument dringt ook Monumenten en Landschappen aan op de heraanleg (restauratie) van de Varent, die ook bereid is om de nodige middelen vrij te maken om de "restauratie" te subsidiëren.

1. Wat is momenteel de timing voor de heraanleg van de Varentstraat in Kaster ?
2. Welke modaliteiten zijn eventueel nog niet vervuld om tot een concrete realisatie te komen ?

3. Is er reeds contact opgenomen met Monumenten en Landschappen om tot een optimale coördinatie te komen ?
4. Wat is de geraamde kostprijs van deze heraanleg ?

Antwoord

1 en 2. De gewestweg N382 (Varentstraat) is niet opgenomen in het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002. Volgens de behoefteanalyse is deze gewestweg hiervoor niet voldoende prioritair.

Na 2002 kunnen er eventueel middelen worden uitgetrokken om deze weg in goede staat van bereikbaarheid te brengen in het kader van een overdracht van het wegvak naar de lokale overheid, aangezien het wegvak niet van gewestelijk belang is.

De beide gemeenten hebben zich nog niet formeel verbonden om de weg over te nemen.

3. Gelet op de antwoorden op de deelvragen 1 en 2, zijn er momenteel geen contacten met Monumenten en Landschappen.
4. Gelet op wat voorafgaat, werd er nog geen raming gemaakt. Bij wijze van ruwe raming kan de kostprijs voorlopig worden vastgesteld op 12 miljoen frank.

Vraag nr. 76
van 22 november 1999
van de heer FREDDY SARENS

Rattenbestrijding – Deprivatisering

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Vraag nr. 42

van 22 november 1999

van de heer Freddy Sarens

Blz. 521

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 77
van 24 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

N116 doortocht Broechem – Verkeersveiligheid

De doortocht van de gewestweg N116 door de dorpskern van Broechem schept grote problemen op het vlak van verkeersveiligheid en leefbaarheid.

De N116 snijdt de gemeente Broechem midden-door : de nieuwe woonkernen bevinden zich aan de ene kant, het grootwarenhuis, de scholen, de kerk en de post aan de andere kant. Elke week doorkruisen zo'n 50.000 voertuigen, waaronder veel vrachtwagens, de dorpskom. In de spits worden soms meer dan 1.000 passages per uur geteld. De weg is zeer smal en er is geen fietspad. Auto's die willen kruisen, brengen fietsers altijd in gevaar. Buiten de spits wordt er ook zeer snel gereden.

Een structurele omvorming van deze doortocht tot een zone 30-gebied, met snelheidsremmende ingrepen, is een noodzaak om de leefbaarheid van de dorpskom te herstellen.

1. De minister vice-president wil de gevaarlijke doortochten van dorpskernen prioritair aanpakken.

Voor wanneer is de aanpak van de doortocht door Broechem geprogrammeerd : op de hoeveelste plaats komt deze doortocht volgens de objectieve behoefteanalyse in Vlaanderen in de provincie Antwerpen ?

Is een gemengde aanpak (gewest-gemeente) via de 80/20 %-regeling hier mogelijk ?

2. Ooit was op het gewestplan voor de N116 in een grote omleidingsweg voorzien ten noorden van Broechem (parallel met de Bistweg).

Wordt deze optie door de administratie Wegen en Verkeer nog open gehouden ? Is dit een goede oplossing ?

Antwoord

1. De doortocht van Broechem is op dit ogenblik niet geprogrammeerd. Volgens de objectieve behoefteanalyse staat de doortocht op de 32e plaats in de provincie Antwerpen en op de 75e plaats in gans Vlaanderen.

De 80/20 %-regeling zal in eerste instantie worden gebruikt om een inhaalbeweging inzake de aanleg van fietspaden te realiseren.

- De vraag naar de zin van de omleiding dient te worden beantwoord in het mobiliteitsplan Ranst.

Dit plan moet worden opgemaakt door de gemeente in samenwerking met de administratie Wegen en Verkeer, maar het is nog niet in de eindfase. Hierbij dient ook rekening te worden gehouden met de categorisering van de secundaire wegen, die op dit ogenblik door de provincie wordt bestudeerd.

**Vraag nr. 78
van 24 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Voeren – Busverbindingen

Voeren hoort bij Vlaanderen. Vlotte verbindingen van het openbaar vervoer met de rest van Vlaanderen en de overheidsdiensten die daar zijn gevestigd, zijn hierbij essentieel.

De Lijn organiseert een rechtstreekse verbinding tussen Voeren en Tongeren, de dichtstbijgelegen Vlaamse stad.

De ritten zijn echter alleen afgestemd op het onderwijs, zowel wat uren als wat ritdagen betreft. In de schoolvakanties is er geen enkele rechtstreekse busverbinding tussen Vlaanderen en Voeren.

Gezien de moeilijke toestand in Voeren is een mobiliteitsconvenant allicht niet mogelijk.

- Welke initiatieven heeft de minister vice-president genomen om de vervoersarmoede voor de Voerenaars te verhelpen ?
- Welke concrete stappen werden sinds 1998 reeds gezet om een belbus in te voeren ?

Antwoord

Het mobiliteitsconvenant, dat medio 1996 van toepassing werd, biedt voor Voeren inderdaad geen mogelijkheden. De gemeente Voeren heeft immers geen moederconvenant inzake de mobiliteit in haar gemeente afgesloten met de Vlaamse overheid en De Lijn. Sinds de invoering van het mobili-

teitsconvenant worden alle nieuwe initiatieven inzake openbaar vervoer ingepast in dit convenant.

Bij afwezigheid van het instrument om middelen te verkrijgen voor het uitbouwen van een aanbod, werden door De Lijn geen stappen ondernomen om een aanbod in welke vorm dan ook (vraagafhankelijk of regulier) uit te bouwen.

Het decreet inzake basismobiliteit zal de decretale onderbouw verzekeren die nodig is om in de toekomst minimale dienstnormen aan de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) te kunnen opleggen.

**Vraag nr. 79
van 24 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

De Lijn – Rolstoelgebruikers

De Lijn investeert duidelijk in klantvriendelijkheid. Toch ervaren klanten nog hinder in verband met de toegankelijkheid van trams en bussen.

Zo worden niet alleen personen met een rolstoel, maar ook personen die een kind in een kinderwagen meenemen, gehinderd door treden én door steunpalen in het midden of dichtbij de deuropeningen.

- Zijn de verantwoordelijken van De Lijn op de hoogte van dit probleem ?
- Werden er reeds maatregelen genomen om dit te verhelpen ? Zo ja, welke ? Zo neen, voor wanneer worden ze gepland ?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij is zich bewust van de hinder die personen met een rolstoel of met een kinderwagen ondervinden door de treden en de steunpalen in de autobussen, en heeft reeds volgende maatregelen genomen.

Sinds 1992 werden 496 lagevloerbussen besteld, met de volgende voordelen :

- door de beperkte hoogte van de vloer zijn er geen treden meer voorbij de deuren ;
- de opstaptrede bevindt zich slechts 35 cm boven de grond ;

- de chauffeur kan de bus bovendien nog 7 cm laten zakken aan de achterdeuren, zodat de trede daar zich hoogstens 28 cm boven de straat bevindt ;
- aan de bushaltes in de agglomeraties, waar de reizigers op de stoep staan, is er bijna geen hoogteverschil meer met de vloer van de bus ;
- door het ontbreken van een trede aan de uitstapdeur is er geen steunpaal meer nodig in het midden ;
- aan de uitstapdeuren bevinden zich grote platformen, met meer plaats voor rolstoelen.

Vanaf 1997 hebben al de lagevloerbussen een oprijplaat, die door de chauffeur kan worden uitgekapt zodat een rolstoel gemakkelijk kan binnenrijden.

De 150 lagevloerstrekbussen uit de autobusbestelling van oktober 1999 hebben een lage vloer tot en met het platform aan de uitstapdeur.

De 45 recentelijk bestelde trams voor Gent en Antwerpen zijn lagevloertrams met een vloerhoogte van 35 cm. Er zijn geen treden tussen de deuren en er is een groot platform aan elke uitstapdeur. Waar mogelijk wordt de halte-infrastructuur zo aangepast dat de reiziger bijna zonder hoogteverschil de tram kan instappen of inrijden.

In de toekomst zullen hoofdzakelijk lagevloer-stads- of strekbussen en lagevloertrams worden besteld.

Vraag nr. 80
van 24 november 1999
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Luchthaven Deurne – Personeelsformatie veiligheidsdiensten

Naar ik verneem, zouden de veiligheidsdiensten van de Antwerpse luchthaven onderbemand zijn.

Slechts gedurende enkele maanden kan men de verzamelde overuren afbouwen, maar op dit moment stapelen ze zich weer op. Volgens mijn gegevens zou één ziektegeval voldoende zijn om het hele dienstrooster in de war te sturen. Zieke personeelsleden zouden toch komen werken om collega's met vakantie niet te moeten oproepen. Kunnen zieke en gestresseerde veiligheidsmensen de veiligheid wel garanderen ?

Ook door een steeds groter personeelsverloop, zowel bij luchthavenpolitie als bij brandweer, stellen sommigen zich de vraag of de veiligheid op de luchthaven in voldoende mate kan worden gegarandeerd.

Ik verneem verder dat de luchthavenpolitie niet zou kunnen beschikken over aangepaste kledij voor buitenwerk.

1. Hoeveel personen zijn er tewerkgesteld in de veiligheidsdiensten van de luchthaven Antwerpen, en is dit voldoende om op een verantwoorde wijze (sociaal, medisch) de dienst te verzeke- ren ?
2. Werd de reden van het grotere personeelsverloop onderzocht en heeft dit repercussies ?
3. Kan het veiligheidspersoneel beschikken over aangepaste kledij ?

Antwoord

1. De luchthaven Antwerpen past de nationale en internationale reglementering inzake luchthavenbeveiliging strikt toe.

Thans maken op deze luchthaven 23 personeelsleden deel uit van de luchthavenbrandweer, 19 personeelsleden zijn belast met beveiligingsopdrachten (vroegere luchthavenpolitie), voornamelijk passagiers- en bagagecontrole, bewaking van de doorgang van land- naar luchtzijde en bewaking van de luchthaveninstallaties gedurende de nacht.

Deze aantallen, hoewel minimaal, zijn voldoende om in normale omstandigheden de luchthaven veilig en volgens de voorschriften te exploiteren.

In de loop van de maand december 1999 zal een geïntegreerd toegangscontrolesysteem operationeel worden. Vanaf dan zal het mogelijk zijn de huidige bewaakte wachtpost achter het luchthavengebouw definitief af te schaffen. De manuren die hierdoor vrijkomen, zullen in de eerste plaats worden gebruikt voor de afbouw van de overuren bij het beveiligingspersoneel.

2. Het personeelsverloop bij de luchthavenbeveiliging en de luchthavenbrandweer ligt thans inderdaad vrij hoog.

Op dit ogenblik zijn de oorzaken veelvuldig : de onzekerheid over de toekomst van de luchthaven, de werkgelegenheid bij de private sector in het Antwerpse en de daar geboden wedden en de mogelijkheden tot statutaire aanwerving bij sommige lokale besturen. De veiligheid van de exploitatie komt hierdoor niet in gevaar, aangezien de luchthaven er toch nog in slaagt om voldoende personeel aan te trekken, gelet op de kwalificaties die van de nieuwe medewerkers worden gevraagd.

3. De luchthavendirectie heeft steeds grote aandacht besteed aan het ter beschikking stellen van aangepaste kledij en werkingsmiddelen.

In de loop van de voorbije jaren werd aldus het voertuigenpark grotendeels vernieuwd. In 1999 werd een totaal bedrag besteed van 186.603 frank voor de aankoop van beroepskledij voor het personeel van de luchthavenbeveiliging. Voor de kledij van de brandweer werd 280.000 frank uitgetrokken.

Vraag nr. 81
van 24 november 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Zeesluis Wintam – Roest

De onlangs op het Zeekanaal Brussel-Rupel in gebruik genomen nieuwe zeesluis, waarvan de realisatie bijna twee decennia duurde, vertoont na slechts enkele jaren reeds een groot aantal roestdoorzijingen.

Dit fenomeen is misschien op het eerste gezicht niet verontrustend, maar vele schippers stellen zich toch vragen over de degelijkheid van dit groot kunstwerk. Zij maken daarbij vergelijkingen met de sluizencomplexen die zij in Nederland aantreffen. Zelfs na meer dan twintig jaar vertonen deze sluizen geen enkel teken van roestvorming.

1. Kan men de roestvorming aan de sluis in Hingene beschouwen als een volledig normaal verschijnsel, dat de degelijkheid van het kunstwerk geenszins aantast ?
2. Waaraan is, volgens de diensten bevoegd voor Openbare Werken, deze roestvorming te wijten ?
3. Ook bij bruggen op de wegen stelt men doorsijingen vast, die na verloop van tijd de afbraak en de volledige vervanging tot gevolg kunnen hebben.

Zal dit ook voor de zeesluis het geval zijn, en heeft men enig idee hoe lang zij zal meegaan ?

4. Kunnen herstellingswerken hier volstaan ?

Antwoord

Het moderniseringsprogramma voor het Zeekanaal Brussel-Schelde voorziet onder andere in aanpassingen van het kanaal tot 10.000 ton afwaarts de spoorbrug van Willebroek. In dit kader werd de nieuwe zeesluis in Wintam gebouwd.

In verband met de vermeende "roestvorming" aan de nieuwe zeesluis Wintam kan het volgende worden geantwoord.

1. Het is een volledig normaal verschijnsel, dat de degelijkheid van het kunstwerk geenszins aantast.
2. Deze "roestvorming" is te wijten aan de doorsijpeling van roesthoudend grondwater op de plaatsen waar de bekisting van de kolkmuur met trekkers ter plaatse werd gehouden.
3. Aangezien er bij de sluis alleen sprake is van aftekening van doorsijpelend grondwater, heeft dit constructief geen gevolgen. Een sluis heeft een geraamde levensduur van circa honderd jaar.
4. "Herstellingswerken" zijn hier dus niet nodig. Bovendien heeft het kunstwerk – vóór ingebruikneming – nog een grondige inspectie ondergaan.

Hierbij heeft men het constructief niet nodig geacht om de desbetreffende openingen (zie deelvraag 2) te dichtten.

Vraag nr. 82
van 25 november 1999
van de heer JOACHIM COENS

Baileybrug Stalhille – Vervanging

De nieuwe ophaalbrug ter vervanging van de huidige Baileybrug in Stalhille moet passen in een betere fietsverbinding tussen Jabbeke en Stalhille. De huidige brug is voor ouderen en kinderen niet praktisch omdat zij te steil is. In 1976 is de brug er bovendien gekomen als noodoplossing, die nu echter nog steeds wordt gebruikt.

Na zijn aanvraag had het college van burgemeester en schepenen van Jabbeke gehoopt dat de vervanging van de huidige brug door een ophaalbrug zou worden opgenomen in het investeringsbudget 1999 van de administratie Waterwegen en Zeewezen.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 428 van 27 mei 1998, bevestigde toenmalig minister Eddy Baldewijns dat de huidige noodbrug onesthetisch en niet gebruiksvriendelijk is. Bovendien dient circa 80.000 frank per maand aan huur te worden betaald. De minister was het toen met mij eens dat een spoedige vervanging noodzakelijk was. Nog volgens de minister was de vervanging van de brug opgenomen in de voorstellen van de administratie Waterwegen en Zeewezen voor 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2330 – red.*).

Naar ik vernam, wordt de vervanging nu desalniettemin hernomen op de begroting van 2000, zodat de eigenlijke werken pas in 2001 zullen starten.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de vervanging van de Baileybrug door een ophaalbrug ?

Klopt het dat de vervanging opnieuw werd uitgesteld en zo ja, op welke basis werd deze beslissing genomen ?

Antwoord

De huidige stand betreffende de herbouw van de Stalhillebrug is als volgt.

De herbouw van deze brug is opgenomen op het ontwerp van begroting 2000.

Na overleg met het gemeentebestuur van Jabbeke werd beslist een landschapsstudie te laten uitvoeren waarin zowel de gemeente Jabbeke als de administratie Waterwegen en Zeewezen participeren.

Het einde van de studie wordt verwacht voor mei 2000, waarna het aanbestedingsdossier kan worden opgemaakt.

Vraag nr. 83 van 25 november 1999 van de heer WILFRIED AERS

Nieuwe trams Gent – Doorstroming

Als alles goed gaat, kunnen in Gent veertien nieuwe trams voor het einde van het jaar worden inge-

zet. Het enige exemplaar dat er al is, rijdt enkel 's nachts uit.

De Lijn heeft echter nu reeds zeer veel problemen. Om de haverklap moeten medewerkers een verkeersbord verdraaien of een paaltje verplaatsen om de nieuwe tram door te laten. De bredere tram belooft bovendien op de traditionele knelpunten – Nederkouter, Kortrijksepoortstraat, Sleepstraat, Annonciadenstraat, Brabantdam, Poperingestraat – voor nog grotere doorstromingsproblemen te zorgen.

Verkeerstekens en andere borden moeten normaal gezien op een halve meter afstand van de rijweg worden aangebracht, maar dat gebeurt zelden.

Ook de geparkeerde voertuigen zorgen in deze drukke straten voor problemen. Als alle voertuigen netjes tegen de stoeprand zouden parkeren, was het probleem minder groot. Helaas is dit niet vaak het geval.

Met de nieuwe trams zal de situatie er niet op verbeteren. De trambestuurders hebben met een actie reeds hun onrust laten blijken.

Welke maatregelen heeft De Lijn genomen om deze problemen op te lossen ?

Antwoord

Met de nieuwe trams van Gent, die met hun 2,30 m tien centimeter breder zijn dan de bestaande trams, werden een aantal proefritten gemaakt om mogelijke knelpunten te detecteren.

Een aantal vastgestelde problemen konden worden opgelost door een goede samenwerking met de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen en de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent. Er zijn geen vaste hindernissen meer die de doorgang van de tram beletten.

De hinder door geparkeerde voertuigen blijft wel een probleem, dat alleen kan worden opgelost in samenwerking met het stadsbestuur. De doorstromingsproblemen zullen worden onderzocht in een studie op initiatief van de stad Gent.

De volgende praktische maatregelen werden reeds genomen :

- op verschillende plaatsen, zoals op het traject Nederkouter – Kortrijksepoortstraat, wordt de breedte van de parkeerstrook afgebakend met

een witte lijn, zodat de autobestuurders goed zien hoeveel ruimte de tram nodig heeft ;

- op de Vogelmarkt werden de voetpaden verbreed, zodat er op sommige plaatsen geen parkeergelegenheid meer bestaat ;
- op het traject Albertlaan – Groot-Brittanniëlaan wordt in 2000 het wegdek aangepast.

Vraag nr. 84
van 25 november 1999
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Netebrug Walem – Vrachtverkeer

De Netebrug bij Walem is zwaar beschadigd. Bijgevolg kan enkel nog vrachtverkeer met een maximum toegelaten gewicht tot 44 ton de brug gebruiken. Door deze toestand wordt het bijna onmogelijk voor vervoerders van uitzonderlijke vrachten om Brussel te bereiken.

Een andere toegangsweg naar Brussel is de A12, maar daar is de maximumhoogte 4,9 meter. Andere mogelijkheid is de E19. Daar dient echter twee dagen op voorhand toestemming te worden gevraagd, maar ook rijkswachtbegeleiding, vermits men moet spookrijden richting Brussel. Dit is in verband met de vergunningen niet altijd mogelijk.

1. Wat gaat er verder gebeuren met de brug van Walem en wanneer wordt ze hersteld ?
2. Welke weg moet in de toekomst worden gebruikt voor het vervoer van uitzonderlijke vrachten, rekening gehouden met de problematiek van de vergunningen voor het zwaar wegvervoer ?

Antwoord

De beschadiging van de Netebrug op de gewestweg N1 in Walem is te wijten aan factoren buiten de administratie Wegen en Verkeer.

De schade werd veroorzaakt door een uitzonderlijk transport, waarvoor geen vergunning werd aangevraagd en dat door een veeleer toevallige controle van de rijkswacht op 26 maart 1999 werd opgemerkt. Een proces-verbaal werd op 27 maart 1999 opgemaakt en de veroorzaker van de schade is eveneens bekend.

Deze brug mag worden overschreden met een konvooi van in totaal 90 ton en 15 ton per aslijn. Uit het proces-verbaal blijkt dat de totale combinatie ongeveer 184 ton bedroeg.

Een eerste interne inspectie op 17 mei 1999 toonde reeds bewezen schade aan, waarna gewichtsbepaling voor konvoeien werd ingesteld. De herstellingen zullen bijna zeker verregaand zijn ; zelfs afbraak en herbouw zijn op dit ogenblik zelfs niet uit te sluiten.

Het ministerie van Verkeer en Infrastructuur, directie Uitzonderlijk Vervoer, werd hiervan in kennis gesteld. Enkel deze (federale) dienst is bevoegd voor het afleveren van vergunningen, dus eveneens voor het aanduiden van alternatieve routes.

Op 15 december 1999 is door de afdeling Betonstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten een bijzondere inspectie gepland, teneinde de definitieve schade en herstellingsnoden te bepalen.

De afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer is zich bewust van de impact, zowel op economisch gebied als met betrekking tot de verkeersleefbaarheid op de alternatief gevolgde routes.

Momenteel wordt gezocht naar de snelst mogelijke procedure tot herstel, dit in samenspraak met de afdeling Juridische Dienstverlening, wegens de aansprakelijkheid van derden en de omvang van dit schadegeval.

Vraag nr. 85
van 26 november 1999
van de heer LEO PEETERS

Gratis openbaar vervoer – Initiatieven

De recente initiatieven die de Vlaamse regering trof in het kader van het gratis openbaar vervoer met De Lijn zijn zeker positief te noemen. Dergelijke projecten verhogen enerzijds de mobiliteit van bepaalde sociale groepen en anderzijds worden hierdoor sociale contacten in stand gehouden.

Voormelde initiatieven kennen echter slechts een gunstig effect indien het aanbod aan lijnbussen voldoende is en de verbindingen op regelmatige tijdstippen worden verzekerd. Daarnaast is het ook belangrijk dat de betrokken doelgroep makkelijk toegang krijgt tot De Lijn. Deze toegang kan worden vereenvoudigd via het oplossen van allerlei

technische en praktische problemen, door bijvoorbeeld in meer haltes te voorzien op de verbindingen, ...

1. Welke initiatieven worden door de Vlaamse overheid genomen om dit project te promoten en specifieke doelgroepen aan te zetten hiervan optimaal gebruik te maken ?
2. Bestaat er een overzicht voor de provincie Vlaams Brabant van het gebruik dat thans wordt gemaakt van de bestaande verbindingen en van de frequentie van de verbindingen en de haltes per lijn ?

Antwoord

1. De recente initiatieven van de Vlaamse regering in het kader van gratis openbaar vervoer met De Lijn hebben betrekking op de doelgroep van de vijfenzestigplussers. Het gratis openbaar vervoer voor deze doelgroep wordt gradueel ingevoerd in Vlaanderen in de periode tussen 1 januari 2000 en eind september 2000.

In de lanceringsperiode ontvangen alle vijfenzestigplussers een persoonlijke brief (oplage 1.000.000 exemplaren), die tegelijk als draagdocument dient voor de gepersonaliseerde 65+ kaart. Dit gratis netabonnement dienen de betrokkenen bij elke op- of overstap te ontwaard.

Samen met deze brief ontvangen zij een informatiefolder, waarin zeer gedetailleerd wordt toegelicht wie voor dit aanbod in aanmerking komt en hoe de 65+ kaart wordt gebruikt.

Voor de lancering van de campagne werd een campagnebeeld ontworpen, alsook een slogan en een 65+-logo. Het consequente gebruik van dit beeld en van de bijbehorende slogan in alle mededelingen aan de vijfenzestigplussers bevordert de herkenbaarheid ervan.

De Lijn doet een oproep aan alle gemeentebesturen om maximaal mee te werken aan de verspreiding van informatie. Dat kan via diverse communicatiemediën, zoals gemeentelijke informatiebladen of advertenties in de lokale bladen, maar ook via Internet of via de informatiebladzijden op Teletekst.

Voor de periode na de lancering worden plannen uitgewerkt voor een herhalingscampagne. Dit is echter pas zinvol vanaf het ogenblik dat

elke Vlaamse vijfenzestigplusser zijn 65+-kaart ontvangen heeft en dit voordeel kan genieten.

2. Wie voor de gratisvervoerinitiatieven in aanmerking komt, ontvangt van De Lijn een netabonnement met magneetstrip.

Bij elk gebruik van autobus of tram dient dit vervoerbewijs te worden ontwaard. Op deze wijze kan het gebruik ervan worden gevolgd per lijn, per periode en per zone.

Vraag nr. 86 van 26 november 1999 van de heer CARL DECALUWE

Ronde Sleihage (Hooglede) – Stand van zaken

De problematiek van de aanleg van een rotonde in het gehucht Sleihage op de betrokken gewestweg sluimert al dertig jaar. Het dossier is uiteindelijk aanbesteed, maar de minister wil dit blijkbaar nog niet tekenen.

1. Kan de minister mij bevestigen dat hij het aanbestede dossier niet wil tekenen ? Waarom werd de aanbesteding dan ingezet ?
2. Wat is de reden hiervoor en welke timing zet hij voorop om het dossier concreet aan te vatten ?
3. Wat is de geraamde kostprijs voor dit project ?

Antwoord

1. Het aanbestedingsdossier zal eind 1999 worden ondertekend.
2. De aanvang van de werken wordt verwacht voor het voorjaar 2000.
3. Het bedrag van de laagste regelmatige inschrijving bedraagt 17.286.036 frank.

Vraag nr. 87 van 26 november 1999 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Call center

De Lijn scoort op vlak van informatie en klachtenbehandeling relatief zwak. De raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn stemde daarom begin dit jaar in met een studieop-

dracht over de verwezenlijking van een call center voor De Lijn. De studie van Cap Gemini moest uitwijzen of De Lijn het call center moet uitbesteden, dan wel zelf exploiteren.

Wat is het resultaat van de studieopdracht van Cap Gemini ?

Wanneer wordt het call center operationeel ?

Antwoord

1. Kwaliteitsbarometer

Op geregelde tijdstippen organiseert De Lijn kwaliteitsmetingen onder haar klanten. Hierbij geven de klanten aan welke aspecten van het openbaar vervoer ze zelf belangrijk vinden. In totaal werden dertien kwaliteitsfactoren aangegeven. Anderzijds hebben de klanten van De Lijn elke kwaliteitsfactor beoordeeld door er een score op 100 aan toe te kennen.

Uit de tevredenheidsmeting van 1998 blijkt dat informatie en behandeling van klantenreacties relatief minder belangrijk zijn voor de klanten van De Lijn.

Op een totaal van dertien kwaliteitsfactoren komen deze criteria respectievelijk op de twaalfde en dertiende plaats. Wat primeert, zijn de factoren stiptheid, prijs/betalingswijze en comfort van bus en tram. Deze criteria vormen de top drie van de lijst met kwaliteitsfactoren. De tevredenheidsmeting toont verder aan dat de klanten het meest tevreden zijn over veiligheid (score van 83 op 100), personeel (81 op 100) en afstand tussen de haltes (85 op 100). Voor de criteria informatie en behandeling van klantenreacties behaalde De Lijn eveneens een goede score, namelijk 71 op 100.

2. Resultaten van de studie

De studie heeft tot doel te onderzoeken hoe een call center eventueel kan bijdragen tot het verbeteren van de bereikbaarheid van De Lijn via het optimaliseren van de telefonische dienstverlening.

In eerste instantie is de dienstverlening van een dergelijk call center gericht op het geven van gepersonaliseerde reisinformatie inzake het openbaar vervoer in Vlaanderen (De Lijn en NMBS). Daarnaast is er de mogelijkheid om ook andere vragen te beantwoorden. Ten slotte kan het call center uitgroeien tot een volwaardig marketing-instrument voor De Lijn.

De resultaten van de studie door de externe consultant zijn verwerkt in een implementatieplan en in een reeks deelplannen, om De Lijn toe te laten de implementatie van een call center zelfstandig voor te bereiden.

De studie heeft verschillende opties onderzocht :

- een centrale organisatie in eigen beheer ;
- een gedecentraliseerde organisatie in eigen beheer ;
- een gedeeltelijke uitbesteding.

Op basis van de evaluatie van deze alternatieven en het beschikbare budget zal De Lijn beslissen over :

- de haalbaarheid van een call center ;
- de vorm waarin het call center zal worden geëxploiteerd ;
- de startdatum van de implementatie.

3. Implementatie van het project

Als de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) tot implementatie beslist, zal het project verder worden uitgewerkt door een projectteam. Voor de implementatie is een voorbereidingsperiode van twaalf à achttien maanden gepland.

Wanneer het call center operationeel zal zijn, is afhankelijk van deze voorbereidingsperiode.

Vraag nr. 88 van 1 december 1999 van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Vlamingstraat Brugge – Wegdek

In het centrum van Brugge bevinden de Sint-Jacobsstraat en de Vlamingstraat zich in een erbarmelijke toestand. Ze zijn gewoon niet befietsbaar voor kinderen en gevaarlijk.

De Vlamingstraat valt ook onder de bevoegdheid van het gewest.

Zijn er plannen om deze straat te heraanleggen en zo ja, wat is de timing ?

Antwoord

De Sint-Jacobsstraat en de Vlamingstraat zijn de eerste centrumstraten die werden heraangelegd.

De rijwegverharding werd aangelegd in kasseien. Bij de latere heraanleg van de andere centrumstraten is geopteerd voor de mozaïekbestrating, die comfortabeler is voor de fietsers. Waar nodig worden verzakkingen in de rijwegverharding hersteld.

Voor het voorjaar van het jaar 2000 is voor genoemde wegvakken een globaal onderhoud gepland.

Voor een heraanleg in mozaïekstenen zijn momenteel geen kredieten beschikbaar.

Vraag nr. 89
van 1 december 1999
van de heer MARC CORDEEL

Bergstraat Haasdonk – Verkeersveiligheid

De steeds chaotischer wordende verkeersafwikkeling in het Antwerpse is de minister-president ongetwijfeld voldoende bekend, evenals het feit dat de problemen steeds maar verder uitdeinen naar het Waasland toe.

Dit heeft tot gevolg dat de problemen er met de dag scherper worden, zelfs in zoverre dat onder meer in Vrasene en vooral in Haasdonk, twee deelgemeenten van Beveren, de situatie ronduit onhoudbaar is geworden.

Een schrijnend voorbeeld daarvan is de Bergstraat in Haasdonk, amper zes meter breed, zonder fietsen voetpad. Deze straat krijgt bovendien in toenemende mate sluipverkeer te verwerken wanneer er zich op de E17 files voordoen.

1. Zijn de diensten van de minister vice-president op de hoogte van de problematische situatie in de Bergstraat ?

Wordt er op korte termijn een oplossing uitgewerkt, door de Bergstraat op zijn minst te voorzien van een fietspad en voetpad ?

2. Binnen welke termijn kan dat worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. De huidige wegbreedte van nauwelijks zes meter en de smalle zijbermen voldoen niet meer om het drukke verkeer op te vangen.

De normalisering van de wegbreedte en de aanleg van afzonderlijke fietspaden worden dan ook noodzakelijk. Om dit te kunnen realiseren, zijn oenteigeningen nodig. Tevens dient er met de gemeente Beveren te worden onderhandeld over de aanleg van een riolering voor afvalwater en de eventuele aanleg van voetpaden.

2. Deze werken zijn opgenomen in het voorgestelde driejarenprogramma 2000-2002 voor het jaar 2000, dit voor een bedrag van 80 miljoen frank. Principieel is een aanbesteding eind 2000 mogelijk.

Vraag nr. 90
van 1 december 1999
van de heer JACKY MAES

N372 Westouter – Verkeersveiligheid

De Rodebergstraat (gewestweg N372) in Westouter op het grondgebied Heuvelland verkeert momenteel in erbarmelijke staat. De kasseien die de overgang vormen tussen voetpad en wegdek liggen er gevaarlijk bij. In het verleden heeft men gepoogd om dit enigszins te verhelpen, want hier en daar is er asfalt gestrooid op de kasseien. Maar dit is slechts een pleister op de wonde.

Daarnaast worden er ook problemen gesignaleerd omtrent het rioleringssysteem, dat vooral in de zomerperiode voor enorme geurhinder zorgt.

In het strategisch beleidsplan "Toerisme en recreatie voor de Westhoek" van de provincie West-Vlaanderen staat dat men de Rode Berg verder toeristisch wil uitbouwen door de grote parking op de top om te vormen tot tref- en startpunt van verschillende wandel- en fietsroutes.

Vanuit de invalshoek veiligheid, maar ook vanuit toeristisch oogpunt is het belangrijk dat op korte termijn de nodige verbeteringswerken worden uitgevoerd langs de gewestweg N372 ter hoogte van de Rode Berg.

1. Zijn de diensten van de minister vice-president op de hoogte van de erbarmelijke toestand van

de N372, meer bepaald in de Rodebergstraat in Westouter ?

2. Zijn er middelen ingeschreven op de begroting om de nodige werken op deze plaats uit te voeren ?
3. Op welke termijn kunnen die werken eventueel worden gestart ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen West-Vlaanderen) is inderdaad op de hoogte van de toestand op de Rode en de Zwarte Berg.

Deze toestand is niet erbarmelijk, maar een facelift zou wenselijk zijn. De aanleg van genoemde zone dateert namelijk van midden de jaren zestig en is inderdaad niet meer up to date, ook al omdat er in de periode daarna nogal wat handelszaken in deze zone zijn bijgekomen.

- 2 en 3. In het indicatief driejarenprogramma 2000-2002 zijn om budgettaire redenen geen werken ingeschreven op genoemd wegvak. De heraanleg zal gebeuren naargelang de beschikbare middelen en de prioriteiten die zich elders voordoen.

Vraag nr. 91 van 1 december 1999 van de heer CARL DECALUWE

Centrale brug Izegem – Fietspad

Reeds vele jaren ligt het fietspad op de centrale brug in Izegem er "erbarmelijk" bij. Reeds meerdere malen werd vanuit het Vlaams Gewest beloofd dat het fietspad nog dit jaar zou worden hersteld.

1. Hoe scoort het betrokken fietspad in het kader van de objectieve behoeftecriteria ?
2. Wat is de kostprijs van de geplande herstellingswerken ?
3. Wanneer wordt effectief met deze werken gestart en wie voert ze uit ?

Antwoord

1. Het fietspad op de centrale brug in Izegem is in slechte staat.

Er zijn herstellingswerken gepland om zowel de voet- als de fietspaden op de brug en op het viaduct te vernieuwen, alsook op de op- en afrit van de brug en op het gedeelte tussen de brug en de rotonde. Ook de wegverharding wordt op deze plaatsen vernieuwd.

Tevens wordt er een structurele herstelling van het viaduct uitgevoerd om het probleem van de waterdoorsijpeling aan te pakken : hierbij worden de verlichtingspalen van het viaduct verwijderd, de sierpanelen weggehaald, de deksteen uit blauwe hardsteen vervangen door een gewapendbetonbalk en de metalen vangrail door een afgeknotte New Jersey-vangrail.

Vanzelfsprekend zijn er nog een aantal kleinere herstellings- en reinigingswerken aan de brug en het viaduct gepland.

2. De herstellingswerken aan de centrale brug en het viaduct in Izegem werden aanbesteed op 9 december 1999. De laagste inschrijving bedraagt 33.694.465 frank. Het controleren van de regelmatigheid van de inschrijving is nog niet afgerond. Het wegnemen van de verlichtingspalen van het viaduct is in dit bedrag niet inbegrepen : dit is een werk dat door de onderhoudsaannemer van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent wordt uitgevoerd voor een bedrag van 3.369.632 frank.

Er wordt verwacht dat de herstellingswerken kunnen aanvatten in de lente van 2000.

Vraag nr. 92 van 1 december 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik

Onder meer in Voeren onderhoudt de Waalse openbare vervoermaatschappij TEC (Transport en Commun) regelmatige verbindingen in Vlaanderen. Ik vermoed dat ook De Lijn verbindingen verzorgt met gemeenten over de taalgrens.

1. Kan de minister mij meedelen of het personeel van De Lijn dat daartoe wordt ingezet, over kennis van het Frans moet beschikken ?

2. Ik veronderstel dat het totstandbrengen van dergelijke grensoverschrijdende trajecten van het openbaar vervoer het gevolg is van onderlinge afspraken.

Kan de minister mij meedelen of die afspraken ook voorwaarden inhouden inzake taalgebruik ?

Antwoord

1. De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) is onderworpen aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Waar de wet zulks voorschrijft, dient het personeel zich in het Frans uit te drukken.
2. De gewestgrensoverschrijdende lijnen tussen Vlaanderen en Wallonië worden beheerst door het "Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest in verband met het grensoverschrijdend openbaar vervoer tussen het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest" (Belgisch Staatsblad 2 april 1992).

Het openbaar vervoer van en naar het Brusselse Hoofdstedelijke gewest wordt beheerst door het "Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in verband met het geregeld vervoer van en naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest" (Belgisch Staatsblad 31 oktober 1991).

In geen van beide samenwerkingsakkoorden komen bepalingen voor over het gebruik van de talen. Zowel de VVM als de SRWT (Société Régionale Wallonne du Transport) en de MIVB (Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel) zijn evenwel gehouden de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken na te leven.

Vraag nr. 93
van 1 december 1999
van de heer JACKY MAES

Oosterstaketsel Oostende – Afbraak

Het Oosterstaketsel in Oostende is momenteel in slechte staat en zal worden afgebroken, maar de vraag is of het daarna opnieuw zal worden opgebouwd.

Op dit ogenblik is de Oostendse vaargeul te smal om grote vrachtautogehulpen veilig binnen te laten

varen. Er moet dan ook iets gebeuren aan de ingang van de havengeul. De eerste mogelijkheid is het Oosterstaketsel herop te bouwen richting Bredene, zodat de ingang ruimer wordt. Een tweede mogelijkheid is werken met een lage dam, die maar deels boven de zee komt maar wel de stroming tegenhoudt. De aanleg van een lage dam is uiteraard veel goedkoper dan een nieuw staketsel. Bij een eventuele aanvaring tegen het staketsel is het meestal ook zo dat de schade aan het staketsel groter is dan de schade aan het schip, wat bij een lage dam niet het geval zal zijn.

Maar als het Oosterstaketsel niet meer opnieuw wordt opgebouwd, dan verliest Oostende één van zijn toeristische aantrekkingspolen. Men kan toch ook niet voorbijgaan aan het grote toeristisch belang van het Oosterstaketsel, want het is unieke plaats voor wandelaars en ook een waar visparadijs voor alle zeehengelaars.

De vaargeul enorm breed maken kan dan ook weer niet, want dan krijgt men weer te veel stroming in de havengeul.

1. Op welke manier wordt de ingang van de Oostendse havengeul aangepast ?
2. Heeft de minister bij die beslissing rekening gehouden met het toeristisch belang van het Oosterstaketsel ?
3. Vanaf wanneer kunnen de wandelaars en vissers niet meer op het Oosterstaketsel door de start van de afbraakwerken ?

Antwoord

1. Op 16 november 1999 werd de studie aanbesteed die de lay-out voor de nieuwe haveningang voor Oostende zal bestuderen.

Zonder vooruit te willen lopen op de resultaten van de studie, wordt verwacht dat er oostelijk van het huidige staketsel een nieuwe constructie zal worden gebouwd. In de studie wordt rekening gehouden met alle functies die het huidige Oosterstaketsel heeft.

2. De studie houdt rekening met de stedelijke en toeristische belangen van de stad Oostende.

Zo wordt er onder andere een belevingsmodel gemaakt, waarin met driedimensionale beelden een inschatting van de impact op de omgeving kan worden gesimuleerd.

3. De wandelaars en de vissers kunnen het bestaande Oosterstaketsel blijven gebruiken tot de nieuwe constructie klaar is. Pas dan wordt gestart met de afbraak van het Oosterstaketsel. Wat de wandelaars en de vissers betreft : met hun activiteiten wordt maximaal rekening gehouden.

Aangezien het project zich nog in de studiefase bevindt en rekening houdende met de eventuele vermelde degradatie van het Oosterstaketsel, kan onmogelijk een exacte timing voor het recreatief gebruik worden vooropgesteld.

Vraag nr. 94
van 1 december 1999
van de heer JAN PENRIS

Binnensingel Antwerpen – Ondertunneling kruispunten

Door het steeds maar meer dichtslibben van het verkeer op de Antwerpse binnensingel neemt het sluipverkeer op de Leien langs de Scheldekaaien de laatste jaren alarmerende proporties aan.

De verkeersknoop die daardoor ontstaat in de binnenstad, zou reeds voor een groot gedeelte kunnen worden ontward door het aanleggen van tunnels onder de belangrijkste kruispunten op de binnensingel. Het Vlaams Gewest heeft terzake reeds een aantal concrete plannen.

Is, gezien die alarmerende evolutie, een versnelde uitvoering van de ondertunneling reeds overwogen ?

Waarom kan dat eventueel niet ?

Antwoord

Eén van de "prioriteiten der prioriteiten" die in het Masterplan voor de mobiliteitsproblemen in Antwerpen werd vooropgesteld, is het oplossen van de congestie en de verbetering van het openbaar vervoer door het ongelijkvloers maken van de kruispunten van de singel. Daardoor zal de mogelijkheid worden geboden om de kernstad verkeersluw te maken en er het doorgaand verkeer te weren.

Dergelijke maatregel dient echter eerst grondig te worden bestudeerd en kan vervolgens niet op korte termijn worden gerealiseerd, gelet op de noodzakelijke inzet van omvangrijke technische en financiële middelen.

Alleszins wordt door de administratie Wegen en Verkeer in samenwerking met De Lijn en de stad Antwerpen het nodige gedaan om hieraan zo snel mogelijk door te werken. Op 28 september laatstleden werd de aanbesteding gehouden voor de studieopdracht "Kernstad Antwerpen – Optimalisatie Singel en Leien – Heroriëntering openbaar vervoer". Na goedkeuring en toewijzing van de voorgestelde offerte zal de studie aangevat worden.

Vraag nr. 95
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

N36 Staden-Zarren – Fietspad

Langs de N36 tussen Staden en Zarren is reeds sedert ruim tien jaar grond onteigend voor de aanleg van een fietspad aan weerszijden van de weg. Het werk stond reeds verschillende keren geprogrammeerd, maar verdwijnt telkens weer van de lijst voor uitvoering.

Nu zouden de fietspaden worden aangelegd in 2000, als twee gemeenten slagen in hun convenantenexamen. Staden : alles is onder voorbehoud conform verklaard en moest alleen nog eens ter vervollediging op de auditcommissie komen op 8 november laatstleden. Kortemark is nog bezig, de eerste fasen zijn nog niet conform verklaard.

1. Wat is de vooropgestelde procedure en timing voor de uitvoering van dit project ?
2. Wat is de geraamde kostprijs en welke middelen zijn hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De plannen m.b.t. de fietspadverbinding tussen Zarren en Staden zijn opgemaakt. Tevens wordt het wegdek, dat zich in zeer slechte staat bevindt, gelijktijdig vernieuwd en aangepast aan het nieuwe dwars- en lengteprofiel. Het bestek wordt momenteel opgemaakt.

Op dit ogenblik kan worden gesteld dat de aanbesteding van dit werk zou kunnen plaatsvinden in de loop van de maand februari of maart 2000, zodat de werken zouden kunnen starten na de vakantieperiode van het jaar 2000. De gedetailleerde raming van dit werk bedraagt 156.222.979 frank.

Dit werk is tevens afhankelijk van het afsluiten van de nodige bijaktes door de gemeenten Staden en Kortemark.

Het mobiliteitsplan van Staden is bijna goedgekeurd en dit van Kortemark bevindt zich in de definitieve eindfase, zodat dit normalerwijze geen belemmering kan zijn voor de uitvoering van de werken.

Vraag nr. 96
van 2 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ring Lier – Heraanleg kruispunt Mechelsesteenweg

Met mijn schriftelijke vraag nr. 105 van 6 november 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 512) informeerde ik naar de aard en de datum van de uitvoering van verbeteringswerken aan het drukke kruispunt Ring – Mechelsesteenweg in Lier.

Toenmalig minister van Openbare Werken Eddy Baldewijns merkte toen zelf terecht op dat het aantal ongevallen op die plek jaarlijks bleef stijgen. Intussen is de situatie er niet veiliger op geworden, want de beloofde werken bleven totnogtoe uit. Minister Baldewijns gaf nochtans aan dat het project was opgenomen in het indicatief driejarenprogramma dat aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid werd voorgelegd.

Hoe komt het dat er drie jaar nadien nog geen werken aan het bewust kruispunt werden uitgevoerd ?

Bestaat er op dit ogenblik al een concrete planning voor de uitvoering van de werken ?

Antwoord

De herinrichting van het kruispunt van de R16 met de gewestweg N15 (Lier-Duffel) in Lier was samen met de herinrichting van het kruispunt met de gewestweg N10 opgenomen in het programma voor 1999. Wegens onteigeningen werd het project uitgesteld. De kredieten worden evenwel opnieuw opgenomen in het driejarenprogramma 2000-2002.

De onteigeningsplannen werden ondertussen wel opgesteld en op 9 september 1999 voor een om-

standige raming doorgestuurd aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen, met herinnering op 1 december 1999.

Vraag nr. 97
van 2 december 1999
van de heer LEO PEETERS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

Onze huidige samenleving is zodanig georganiseerd dat van iedere potentiële werknemer wordt verlangd dat hij of zij zich flexibel en mobiel opstelt tegenover de onderneming. Bijgevolg blijft het voor gehandicapten die over de nodige capaciteiten beschikken toch moeilijk om zich waar te maken in de bedrijfswereld. Hun handicap heeft ongetwijfeld een weerslag op hun flexibiliteit en mobiliteit.

Door de jaren heen heeft men vervolgens getracht dergelijke discriminaties weg te werken via het invoeren van allerlei gunstige aanwervingsmaatregelen in de privé-sector.

In de openbare diensten van de Vlaamse Gemeenschap werden maatregelen genomen waarbij de betrokken afdelingen werden verplicht om een bepaald minimumpercentage mindervaliden in dienst te nemen. Op die wijze bevorderde men de tewerkstelling van deze doelgroep binnen de Vlaamse openbare diensten.

Het betreft hier echter een minimumpercentage, zodat de besturen dit percentage mogen overschrijden.

1. Hoeveel gehandicapten worden op dit ogenblik tewerkgesteld in de administratie en de diverse VOI's (Vlaamse openbare instellingen) die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
2. Kan de minister de evolutie weergeven van deze vorm van tewerkstelling over de laatste jaren ?
3. Werden reeds speciale programma's uitgewerkt om een verhoogde indienstneming van gehandicapten te bevorderen en zo ja, welke en voor welke functies ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 98
van 2 december 1999
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Wegenwerken – Euro 2000

De Nederlandse staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft tijdens een symposium dat handelde over het gastheerschap tijdens het Europees voetbalkampioenschap van volgend jaar, gezegd dat Nederland in 2000 niet zal werken aan de wegen. Alle toegangswegen tot het Nederlandse grondgebied en de verbindingswegen tussen de speelsteden zullen worden gevrijwaard van werken.

Minister van Binnenlandse Zaken Antoine Dumesnil vond dit een logisch voorstel.

Heeft de minister vice-president eveneens initiatieven in die zin genomen ?

Zo ja, welke complicaties zal dit inhouden voor werken die reeds voor het voorjaar van 2000 waren gepland ?

Zo neen, zullen er dan geen ernstige verkeersproblemen worden veroorzaakt tijdens deze kampioenschappen ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur is vertegenwoordigd in een werkgroep Euro 2000, die de problemen aanpakt aangaande mobiliteit, signalisatie, enzovoort.

Binnen deze werkgroep werd het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde probleem reeds behandeld.

Er werden maatregelen genomen naar de uitvoerende afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer toe om tijdens de bewuste periode (juni 2000) geen wegenwerken uit te voeren op de hoofdwegen die leiden naar de betrokken stadions. Voor Vlaanderen betekent dit vooral Brugge en Brussel en in mindere mate Luik.

Voor de werken die reeds gepland waren, zullen aan de lopende contracten bepalingen worden toegevoegd om verkeershinder ten gevolge van wegenwerken uit te sluiten.

**Vraag nr. 99
van 2 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ring Lier – Parking vrachtwagens

Bepaalde plaatsen op de ring rond Lier zijn uitgegroeid tot parkeerruimte voor vrachtwagens gedurende de nacht en tijdens het weekeinde. Niet alleen verbergen zij vaak de wegwijzers, maar ze staan vaak ook op de fietsstrook, wat de verkeersveiligheid niet ten goede komt. Ten slotte veroorzaken de mastodonten nogal wat ongemak voor de buurtbewoners.

Het fenomeen doet zich ook vaak voor in woonwijken, waar chauffeurs af en toe hun werk als het ware mee naar huis nemen.

1. Kan de minister vice-president mij meedelen of het beleid systematisch voorziet in de aanleg van parkeerterreinen langs de gewestwegen waar vrachtwagenchauffeurs hun vehikel kunnen achterlaten ?
2. Is het probleem van de ring rond Lier, meer bepaald van het gedeelte tussen het kruispunt met de Antwerpsestraat en de Donk, bij de administratie bekend ?

Werden er al maatregelen goedgekeurd die de situatie daar veiliger moeten maken ?

Antwoord

Het probleem dat wordt veroorzaakt door parkerende vrachtwagens werd mij zeer recentelijk meegedeeld naar aanleiding van de overhandiging van een petitie vanwege de bewoners. De aangehaalde problemen zijn de volgende :

- de vrachtwagens staan deels op het fietspad of alleszins zo dicht mogelijk bij de rand ervan (zo ver mogelijk van de rand van de rijweg af) ;
- lawaaihinder 's morgens vroeg in de buurt, die het gevolg is van het langdurig warmdraaien van de motoren ;

- beschadiging van het wegdek door indrukken van de steunpunten van opleggers.

Theoretisch is het parkeren (max. 24 u) op de daartoe bestemde strook niet verboden, zodat op dat ogenblik niet kan worden ingegrepen door de politie. Dit kan wel als er gedeeltelijk op het fietspad wordt geparkeerd.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om samen met het stadsbestuur van Lier de invoering van een parkeerverbod te onderzoeken. Het opleggen van een parkeerverbod gebeurt immers door middel van een aanvullend gemeentelijk politiereglement. Het gewest heeft een adviserende bevoegdheid, vermits het een gewestweg betreft.

**Vraag nr. 100
van 2 december 1999
van de heer LEO PEETERS**

Mobiliteit – Gehandicapten

De laatste maanden is er in de media veel aandacht besteed aan de mobiliteit. Verscheidene positieve maatregelen werden getroffen om mensen via financieel interessante maatregelen een betere en uitgebreidere toegankelijkheid te verschaffen tot het openbaar vervoer. Hierbij heeft men zich voornamelijk laten inspireren door specifieke doelgroepen in onze samenleving, zoals kinderen, ouderen en ambtenaren.

Een heel belangrijke groep, met name de gehandicapten, werd hierbij toch wel minder betrokken. Het is juist deze doelgroep die vaak nood heeft aan betere collectieve en individuele voorzieningen om het gebrek aan mobiliteit te compenseren.

Op middellange termijn zal men als het ware een uitgebreid net van aangepast vervoer voor deze mensen moeten uitbouwen om aan hun onmiddellijke noden te voldoen.

1. Kan de minister vice-president toelichten welke projecten worden uitgewerkt om voormelde problematiek aan te pakken ?
2. Op welke manier wordt overleg georganiseerd met deze doelgroepen of de vertegenwoordigers ervan ?

Antwoord

1. In een mededeling aan de Vlaamse regering van 10 maart 1998 engageerden de Vlaamse ministers Eddy Baldewijns, bevoegd voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, Luc Martens, bevoegd voor Cultuur, Gezin en Welzijn, en Brigitte Grouwels, bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, zich om een oplossing op korte termijn en een structurele oplossing op lange termijn te zoeken inzake de problematiek van het aangepast vervoer voor personen met beperkte mobiliteit (PBM). Tevens gelastte de Vlaamse regering de Vlaamse minister bevoegd voor Vervoer met de coördinatie van dit dossier.

Aan de voorgestelde oplossing op korte termijn wordt intussen uitvoering gegeven. Deze oplossing houdt enerzijds het toekennen in van tien werkervaringsplaatsen (WEP+) aan vier bestaande diensten voor aangepast vervoer en anderzijds het ter beschikking stellen van overbruggingskredieten voor het begrotingsjaar 1998 aan voornoemde diensten voor de financiering van de eigen bijdrage in de loonkosten van voormelde werkervaringsplaatsen.

De oplossing op lange termijn bestond erin om in samenwerking met de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn en de provincie-, gemeente- en stadsbesturen proefprojecten voor het vervoer van personen met beperkte mobiliteit op te zetten in alle provincies van Vlaanderen. Gezien de geringe belangstelling van provincie-, gemeente- en stadsbesturen werden deze proefprojecten niet opgestart in 1999 en werden er opnieuw overbruggingskredieten ter beschikking gesteld van de vier bestaande diensten voor aangepast vervoer.

Bij de invoering van de projecten "basismobiliteit" vanaf 2000 wordt aan de VVM De Lijn opdracht gegeven om bij het opstarten van belbusprojecten contact op te nemen met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), om over de adressenlijst te beschikken van de personen met een handicap die in het belbusgebied wonen.

2. Er worden geregeld overlegvergaderingen gehouden tussen voormelde kabinetten, de administratie, de VVM De Lijn en vertegenwoordigers van verenigingen van gehandicapten.

Vraag nr. 101
van 3 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

N36 doortocht Ingooigem – Heraanleg

Door de gemeenteraad van Anzegem werd in maart van dit jaar in het mobiliteitsplan veel aandacht besteed aan het "veilig fietsverkeer". Als wegbeheerder van de N36 speelt het Vlaams Gewest hierin een cruciale rol.

1. Welke prioriteit binnen West-Vlaanderen geniet de heraanleg van de doortocht in Ingooigem met fietspaden aan beide zijden ?
2. Wanneer worden de werkzaamheden effectief gestart ?
3. Welke middelen zijn ervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De doortocht van Ingooigem is niet ingeschreven in het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002.

Volgens de behoefteanalyse scoort die doortocht te laag om prioritair in het driejarenprogramma te worden opgenomen.

2. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, is het thans voorbarig om een datum voorop te stellen waarop effectief zal worden gestart.
3. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, zijn hiervoor geen middelen uitgetrokken.

Vraag nr. 102
van 3 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

N382 doortocht Kaster – Heraanleg

Door de gemeenteraad van Anzegem werd in maart van dit jaar in het mobiliteitsplan veel aandacht besteed aan het "veilig fietsverkeer". Als wegbeheerder voor de N382 speelt het Vlaams Gewest hierin een cruciale rol.

1. Welke prioriteit binnen West-Vlaanderen geniet de heraanleg van de doortocht in Kaster met fietspaden aan beide zijden ?
2. Wanneer worden de werkzaamheden effectief gestart ?

3. Welke middelen zijn ervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De doortocht van Kaster is niet ingeschreven in het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002.

Volgens de behoefteanalyse scoort die doortocht te laag om prioritair in het driejarenprogramma te worden opgenomen.

2. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, is het thans voorbarig om een datum voorop te stellen waarop effectief zal worden gestart.
3. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, zijn hiervoor geen middelen uitgetrokken.

Vraag nr. 103
van 3 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

N36 doortocht Tiegem – Heraanleg

Door de gemeenteraad van Anzegem werd in maart van dit jaar in het mobiliteitsplan veel aandacht besteed aan het "veilig fietsverkeer". Als wegbeheerder voor de N36 speelt het Vlaams Gewest hierin een cruciale rol.

1. Welke prioriteit binnen West-Vlaanderen geniet de heraanleg van de doortocht in Tiegem met fietspaden aan beide zijden ?
2. Wanneer worden de werkzaamheden effectief gestart ?
3. Welke middelen zijn ervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De doortocht van Tiegem is niet ingeschreven in het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002.

Volgens de behoefteanalyse scoort die doortocht te laag om prioritair in het driejarenprogramma te worden opgenomen.

2. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, is het thans voorbarig om een datum voorop te stellen waarop effectief zal worden gestart.

3. Gelet op het antwoord op deelvraag 1, zijn hiervoor nog geen middelen uitgetrokken.

Vraag nr. 104
van 3 december 1999
van de heer JAN PENRIS

Luchthaven Deurne – Luchthaventaks

Een lezer van *Gazet van Antwerpen* meldt dat de luchthaventaks in Deurne spectaculair stijgt. In maart bedroeg deze taks 874 frank, in september 1.773 frank en in november 1.911 frank. Een stijging met 119 %.

1. Kan de minister deze feiten bevestigen ?

Wat is de oorzaak van deze spectaculaire stijging van de taks ?

2. Is een vermindering van deze taks haalbaar ?

Antwoord

De passagiersvergoeding op de Vlaamse luchthavens Antwerpen en Oostende werd vastgesteld bij ministerieel besluit van 10 maart 1999. Zij bedraagt thans 300 frank.

De bedragen waarvan sprake in de vraag hebben betrekking op de luchthaven Londen City Airport, waar naast de luchthaventaks ook een airport service taks werd ingevoerd. De hoogte van deze taks is eveneens beïnvloed door de stijging van de koers van het Britse pond.

Vraag nr. 105
van 3 december 1999
van de heer JOS DE MEYER

Mobiliteitsconvenants – Sint-Niklaas-Dendermonde

Sinds enige jaren worden gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest mobiliteitsconvenants af te sluiten, teneinde tot een planmatiger en geïntegreerd mobiliteitsbeleid te komen.

1. Welke gemeenten in het arrondissement Sint-Niklaas – Dendermonde hebben tot nu toe reeds het moederconvenant afgesloten ? Welke gemeenten nog niet ?
2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich vandaag ?
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ?

Antwoord

In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht met de stand van zaken aangaande de mobiliteitsconvenants voor de gemeenten in het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde.

Een mobiliteitsplan wordt in fasen opgemaakt, namelijk de oriëntatienota (1e fase), de synthesenota (2e fase) en de opmaak van het mobiliteitsplan zelf (3e fase).

In de kolom "afgesloten bijaktes" worden de bijaktes 1A en 3A vermeld, zijnde respectievelijk een financieringsovereenkomst en de bijakte voor doortochten.

Gemeente	Convenant	Fase planningproces	Afgesloten bijaktes*
Berlare	ja	synthesenota	1A
Beveren	ja	synthesenota	1A/3A
Buggenhout	ja	niet gestart	1A
Dendermonde	ja	synthesenota	1A/3A
Hamme	ja	synthesenota	1A
Kruikeke	ja	niet gestart	–
Laarne	neen	–	–
Lebbeke	ja	oriëntatienota	1A
Lokeren	ja	oriëntatienota	1A
Sint-Gillis-Waas	ja	–	1A
Sint-Niklaas	ja	synthesenota	1A
Stekene	neen	–	–
Temse	ja	synthesenota	1A
Waasmunster	neen	–	–
Wetteren	ja	oriëntatienota	1A
Wichelen	neen	–	–
Zelee	ja	synthesenota	1A

* Ondertekende bijaktes

Vraag nr. 106
van 3 december 1999
van de heer JAN PENRIS

Deurnebaam Merkssem – Zebrapad

De oversteekplaats van de Deurnebaam (N130) aan de Sint-Bartholomeusstraat wordt door het Vlaams Gewest blijkbaar niet meer herschilderd.

Heel wat voetgangers moeten over dit drukke kruispunt om bij een bushalte te geraken. De Merkssemse districtsraad dringt erop aan dat minstens de strepen zouden worden herschilderd en dat er zo mogelijk ook knipperlichten zouden worden aangebracht.

1. Werden er maatregelen genomen m.b.t. het onderhoud van de betrokken oversteekplaats ?
2. Bestaan er eventueel plannen voor een betere beveiliging ?

Antwoord

Na de vernieuwing van het wegdek van de Deurnebaam in september 1998 op last van de administra-

tie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen Antwerpen), werd het bedoelde zebrapad inderdaad niet meer gemarkeerd.

Volgens de administratie voldeed de betrokken plaats op dat ogenblik niet aan de criteria voor het aanbrengen en inrichten van een voetgangersoversteekplaats op gewestwegen. Het dienstorder AWW 98/5 dat die criteria vaststelt, dateert van 18 juni 1998. Het bepaalt ook dat de inrichting en beveiliging van een oversteekplaats moet worden voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor de Verkeersveiligheid. Aan die Commissie dient een dossier te worden voorgelegd dat al de elementen bevat die moeten worden getoetst aan de criteria. Het stadsbestuur van Antwerpen kan ook voor dit geval het initiatief nemen in overleg met de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen Antwerpen). Dit werd overigens reeds aan de stadsdiensten gemeld op 6 januari 1999.

Zodra het volledige dossier ingediend is, zal het worden besproken tijdens de daaropvolgende zitting van de Provinciale Commissie en zal een beslissing terzake worden genomen.

Uit de recente statistieken van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIV) blijkt dat het aantal ongevallen op voetgangersoversteekplaatsen en de ernst ervan toegenomen zijn sedert de invoering van de voorrangregel voor voetgangers op zebrapaden. De inrichtingseisen van het bovenvermelde dienstorder moeten de oversteekplaatsen niet alleen streng selecteren, maar ze bepalen ook de kwalitatieve uitrusting ervan. In onze buurlanden worden trouwens gelijkaardige criteria toegepast.

Vraag nr. 108
van 7 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

Verkeerslichten N43-R8 – Filevorming

Onlangs werden op de N43 verschillende verkeerslichten geplaatst ter hoogte van het op- en afrittencomplex van de R8. Zeer korte tijd daarna werden ze echter buiten werking gesteld wegens de ernstige filevorming op de beide rijstroken van de N43.

1. Volgens welke criteria werd de beslissing genomen om verkeerslichten te plaatsen ?
2. Hoeveel verkeerslichten werden er geplaatst en wat is de kostprijs ?
3. Welke maatregelen worden er genomen om het fileprobleem op de N43 ten gevolge van deze verkeerslichten op te lossen ?

Antwoord

De verschillende verkeerslichten vormen samen slechts één installatie, waarvan de werking vrij ingewikkeld is, omdat bij de aanleg in het begin van de jaren zeventig van het op- en afrittencomplex uitzonderlijk werd beslist om drie woningen tussen een afrit en de R8 te behouden. Dit had tot gevolg dat de afrit, kant centrum Kortrijk, niet recht over de oprit kon worden aangelegd en het geheel hierdoor niet eenvoudiger werd. De nieuwe installatie werd in werking gesteld en veroorzaakte gedurende de eerste ochtendspits een te lange file. Daarom werd de installatie onmiddellijk buiten werking gesteld.

1. Er werd in de Provinciale Commissie voor de Verkeersveiligheid van 26 juni 1996 beslist om driekleurige lichtsignalisatie te installeren om volgende redenen.

- De verkeersintensiteit op de hoofdweg en op de afritten overschreed ruim de vereiste plaatsingscriteria zoals bepaald in de geldende omzendbrief A/266 nr. 91/06200 van 1 oktober 1991.
  - In de periode 1992-1995 gebeurden er 16 ongevallen met uitsluitend stoffelijke schade en 9 ongevallen met letsels.
  - Tijdens de ochtendspits werd vastgesteld dat er op de afrit van de R8 geregeld, door het verkeer komend van Kortrijk West, een file ontstond vanaf het begin van de afrit. Te allen tijde dient een blokkering van de rechterrijstrook op de R8 in de nabije toekomst te worden vermeden en daarom is het noodzakelijk het oprijden van de gewestweg N43 te verbeteren.
  - Het gebruik van de R8 dient te worden aangemoedigd en het verkeer via het centrum dient te worden ontraden, onder andere door het afrijden via dit complex te verbeteren.
  - De zichtbaarheid op de afrit voor het verkeer komende van Kortrijk West, is door de bocht in het tracé van de gewestweg N43 beperkt en is mogelijk een oorzaak van de ongevallen.
2. Er werden 21 grote en kleine palen met driekleurige verkeerslichten geplaatst. De kostprijs bedroeg 5.460.000 frank.
  3. Aangezien de verkeerslichten buiten werking werden gesteld, is er op dit ogenblik geen filevorming als gevolg aan deze installatie.

Er werd wel vastgesteld dat door het wachtend linksafslaand verkeer ter hoogte van het kruispunt N43 met de Engelse Wandeling, een file ontstond. Dit leidde, in combinatie met de driekleurige verkeerslichten, tot abnormaal lange files.

Daarom werd de verkeersintensiteit uit de richting Aalbeke in de ochtendspits op de gewestweg N43 opnieuw geteld, en daarbij werd er een abnormale toename van het verkeer vastgesteld. De verkeerslichtenregeling zal daarom worden aangepast en een afzonderlijke zone voor rechtsafslaand verkeer op de gewestweg N43 wordt daarbij vooropgesteld.

Vraag nr. 111
van 7 december 1999
van de heer JOS STASSEN

Bouwvergunning Deurganckdok – Bevoegde minister

De bouwvergunning voor de bouw van de eerste fase van het Deurganckdok – containerkaai West nabij Doel – werd eind augustus 1999 afgeleverd door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Als ik goed ben ingelicht, werd op 1 juni 1999 de delegatie voor het afleveren van bouwvergunningen verleend aan de minister van Openbare Werken. Bij de nieuwe samenstelling van de Vlaamse regering werd, volgens het schrijven van 15 juli 1999, de bevoegdheid voor Openbare Werken verleend aan de minister.

Waarom werd de bouwvergunning voor het Deurganckdok dan door de minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media afgeleverd, en niet door de minister van Openbare Werken ?

Antwoord

Op 1 juni 1999 werd mij delegatie gegeven om de bouwvergunning van het Deurganckdok af te leveren als minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister voor Openbare Werken, Verkeer en *Ruimtelijke Ordening*. In die beslissing is de ministeriële titel echter onvolledig vermeld.

Bij de vorming van de nieuwe regering na de verkiezingen van 1 juni 1999 ging de bevoegdheid Ruimtelijke Ordening naar Dirk Van Mechelen, die aldus Vlaams minister werd van Economie, Ruimtelijke ordening en Media. Ikzelf werd minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Het afleveren van bouwvergunningen is een materie die tot de bevoegdheid behoort van de minister van Ruimtelijke Ordening. Het gaat dus niet om een materie die mijn bevoegdheid blijft omdat ik ministeriële functies uitoefen tijdens twee opeenvolgende legislaturen, of die verbonden is aan de bevoegdheid Openbare Werken.

Het zou een daad van onbehoorlijk bestuur zijn indien de aflevering van de bouwvergunning niet zou zijn geschied door de op dat ogenblik bevoegde minister.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 38
van 26 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitsdecreet welzijnsvoorzieningen – Gedetineerden

Het kwaliteitsdecreet bepaalt dat het via sectorale erkenningsvoorwaarden invulling krijgt. De erkende voorzieningen moeten aan deze erkenningsvoorwaarden voldoen uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding ervan.

Ook de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie valt onder dit kwaliteitsdecreet.

Werden voor deze sector reeds stappen gedaan door de minister om met de uitvoering van het decreet te starten ? Welke ? Wanneer ?

Antwoord

De sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie is een bijkomende opdracht van de centra voor algemeen welzijnswerk.

Voor de sector "algemeen welzijnswerk" is het sectoraal overleg inzake de minimale kwaliteitseisen afgerond. De informatiebrochure zal, zodra ze wordt gefinaliseerd, ter beschikking van de voorzieningen worden gesteld.

De regelgeving houdende de introductie van de vereisten inzake kwaliteitszorg wordt momenteel voorbereid. Voorafgaandelijk gebeurt er evenwel een screening van de bestaande regelgeving, om de afspraken uit de sectorprotocollen in overeenstemming te brengen met de aan te passen regelgeving.

Vraag nr. 42
van 2 december 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderdagverblijven – Brandveiligheid

In de huidige stand van de wetgeving blijkt er geen regelgeving te bestaan met betrekking tot de

brandveiligheid van kinderdagverblijven. Dit betekent dat de brandweer in principe kan weigeren een attest van brandveiligheid af te leveren. Heel wat brandweercommandanten leveren attesten af op eigen verantwoordelijkheid en mits wordt voldaan aan wat volgens hen essentieel is voor de brandveiligheid.

De brandveiligheid van kinderopvanginitiatieven lijkt voor mij nochtans een prioriteit te zijn bij het uitstippelen van een beleid inzake kinderopvang. De uitvaardiging van een dergelijk reglement behoort uiteraard tot de bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken.

1. Heeft de minister reeds contact opgenomen met haar collega van Binnenlandse Zaken van de federale regering teneinde aan te dringen op een reglement terzake ?
2. Waarom wordt bij het besteden van VIPA-geld (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) geen voorrang verleend aan kinderdagverblijven die maatregelen moeten nemen op het vlak van brandveiligheid ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de stand van zaken m.b.t. de reglementering op de brandveiligheid in de sector van de kinderopvang. Ik kan in deze context bevestigen dat er inderdaad nog geen regelgeving bestaat waarop de brandweer zich kan baseren. Soms weigert de brandweer dan ook een attest af te leveren. Toch wordt gevraagd op algemene brandveiligheidsgronden een inspectiebezoek te brengen en een adviserend brandweerverslag op te maken. Dit gebeurt in de meeste gemeenten.

In wat volgt ga ik, aanvullend op deze algemene vaststelling, concreet in op de gestelde vragen.

1. De afbakening van bevoegdheden tussen de federale en de Vlaamse overheid inzake de brandveiligheid werd, bij arrest van 15 oktober 1987 m.b.t. de bejaardenvoorzieningen, door het Arbitragehof als volgt weergegeven :

"Het beleid met betrekking tot de veiligheid van de verblijfsinrichtingen, en meer bepaald de brandbeveiliging, is geen zuiver nationale aangelegenheid gebleven.

Dit beleid vertoont immers, omwille van de eigen kenmerken van de personen die erin verblijven, specifieke aspecten.

Is de nationale overheid bevoegd om basisnormen uit te vaardigen, dit wil zeggen normen die gemeen zijn aan een categorie van constructies, zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke de bestemming ervan is, toch zijn de Gemeenschappen bevoegd tot het regelen van de specifieke veiligheidsaspecten van de verblijfsinrichtingen, met name door de nationale basisnormen aan te passen en aan te vullen, zonder die aan te tasten.

De Gemeenschappen zijn verder bevoegd om alle normen inzake veiligheid, met inbegrip van de nationale, toe te passen in het kader van een erkenningsbeleid".

De nationale basisnormen werden vastgelegd in de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing, en het koninklijk besluit van 19 december 1997 tot uitvoering hiervan.

Deze nationale normen zijn dus de basis voor het beleid dat de gemeenschappen kunnen voeren. Daarbij kunnen aanpassingen en aanvullingen worden geformuleerd voor specifieke veiligheidsaspecten in de verschillende sectoren waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn.

Dit is zeker en dringend nodig in de sector van de kinderopvang.

Het is dan ook belangrijk te melden dat Kind en Gezin momenteel aan een ontwerp van reglementering voor de brandveiligheid in de kinderdagverblijven werkt. Hiervoor nam de instelling reeds contact op met het ministerie van Binnenlandse Zaken, Algemene Directie van de Civiele Bescherming.

De tekst van het ontwerp zal door Kind en Gezin ook worden besproken met de sector en met de Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

De totstandkoming van de reglementering wordt verwacht in de loop van het jaar 2000.

2. Indien aanvragen voor VIPA-geld worden gedaan die te maken hebben met werken op het vlak van brandveiligheid, dan geeft Kind en Gezin hieraan bijzondere aandacht. Het crite-

rium "brandveiligheid" heeft in de toekenningswijze, die gebaseerd is op een puntensysteem, immers hoge prioriteit.

Weinig dossiers hebben evenwel louter met brandveiligheid te maken. Bouwdossiers hebben bijna uitsluitend te maken met nieuwe gebouwen, verbeteringen in het algemeen en/of uitbreidingen. In dat kader worden altijd de brandveiligheidsnormen van de federale regelgeving gevolgd en toegepast.

Vraag nr. 43
van 2 december 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Bijkomende plaatsen

Ingevolge het belang dat het regeerakkoord hecht aan kinderopvang, besliste de minister bij het opstellen van de begroting geld vrij te maken voor de creatie van 1.500 bijkomende plaatsen.

1. Heeft de minister reeds beslist welke vorm deze 1.500 bijkomende plaatsen aannemen: erkende en gesubsidieerde plaatsen, of plaatsen bij de diensten voor onthaalgezinnen ?
2. Bij Kind en Gezin liggen nog talloze aanvragen van opvanginitiatieven voor erkenning – en dus subsidiëring – van de afgelopen jaren te wachten.

Worden deze aanvragen in overweging genomen indien er in het kader van de beloofde 1.500 plaatsen, erkende plaatsen worden toegekend ?

3. Op dit moment bestaat er geen regelgeving over hoe nieuwe erkende plaatsen moeten worden toegewezen. Er bestaat geen programmatie op basis van behoefte, noch een regel die zegt dat de toewijzing chronologisch volgens tijdstip van aanvraag dient te gebeuren.

Is er al beslist hoe de toewijzing van de nieuwe erkende plaatsen zal gebeuren ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de manier waarop bijkomende kinderopvangplaatsen worden toegekend. Het is belangrijk daarbij een onderscheid te maken tussen respectievelijk het jaar 2000 en de daaropvolgende jaren. Voor het

jaar 2000 kunnen 1.500 plaatsen worden gecreëerd in de gesubsidieerde opvangsector. Het lijkt mij essentieel dat voor de jaren die daarop volgen, uitsluitend bij het beleidsplan Kinderopvang dat ik in het voorjaar van 2000 finaliseer, werk wordt gemaakt van een programmatorische aanpak voor de hele sector van de kinderopvang, en niet enkel voor de gesubsidieerde dagopvang.

Het is in deze context dat ik in wat volgt de deelvragen 1 en 2 samen neem wanneer ik mijn antwoord formuleer.

1 en 2. De beslissingsruimte voor het toekennen van bijkomende plaatsen in 2000 is relatief. Het is immers zo dat, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf aangeeft, op grond van eerdere aanvragen van organiserende besturen door Kind en Gezin een aantal principiële akkoorden zijn toegekend die in de loop van 2000 zullen kunnen worden gehonoreerd met een erkenning. Zeker in de sector van de kinderdagverblijven verloopt er nogal wat tijd tussen respectievelijk het principiële akkoord, de reële startdatum en het moment van de feitelijke erkenning. Maar ook bij diensten voor opvanggezinnen impliceert de toenemende moeilijkheid om opvanggezinnen te vinden dat er een tijdsperiode ontstaat tussen het geven van een principiële akkoord tot uitbreiding door de raad van bestuur van Kind en Gezin en de eigenlijke realisatie van de uitbreiding.

Een en ander betekent dat het programmeren in de sector van de kinderopvang neerkomt op een permanent opvolgen en bijsturen van de dossierstroom. Zo wordt door Kind en Gezin momenteel nauwgezet de evolutie gevolgd van die dossiers waarvoor de raad van bestuur, vanuit de zekerheid voor het jaar 2000 te kunnen beschikken over bijkomend 90 miljoen, een erkenningsgarantie formuleerde.

Een dergelijke pragmatische aanpak is onvermijdelijk zolang er geen budgettair meerjarenplan is. De pragmatiek gaat zelfs zover dat een dossier erkenbaar wordt geacht op grond van het gegeven dat de realisatie van een (ver)bouw(ing) wel of niet tijdens een bepaald kalenderjaar kan worden gerealiseerd. Dit betekent dat de bijkomende middelen die beogen het totaal aan bijgecreëerde plaatsen op 1.500 te brengen, toegekend zullen worden rekening houdende met een evaluatie van de voorliggende dossiers uit oogpunt van hun realisatiedatum.

Budgettair is daarbij, binnen de vastgelegde 1.500 plaatsen, de realisatie van maximaal 750 plaatsen in kinderdagverblijven mogelijk.

Uiteraard verwacht ik dat, behalve de pragmatische benadering die ertoe strekt dossiers budgettair in te schuiven in de programmatie van een lopend kalenderjaar, werk wordt gemaakt van een programmatiesysteem. Dit systeem kan dan al meteen in 2000 als bijkomend beslissingscriterium dienst doen en tegelijkertijd de basis zijn voor een structurele meerjarenprogramma.

In deze context is het essentieel dat de Vlaamse regering vanuit een meerjarenvisie de kwantitatieve groei van de kinderopvangsector stuurt. Ik zal in mijn beleidsplan daartoe de aanzet geven.

- Om te vermijden dat ook in de toekomst vooral praktische elementen de erkenning van dossiers blijven bepalen, moeten er in het kader van een structureel programma gebeuren twee basiselementen worden voorbereid.

In eerste instantie is het belangrijk dat Kind en Gezin zicht heeft op de plannen die het werkveld heeft. Aangezien recentelijk alle bestaande voorzieningen, met name de kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, maar ook alle lokale besturen (OCMW's en gemeentebesturen), door Kind en Gezin werden aangeschreven om te peilen naar de plannen op het vlak van de kinderopvang, kan een dergelijke inventaris begin 2000 worden opgemaakt.

Aan deze inventaris moet een programmatiesysteem worden gekoppeld dat rekening houdt met enerzijds een verhoudingsgewijze verdeling van de plaatsen over de verschillende opvangvormen, en anderzijds een regionale indicatie van de nood aan kinderopvang. Ik zal erop toezien dat een dergelijke programmaanpak wordt ontwikkeld. Het is immers noodzakelijk dat de programmatie van de verdere kwantitatieve groei van de kinderopvang gebeurt vanuit een consistente beleidsvisie, geënt is op de reële opvangnoden en oog heeft voor de verschillende opvangvormen die samen het aanbod uitmaken.

Vraag nr. 44
van 2 december 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Ingetrokken attesten en erkenningen

Opvanginitiatieven met een attest van toezicht zijn onderworpen aan een aantal regels vanuit Kind en Gezin. Wanneer deze regels worden overtreden, kan dit leiden tot de intrekking van het attest van toezicht. Erkende en gesubsidieerde kinderopvanginitiatieven zijn eveneens onderworpen aan een aantal voorwaarden. Voor hen bestaat bij overtreding als sanctie de mogelijkheid tot het intrekken van de erkenning en bijgevolg ook de intrekking van de subsidiëring.

- Op welke gronden werden in de afgelopen drie jaar attesten van toezicht ingetrokken ?
- Hoeveel attesten van toezicht werden ingetrokken in de afgelopen drie jaar (nominaal en procentueel)?
- Op welke gronden werden in de afgelopen drie jaar erkenningen ingetrokken ?
- Hoeveel erkenningen werden ingetrokken in de afgelopen drie jaar (nominaal en procentueel)?
- De intrekking van attesten van toezicht gebeurt geregeld op grond van overbezetting. In bepaalde gevallen is de overbezetting het gevolg van het sluiten van opvanginitiatieven in de buurt.

In welke mate wordt rekening gehouden met deze problematiek ?

Antwoord

- Wanneer een attest van toezicht wordt ingetrokken, ligt hieraan vaak een combinatie van factoren ten grondslag.

De afgelopen drie jaar gaven volgende redenen aanleiding tot een intrekking : een geregelde ernstige overbezetting, onvoldoende personeel aanwezig, onvoldoende veiligheid, het administratief dossier zoals vereist volgens de algemene voorwaarden van toezicht niet in orde, infrastructuur en accommodatie niet conform de algemene voorwaarden van toezicht, een inadequate pedagogische begeleiding, de voorziening wil geen fiscale attesten uitreiken aan de ouders, een ondermaatse hygiëne, ...

Sinds februari 1999 wordt er bij de inspectiebezoeken aan de opvanginstellingen gebruikgemaakt van het Kwaliteitsinstrument Particuliere Opvanginstellingen (KWAPOI), dat toelaat de feitelijke pedagogische opvangkwaliteit objectief en gestandaardiseerd in kaart te brengen.

Het instrument legt een aantal basiskwaliteitseisen vast voor de particuliere opvanginstellingen. Hierdoor komen een aantal zaken aan het licht die vroeger niet werden vastgesteld. Er is immers een verschil tussen hoe mensen zeggen een pedagogische aanpak uit te bouwen, en hoe ze die in werkelijkheid realiseren. Dit heeft ertoe geleid dat bij een aantal opvanginstellingen het attest werd ingetrokken omdat de vereiste pedagogische basisopvangkwaliteit gemiddeld niet werd behaald.

2. Wat de sector van de particuliere opvanginstellingen betreft, zijn in 1996 vier (0,8 %) attesten van toezicht ingetrokken, in 1997 twee (0,4 %) en in 1998 acht (1,3 %).

In de sector van de particuliere opvanggezinnen werden in 1996 twee (0,1 %) attesten van toezicht ingetrokken, in 1997 vier (0,2 %) en in 1998 12 (0,7 %). De percentages zijn berekend op het totaal aantal voorzieningen onder toezicht op het einde van het betrokken jaar.

- 3 en 4. Wat de erkende en gesubsidieerde sector betreft, werden in de afgelopen drie jaar geen erkenningen ingetrokken.
5. Vooraleer een attest van toezicht wordt ingetrokken op grond van overbezetting, wordt aan het initiatief de kans gegeven een afbouwplan op te stellen en te realiseren. Het is pas wanneer een systematische overbezetting wordt vastgesteld, dat het attest van toezicht wordt ingetrokken.

Hierbij wordt geen rekening gehouden met de oorzaken van deze overbezetting. De pedagogische kwaliteit en de veiligheid van de opgevangen kinderen zijn hier immers prioritair.

Vraag nr. 46
van 3 december 1999
van mevrouw **PATRICIA CEYSENS**

Verenigingen voor gezinseducatie – Subsidiëring

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen voor het jaar 2000 gaf de minister de lijst van verenigingen die in het kader van gezinseducatie in 1999 een subsidie ontvangen.

1. Wat is het subsidiebedrag dat elke vereniging ontving ?

2. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten de verenigingen een aantal thema's besproken hebben.

Wat waren deze thema's voor de jaren 1997, 1998 en 1999 ?

Antwoord

De berekening van het subsidiebedrag dat elke vereniging voor gezinseducatie voor haar activiteiten in 1999 ontvangt, is nog niet rond. De aanvragen om subsidies voor het vierde trimester 1999 moeten tegen 31 januari 2000 bij de administratie worden ingediend. In de loop van de maand februari 2000 zal deze subsidie als saldo voor het jaar 1999 worden uitbetaald.

Daarom bezorg ik als antwoord op de vraag **bijlage 1**, met het overzicht van de subsidies die aan de verenigingen voor gezinseducatie werden uitbetaald voor hun activiteiten in 1998.

In **bijlage 2** zijn de subsidies opgenomen voor de activiteiten in de drie eerste trimesters van 1999.

Bijlage 3 bevat de lijsten van de goedgekeurde thema's per vereniging. Per vereniging kunnen maximum twintig thema's worden goedgekeurd. Ieder thema kan te allen tijde inhoudelijk worden aangepast, worden ingetrokken of worden vervangen door een ander thema. Een duidelijk afgebakende opsomming geven van de thema's per kalenderjaar zoals gevraagd in deelvraag 2, is hierdoor onmogelijk.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 48
van 7 december 1999
van mevrouw **SONJA BECQ**

Kinderopvang – Evoluties

In het raam van de begrotingsbesprekingen kwam onder meer de mogelijke ontwikkeling ter sprake van kinderopvanginitiatieven die qua aantal kinderen gesitueerd zijn tussen onthaalgezinnen en kinderdagverblijven. Ook de discussie tussen initiatieven onder toezicht en gesubsidieerde initiatieven kwam daarbij aan de orde.

1. Uit het jaarverslag van Kind en Gezin 1998 blijkt dat er zich, op grond van voorlopige cijfers, een evolutie voordoet in de particuliere opvang onder toezicht.

Zijn hierover reeds definitieve cijfers bekend ?

Hoe verliep de evolutie van de erkende en gesubsidieerde opvang (onthaalgezinnen en kinderdagverblijven) in vergelijking met de evolutie van de particuliere opvang (onthaalgezinnen en opvanginitiatieven) de voorbije vijf jaar ?

2. Het kwaliteitstoezicht voor gesubsidieerde diensten en diensten met een attest van toezicht is verschillend. Voor beide zijn er kwaliteitsinstrumenten en beoordelingsschalen waarbij gelijkaardige items worden opgevolgd (opvang van aantal kinderen, pedagogische bekwaamheid, administratieve verplichtingen, veiligheid, enz.).

Waaruit bestaan de essentiële verschillen in kwaliteitscontrole ?

Hebben ze enkel te maken met infrastructurele en administratieve verplichtingen en met de opvang van het aantal kinderen, of slaan ze ook op aspecten van pedagogische bekwaamheid ?

3. Welke door de overheid ondersteunde begeleidings- en vervolmakingsmogelijkheden bestaan er op dit moment voor de particuliere (= onder toezicht) en de gesubsidieerde sector ?

In hoeverre wordt daarvan gebruikgemaakt in de particuliere en gesubsidieerde sector ?

Antwoord

In het raam van de begrotingsbesprekingen was er een discussie over de verdere groei van de kinderopvangsector. Aansluitend bij deze discussie informeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar zowel een kwantitatieve als een kwalitatieve stand van zaken.

1. Hierna volgt een overzicht van de evolutie van het plaatsenbestand gedurende de laatste vijf jaar voor de sectoren van de kinderdagverblijven (KDV), de diensten voor opvanggezinnen (DVO), de particuliere opvanginstellingen (POI) en de particuliere opvanggezinnen (POG). Ik merk daarbij op dat voor de particuliere sector de voorzieningen met een attest van toezicht zijn opgegeven.

	KDV	DVO	POI	POG	Totaal
1994	11.830	21.033	6.188	8.019	47.070
1995	12.338	21.477	6.732	7.998	48.545
1996	12.571	21.111	7.385	7.980	49.047
1997	12.945	26.460	8.273	7.643	55.321
1998	13.079	28.516	9.400	7.995	58.990

2. De pedagogische instrumenten die Kind en Gezin gebruikt om de pedagogische opvangkwaliteit in de gesubsidieerde en de particuliere voorzieningen te toetsen, vertrekken vanuit een gelijke conceptualisering.

Bij het ontwikkelen van de beoordelingsschaal voor pedagogische kwaliteitsevaluatie werd uitgegaan van enerzijds een algemene visie op opvoeden, en anderzijds de visie van Van der Ploeg op pedagogische kwaliteitsevaluatie.

Binnen de algemene visie op opvoeding die de basis vormt van de schalen, wordt de kern van het opvoeden gelegd in de interacties tussen een kind en een opvoeder. Binnen dit interactieproces presenteert het kind zich als ontwikkelende persoon en de opvoeder als iemand die deze ontwikkeling mede bewerkstelligt. Wat de visie op pedagogische kwaliteitsevaluatie betreft, stelt Van der Ploeg dat bij onderzoek naar de kwaliteit van het functioneren van pedagogische voorzieningen wordt nagegaan hoe groot de afstand is tussen werkelijke en vooropgestelde of wenselijke pedagogische handelingen.

Deze algemene visie op opvoeden wordt ontwikkeld in zeven criteria met betrekking tot de pedagogische interactie: flexibiliteit, individualiseren, stimuleren, structureren, bevorderen van de zelfstandigheid, bieden van bewegingsvrijheid en veiligheid.

In de pedagogische observatieschaal voor de erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven worden deze criteria rechtstreeks gemeten door middel van een observatie van het pedagogisch handelen in een leefgroep. Deze observatie duurt minstens drie uur, om een relevant beeld te kunnen krijgen over de werking van de leefgroep. De observatieschaal voor kinderdagverblijven is in gebruik sinds 1994.

In de kwaliteitsschaal voor de particuliere opvanginstellingen zijn de criteria daarentegen opgenomen in de evaluatie van vijf relevante opvangsituaties : de eetsituatie, de verzorgingssituatie en de zindelijkheidstraining, de rustsituatie,

de onthaalsituatie en de situatie inzake activiteitenbegeleiding en speelgoed. De schaal is opgebouwd met een ruime vertegenwoordiging van de wetenschappelijke wereld en de sector. Elk van de situaties kan, door middel van een gerichte observatie, afzonderlijk worden beoordeeld. Deze observatieschaal is in gebruik sinds begin 1999. De schaal wordt voor de voorzieningen ondersteund door een gelijkaardig zelfevaluatie-instrument.

Enkele evoluties

- Bij de schaal voor de kinderdagverblijven merken we een evolutie op over de verschillende gebruiksjaren.

Niet zozeer de absolute score is gestegen, wel zijn het aantal geobserveerde leefgroepen waar de minimale score niet wordt gehaald bij een observatie, gestaag gedaald over de jaren waarin het instrument in gebruik is. Het instrument heeft er ook toe bijgedragen dat een ruime keuze aan opleidingsmogelijkheden is ontstaan over de concepten en de opbouw van de schalen.

- Bij de schaal voor de particuliere opvanginstellingen stellen we vast dat de basiskwaliteit die bij de opbouw van de schaal gedefinieerd is, over het algemeen wordt gehaald in de sector.

De voorzieningen die deze basiskwaliteit niet halen, krijgen (tenzij er sprake zou zijn van acute en ernstige gevaarsituaties voor de opgevangen kinderen) negen maanden de tijd om de vooropgestelde basiskwaliteit te halen.

3. Voor zowel de particuliere als de gesubsidieerde sector is er in Vlaanderen een ruim aanbod aan vormingsmogelijkheden. Diverse organisaties bieden zowel algemene als specifiek op bepaalde deelsectoren toegespitste cursussen aan. Van dit aanbod wordt vrij sterk gebruikgemaakt. Het is wel zo dat de particuliere voorzieningen in verhouding tot de erkende sector minder gemakkelijk de weg lijken te vinden naar bijkomende vorming. Vooral de particuliere opvanggezinnen vormen een veeleer moeilijk te bereiken groep.

Aanvullend daarbij is er, wat belangrijk is, sinds kort de mogelijkheid tot terugbetaling van het inschrijvingsgeld van een tweetal opleidingen gericht op particuliere voorzieningen. Voorwaarde hierbij is dat de cursist de opleiding voltooit en werkzaam is in of als een particuliere

opvangvoorziening onder toezicht van Kind en Gezin.

Naast het algemene vormingsaanbod en de specifieke ondersteuning van opleidingen in de particuliere sector, vermeld ik het initiatief van Kind en Gezin om bijzondere vormingsprogramma's op te zetten. Naar aanleiding van het totstandkomen van de nieuwe regelgeving inzake buitenschoolse kinderopvang, is in samenwerking met de vormingsorganisaties die actief zijn binnen de sector een breed programma opgezet om alle deelsectoren te ondersteunen in hun participatie aan het meersporenbeleid. Het is de bedoeling dat ook in de toekomst dergelijke specifieke programma's worden opgezet. Dit zal onder meer gebeuren in het kader van het kwaliteitsdecreet.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 30
van 16 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Ontbrekende wettelijke diensten

Beschikt de minister voor zijn opdracht inzake Brusselse Aangelegenheden over een overzicht van de wettelijk verplichte diensten waarin de verschillende Brusselse gemeenten of OCMW's niet hebben voorzien voor hun Nederlandstalige inwoners (kinderopvang, bibliotheken, culturele centra, enz.) ?

Zo neen, is dat geen wenselijk instrument om zijn beleid terzake richting te geven ?

Antwoord

Het is mij in het kader van de geformuleerde vraagstelling niet duidelijk wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt met "verplichte wettelijke diensten van de Brusselse gemeenten".

De oprichting van een bibliotheek, een cultureel centrum en dies meer is immers voor de Brusselse gemeentebesturen niet verplicht. Met uitzondering van de oprichting van een openbare bibliotheek is

dat zelfs niet verplicht voor de gemeentebesturen in Vlaanderen.

Desalniettemin kan ik meedelen dat ik niet beschik over een overzicht van ontbrekende diensten waarin de Brusselse gemeenten of OCMW's moeten voorzien.

Dergelijke informatie is zeker interessant, maar is slechts in zeer beperkte mate relevant om de implementatie van mijn beleid in Brussel richting te geven, en dit om volgende redenen.

- Gelet op de bevoegdheidstoe wijzing van de Vlaamse Gemeenschap en de specifieke bestuurlijke institutionele situatie van de 19 Brusselse gemeenten binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap niet wettelijk afdwingbaar van de 19 Brusselse gemeentebesturen en OCMW's.

De decreten van de Vlaamse Gemeenschap hebben slechts kracht van wet ten aanzien van gemeenschapsinstellingen, gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten of hun organisatie worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

De toepassing van de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap op gemeentelijk niveau hangt dus volledig af van de goodwill van de Brusselse gemeentebesturen.

- Zowel de organisatie als de uitoefening van het administratief toezicht over deze gemeenten of OCMW's ligt bij de federale overheid en bij de Brusselse beleidsinstanties (voorzitter van de Brusselse regering, bevoegde ministers van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die in consensus hun toezicht uitoefenen).

Ook indien de vraag veeleer wordt bekeken in het licht van de problematiek van de intercommunales, de gemeentelijke VZW's en de OCMW's, blijven de beperkingen van de boven aangegeven bevoegdheids- en toezichtsregeling gelden.

Veelal moeten we vanuit Nederlandstalige hoek inderdaad vaststellen dat bijna al deze instellingen voornamelijk voorbehouden zijn aan Franstaligen. Dat er op deze afgeleide niveaus waarborgen moeten zijn tegen de mogelijke uitsluiting van de Vlaamse Brusselaars, is evident.

De toepassing van de taalwetgeving en de zogenaamde pacificatiewet blijkt in de praktijk weinig werkbaar te zijn. Dit probleem kan ik binnen mijn bevoegdheden als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden spijtig genoeg niet oplossen.

De vertegenwoordiging en bescherming van de Vlamingen in Brussel moet aan bod komen tijdens de onderhandelingen tussen de gemeenschappen en gewesten op het niveau van de Costa (*Commissie voor de Staatshervorming – red.*), in het kader van onder andere de herziening/overheveling van de gemeente- en provinciewet, en tijdens de onderhandelingen die reeds zijn opgestart in de schoot van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

**Vraag nr. 33
van 18 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belgisch Centrum van het Beeldverhaal – Subsidiëring

Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal in Brussel verkeert in financiële moeilijkheden. In het verleden ontving het subsidies van de Vlaamse Gemeenschap, maar dit zou niet langer het geval zijn.

1. Kan de minister mij meedelen om welke reden de subsidiëring destijds werd stopgezet ?

Kan dit iets te maken hebben met het gebrek aan belangstelling voor Nederlandstalige auteurs en de onbehoorlijke opvang van Nederlandstalige bezoekers ?

2. Acht de minister het in het licht daarvan opportuun dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) het centrum verder blijft subsidiëren ?

Antwoord

1. Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal is een erfenis van de federale overheid, dat door de Vlaamse en Franse Gemeenschap als een gezamenlijk project financieel wordt ondersteund.

Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal profileert zich als een tweetalige instelling in Brussel en valt bijgevolg buiten het bevoegdheidsdomein van het ondertussen ingevoerde decreet van de Vlaamse regering van 20 december 1996 tot erkenning en subsidies aan en ten gunste van musea.

Het Centrum ontving in de periode 1989-1993, buiten het koninklijk besluit (KB) van 22 april 1958 tot reglementering van toelagen aan musea die niet van de staat afhangen, een nominatimsubsidie van 2.000.000 frank. De toekenning van deze subsidie werd genomen bij besluit van de Vlaamse Executieve. Vanaf 1993 werd deze subsidie niet meer toegekend. Deze beslissing kan worden gemotiveerd in het licht van de opstart van een nieuwe subsidieregeling van de Vlaamse Gemeenschap voor musea. Ook andere nominatimsubsidies aan musea werden toen geschrapt. Nadien werd het Centrum gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De stopzetting van de subsidie vanuit de Vlaamse Gemeenschap is dus niet gerelateerd aan de publiekswerking van het Centrum, noch aan de aandacht die aan Nederlandstalige auteurs wordt geschonken.

2. De Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidieert het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal sinds 1994 en verleent voor de algemene werking een subsidie die ad nominatim is ingeschreven in haar begroting (in frank) :

1994	1995	1996
1.500.000	2.000.000	2.000.000
1997	1998	1999
2.000.000	2.000.000	1.500.000

Wat de naleving van de taalwetgeving betreft, verwijs ik naar de bescherming die wordt geboden door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966. Uit de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht blijkt duidelijk dat natuurlijke en rechtspersonen enkel onderworpen zijn aan de taalwetgeving voorzover zij concessiehouder zijn van een openbare dienst of worden belast met een taak die de perken van een privé-bedrijf te buiten gaat en er een nauwe band bestaat tussen de instelling en de overheid.

Of deze rechtspersoon voldoet aan al deze vooropgestelde criteria, kan ik op basis van de mij aangereikte informatie onmogelijk bevestigen.

Niettemin moet het duidelijk zijn dat de VGC deze organisatie slechts ondersteunt op basis van bepaalde criteria waaraan de werking en de opgezette projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring. Deze uitgangspunten maken binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie thans het voorwerp uit van een bespreking in het kader van een ontwerp van verordening houdende de subsidiëring van kunsten.

Het Nederlandstalig karakter van de werking is één van deze criteria en wordt beoordeeld aan de hand van onder andere het bestaan van Nederlandstalige statuten van de organisatie, het evenwaardig gebruik van het Nederlands, de organisatorische aspecten en de uitstraling en plaats van de activiteiten. Indien het Nederlandstalig karakter onvoldoende duidelijk blijkt, kan de instelling niet worden gesubsidieerd.

Ik kan overigens meedelen dat de subsidies van dit jaar nog niet door de Vlaamse Gemeenschapscommissie werden uitbetaald. De niet-uitbetaling zou verband houden met de moeilijkheden die er rijzen bij het verstrekken van eenduidige informatie en het gebrek aan inzicht omtrent het financieel beheer van het Centrum.

Vraag nr. 35
van 22 november 1999
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Belgisch Centrum van het Beeldverhaal – Subsidiëring

Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal is officieel een tweetalige instelling.

Volgens De Standaard van 13 oktober 1999 is het centrum echter "een Franstalig bastion, dat een schijn van tweetaligheid probeert op te houden, maar daar niet echt in slaagt". De Standaard illustreert dit citaat met meerdere voorbeelden, waaronder het feit dat de verantwoordelijke voor de public relations enkel Frans spreekt.

1. Hoeveel bedragen de subsidies die het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal sedert zijn oprichting heeft ontvangen ?
2. Werden er ooit voorwaarden inzake tweetaligheid verbonden aan het toekennen ervan ?
3. Vindt de minister het normaal dat in dit Hoofdstedelijk gewest en grondwettelijk tweetalig ge-

bied de grootste gemeenschap van België op een onhoofse en in wezen weinig civieke wijze wordt behandeld in het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal ?

4. Wordt de subsidiëring van het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal herbekeken in het licht van wat door De Standaard werd vastgesteld ?

Antwoord

Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal is een erfenis van de federale overheid. Het centrum wordt door de Vlaamse en Franse Gemeenschap als een gezamenlijk project financieel ondersteund.

De organisatie ontwikkelt, naast museale, ook wetenschappelijke en pro-actieve hedendaagse projecten en profileert zich dan ook minder uitgesproken als museum. Bovendien wordt het Centrum op een vrij commerciële wijze gerund.

1. Het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal in Brussel ontving in de periode 1989-1993, buiten het koninklijk besluit (KB) van 22 april 1958 tot reglementering van toelagen aan musea die niet van de staat afhangen, een nominatimsubsidie van 2.000.000 frank.

De toekenning van deze subsidie werd genomen bij besluit van de Vlaamse Executieve. Vanaf 1993 werd deze subsidie niet meer toegekend. Deze beslissing kan worden gemotiveerd in het licht van de opstart van een nieuwe subsidieregeling van de Vlaamse Gemeenschap voor musea. Ook andere nominatimsubsidies aan musea werden toen geschrapt. Nadien werd het Centrum gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidieert het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal sinds 1994 en verleent voor de algemene werking een subsidie die ad nominatim is ingeschreven in haar begroting (in frank) :

1994	1995	1996
1.500.000	2.000.000	2.000.000
1997	1998	1999
2.000.000	2.000.000	1.500.000

2. Wat de naleving van de taalwetgeving betreft, verwijs ik naar de bescherming die wordt geboden door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966. Uit de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht blijkt duidelijk dat natuurlijke en rechtspersonen enkel onderworpen zijn aan de taalwetgeving voorzover zij concessiehouder zijn van een openbare dienst of worden belast met een taak die de perken van een privé-bedrijf te buiten gaat en er een nauwe band bestaat tussen de instelling en de overheid.

Of deze rechtspersoon voldoet aan al deze vooropgestelde criteria, kan ik op basis van de mij aangereikte informatie onmogelijk bevestigen.

Niettemin moet het duidelijk zijn dat de VGC deze organisatie slechts ondersteunt op basis van bepaalde criteria waaraan de werking en de opgezette projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring. Deze uitgangspunten maken binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie thans het voorwerp uit van een bespreking in het kader van een ontwerp van verordening houdende de subsidiëring van kunsten.

Het Nederlandstalig karakter van de werking is één van deze criteria en wordt beoordeeld aan de hand van onder andere het bestaan van Nederlandstalige statuten van de organisatie, het evenwaardig gebruik van het Nederlands, de organisatorische aspecten en de uitstraling en plaats van de activiteiten. Indien het Nederlandstalig karakter onvoldoende duidelijk blijkt, kan de instelling niet worden gesubsidieerd.

3. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde problematiek omtrent de overwegend Franstalige invalshoek van het Centrum is een perceptie die reeds meermaals het voorwerp heeft uitgemaakt van discussie.

Gelet op de complexiteit van het dossier, lijkt het mij in dit stadium weinig opportuun om op basis van uitlatingen in de pers het subsidiebeleid ten aanzien van deze instelling plotseling te wijzigen.

Indien herhaaldelijk zou blijken dat het publiek in dit Centrum niet in het Nederlands kan te woord worden gestaan, is het aan de subsidiërende overheid – in casu de VGC – om gepaste maatregelen te treffen.

4. Ik ben de mening toegedaan dat de problematiek omtrent de werking en uitstraling van het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal niet alleen op het Brusselse niveau moet worden uitgeklaard.

Gelet op zijn belang en positionering, is het duidelijk dat dit Centrum voor zijn museaal, toeristisch en wetenschappelijk profiel een hoofdstedelijke functie beoogt en bijgevolg veeleer het voorwerp moet uitmaken van de besprekingen aangaande de hervorming van de biculturele sector.

Vraag nr. 37
van 24 november 1999
van de heer GILBERT BOSSUYT

Socialewoningsector – Houtbouw

Het gebruik van hout in de nieuwbouw of renovatie is in België nog niet ingeburgerd. Elk land heeft zo zijn eigen bouwcultuur en bouwtechniek. Nageenog het volledige woningenbestand van Canada, de Verenigde Staten en de Scandinavische landen bestaat uit houtskeletwoningen en houtmassiefbouw. Maar ook in Duitsland en Nederland bestaat reeds jarenlange ervaring met wat men "duurzaam bouwen" noemt. Vooral in de Nederlandse sociale woningbouw heeft men veel expertise.

In Nederland maakt men meer en meer gebruik van houtskeletbouw, dit ter vervanging van een betonnen skelet. In het kader van het duurzaam bouwen is dit een belangrijke speerpunt. Het Nederlandse ministerie van Economische Zaken onderkent het belang van deze bouwmethode en verleent aanzienlijke subsidies voor ontwikkelingsprojecten. Ook gemeenten zoals Den Haag bijvoorbeeld spelen hierop in en lanceren acties om meer hout in "haagse" bouwprojecten te krijgen.

Een woning gebouwd met een houten skelet heeft verschillende voordelen : er kan duurzaam hout worden toegepast, er zijn verregaande mogelijkheden tot prefabricage, de woningen kunnen desgewenst worden gedemonteerd. Vanwege het lage gewicht volstaat een lichte fundering, de bouwtijd is kort, een hoogwaardig pakket aan isolatiemateriaal kan worden ingebouwd en de milieubelasting op de bouwplaats blijft beperkt. Gevels, inclusief ramen en kozijnen, verdiepingsvloeren, daken, trappen en uitbouwen worden in de fabriek vervaardigd. Op de bouwplaats is dan ook veeleer sprake van monteren dan van bouwen. Het monte-

ren gaat erg snel en is niet seizoensgebonden, wat vooral financieel aantrekkelijk is. Fundering en onderbouw kunnen eveneens lichter, omdat skeletbouw zo'n 25 à 30 % minder zwaar is dan conventionele constructies. Dit heeft dikwijls tot gevolg dat er niet hoeft te worden geheid. Bestaande woningen zijn met behulp van houtskeletbouw gemakkelijk uit te breiden op bestaande muren en funderingen.

Hout voelt warm aan. De toepassing van hout geeft een uitzonderlijk thermisch comfort. Dankzij de zeer goede isolatie-eigenschappen kunnen aanzienlijke besparingen worden geboekt op de verwarmingskosten (K-waarde lager dan 40). De verzekeringspremies hoeven niet noodzakelijk hoger te liggen (zie situatie in Nederland).

Houtskeletbouw is blijkbaar ideaal toepasbaar op kleine en moeilijk te bereiken bouwlocaties omdat de materiaalinzet gering is. Ik denk hierbij vooral aan stadsvernieuwingsprojecten.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van de Nederlandse inspanningen inzake houtskeletbouw/houtmassiefbouw in de socialewoningbouw ? Zo ja, zijn er reeds voorstellen geformuleerd om deze manier van bouwen ook bij ons te stimuleren ?
2. Werden aan de diensten van de minister vanwege de socialebouwmaatschappijen reeds voorstellen geformuleerd om houten woningen te bouwen ? Zo ja, aan welke criteria moeten die voldoen om te worden goedgekeurd ?

Worden er aanvullende eisen gesteld met betrekking tot de brandveiligheid ?
3. Werden er reeds socialebouwprojecten ingediend in het kader van de stadsvernieuwing met houtskeletbouw/houtmassiefbouw ?

Antwoord

1. Uit informatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) blijkt duidelijk dat de toepassingen van onze Nederlandse burens inzake "duurzaam bouwen", en meer bepaald inzake "houtskeletbouw", niet onbekend zijn. Op het vlak van duurzaam bouwen staan onze noorderburens inderdaad reeds enkele stappen verder.

In de socialewoningbouw worden de laatste jaren heel wat inspanningen geleverd om de

kwaliteit van de woningen op een hoger peil te brengen. Het stimuleren van de houtskeletbouw kan hierbij in bepaalde gevallen aangewezen zijn. Ongetwijfeld heeft houtskeletbouw een aantal voordelen. Deze dienen evenwel te worden afgewogen tegen een aantal andere factoren, zoals daar zijn : de ligging van de bouwplaats en de plaatselijke stedenbouwkundige reglementering. Ook de adviezen van de brandweerdiensten zijn belangrijk. Vooral bij hoogbouw zijn deze eisen vrij streng.

Wat het tweede deel van de eerste deelvraag betreft, kan ik meedelen dat door de VHM de voorstellen afkomstig van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) positief worden benaderd. Nochtans wil ik hierbij wijzen op de moeilijkheden die men hierdoor kan krijgen bij de aanvraag van de bouwvergunning, zeker bij stadsvernieuwingsprojecten, daar heel wat gemeenten een bouwverordening opleggen van gemetste scheimuren van minstens één steen dikte.

2. Enkele socialehuisvestingsmaatschappijen hebben in het verleden projecten met houtskeletbouw opgezet :

- 4 woningen, Rozemarijnstraat in Oostende ;
- 11 woningen, Ommegangstraat en C. Verhaegheplein in Ruiselede ;
- 8 woningen, E. Vanbaveghemstraat in Meulebeke ;
- 10 woningen, Kronkelbeek in Schuiverskapelle.

Het betreft hier wel degelijk "koopwoningen", buiten de stads- of dorpskern gesitueerd.

De criteria waaraan zulke woningen in houtskeletbouw moeten voldoen, zijn dezelfde als voor de andere sociale woningen. Dit wil zeggen dat zij moeten voldoen aan de "ontwerponderrichtingen" van de VHM. Dit zijn een reeks normen en richtlijnen die moeten leiden tot kwalitatieve en betaalbare woningen.

Aanvullende eisen in verband met brandveiligheid worden door de VHM niet gesteld. Ook hier dient men zich te richten naar de vigerende richtlijnen en normen.

3. In het kader van de stadskernvernieuwing werden tot op heden nog geen projecten met hout-

skeletbouw of houtmassiefbouw ingediend. De redenen hiervoor zijn vervat in het antwoord op deelvraag 1.

Algemeen dient te worden opgemerkt dat houtskeletbouw juist niet interessant is voor kleine projecten, omdat dit in vele gevallen verbonden is met een prefabsysteem, waarbij de constructeur of aannemer zijn systeem slechts rendabel kan maken bij grotere opdrachten, dus bij grotere projecten.

Het probleem rijst ook dat in de socialewoningbouw meestal de procedure van de "openbare aanbesteding" wordt gevolgd, wat wil zeggen dat de aannemer-inschrijver volledig plannen en bestek van de architect moet volgen. De architect kan echter niet opteren voor één bepaald systeem van houtskeletbouw, omdat hij op die manier de concurrentie niet zou laten spelen. Wel kan men bijvoorbeeld langs een "algemene offerteaanvraag" bepaalde constructievoorstellen van de inschrijvers aanvaarden, indien deze voldoen aan de vooropgestelde vergunningscriteria.

**Vraag nr. 38
van 26 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Expo 2000 Hannover – Cultuur

De Expo 2000 in Hannover is een ideale gelegenheid om Vlaanderen en zijn cultuur in het buitenland te promoten.

Niet alleen de architecturale opstelling van het geheel, maar ook culturele programma's tijdens de Expo op de terreinen van de wereldtentoonstelling in de stad zijn hiervoor belangrijk.

1. Is de minister betrokken bij deze Expo ? Welke inbreng heeft hij vanuit zijn bevoegdheid bij dit project ?
2. Welke sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen, zijn gevraagd om dit project te ondersteunen ?

Antwoord

Tijdens het jaar 2000 zal in Hannover de volgende wereldtentoonstelling worden georganiseerd. Traditiegetrouw zal Vlaanderen hieraan deelnemen, zoals ook het geval was ter gelegenheid van de vo-

rige editie in Lissabon in 1998, waar Vlaanderen manifest aanwezig was met de succesvolle tentoonstelling "Fascinerende facetten van Vlaanderen over kunst en samenleving" in het Centro Cultural de Belém.

De vorige Vlaamse regering heeft principieel beslist ook ditmaal te participeren aan de wereldtentoonstelling. Binnen het Belgisch paviljoen zal dan ook een ruimte worden voorbehouden voor de Vlaamse Gemeenschap.

De installatievergadering met betrekking tot de Vlaamse deelname binnen dit paviljoen had plaats op 7 december jongstleden en had hoofdzakelijk tot doel een terreinverkenning te zijn met betrekking tot mogelijke desiderata van de Vlaamse partners. Duidelijk is dat het Belgisch paviljoen, net als in het verleden, veeleer zal worden gebruikt rond economische en/of toeristische themata.

Inmiddels heeft de administratie Cultuur een concrete vraag ontvangen van de heer Kasper König, gerenommeerd tentoonstellingsmaker, die ter gelegenheid van de Expo een grootse tentoonstelling wenst te organiseren rond een tiental topkunstenaars uit de Europese Gemeenschap.

Voor Vlaanderen wordt de kunstenaar Panamarenko uit Antwerpen voorgesteld. Bedoeling is zijn kunstwerk "Scotch Gambit", dat zich bevindt in het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (SMAK) in Gent, tentoon te stellen boven een artificieel meer in het centrum van Hannover. Met dit indrukwekkende kunstwerk zal Vlaanderen manifest cultureel aanwezig zijn op de volgende wereldtentoonstelling. Dat de vraag specifiek uitgaat van een bekende buitenlandse tentoonstellingsmaker biedt bovendien de nodige garanties inzake degelijkheid, maar ook inzake promotie, zowel voor een Vlaams kunstenaar, als voor de collectie van een vooraanstaand museum voor hedendaagse kunst, als voor de Vlaamse Gemeenschap als dusdanig.

In overleg met de Duitse organisator wordt de investering voor dit project geraamd op circa 3,5 miljoen frank. Deze uitgaven betreffen de demontage van het kunstwerk in het SMAK in Gent, het heen- en terugtransport Gent-Hannover-Gent, de verzekering van nagel tot nagel, de montage van het kunstwerk in Hannover en nadien de demontage in Hannover, de honoraria van de ingenieurs in Hannover en ook de reis- en verblijfskosten van eventuele afgevaardigden van het SMAK tijdens transport en montage.

Vraag nr. 40
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

Wederverkoop sociale woning – Schadevergoedingen

In de aktes types '75 en '82 en VHM '90 (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) werd de schadevergoeding bij wederverkoop van een sociale woning bepaald op 25 à 100 % van de oorspronkelijke verkoopprijs. De schadevergoeding werd in de aktes van '92 en '95 teruggebracht tot 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, met een maximum van 400.000 frank.

1. Hoeveel voortijdige wederverkopen werden in 1997-1999 toegelaten en welk bedrag aan schadevergoeding werd hiervoor geïnd ?
2. In hoeveel dossiers werd in die periode het maximale percentage of bedrag gevraagd ?
3. Hoe worden de geïnde middelen geïnvesteerd en welke criteria worden hierbij gehanteerd ?
4. In welke mate wordt hiermee een verhuisbeweging in gang gezet ?

Antwoord

1. In 1997, 1998 en 1999 werden respectievelijk 694, 648 en 453 (toestand tot en met 8 december 1999) aanvragen tot voortijdige wederverkoop goedgekeurd. Het totaal aan schadevergoedingen dat werd gestort in 1997 bedraagt 104.872.776 frank, voor 1998 bedraagt dit 94.812.158 frank en voor 1999 (toestand tot 30 november 1999) 74.597.957 frank.

Op te merken valt dat de datum van het storten van een schadevergoeding niet steeds in hetzelfde jaar valt als de datum van de toestemming tot voortijdige wederverkoop. Ook is het zo dat niet alle aanvragen tot wederverkoop die worden goedgekeurd, effectief uitvoering krijgen.

Het cijfer voor 1999 moet wel worden gerelativeerd. Het is inderdaad zo dat de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM) vanaf 1 september 1999 in dergelijke zaken autonoom kunnen beslissen, voorzover ze binnen het door de VHM uitgetekende kader blijven. Er moet enkel nog een melding aan de VHM gebeuren wanneer de verrichting effectief plaatsgehad heeft. De meeste meldingen van de door de

SHM's goedgekeurde verrichtingen zullen pas worden ingestuurd in het jaar 2000, omdat er tussen de goedkeuring van de verrichting en de effectieve transactie meestal enkele maanden liggen.

2. De gegevens betreffende het aantal dossiers waarin door de betrokken erkende vennootschappen het maximumbedrag als schadevergoeding werd geëist, worden niet bijgehouden. Door de VHM wordt wel nagegaan of het bedrag van de geëiste schadevergoeding werd bepaald volgens de geldende voorschriften. De ervaring heeft geleerd dat er bij wederverkopen waar de verkoopakte vermeldt dat de schadevergoeding moet worden bepaald op een bedrag gaande van minimum 25 % tot maximum 100 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, meestal 25 % wordt geëist.

Indien dat bedrag hoger ligt dan 400.000 frank wordt in veel gevallen, rekening houdende met de geldende voorschriften, de schadeloosstelling beperkt tot 400.000 frank.

In zeer uitzonderlijke gevallen (bij een grote verwezenlijkte meerwaarde) wordt een bedrag gevorderd dat hoger ligt dan 25 % van de oorspronkelijke verkoopprijs.

Bij een wederverkoop van een woning waarvan de verkoopakte werd verleden na november 1993 is de schadevergoeding bepaald op 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, met een maximum van 400.000 frank. Hier moet uiteraard steeds het maximum worden gevraagd.

3. De schadevergoedingen worden in de regel door de SHM's gestort op hun gewone rekening-courant en maken aldus een (klein) onderdeel uit van de eigen middelen van een SHM bij de VHM.

Vooreerst geldt als algemeen principe, dat werd vastgesteld door de raad van bestuur van de VHM, dat de overschotten aan eigen middelen dienen te worden geïnvesteerd, in de regel dus in verwervingen van onroerende goederen en bouwprojecten. Deze regel is dus impliciet van toepassing op de geïnde schadevergoedingen.

Het feit dat op de ontvangen vergoedingen in-gevolge voortijdige verkoop vanaf 1 juli 1999 de expliciete verplichting rust tot investering binnen vijf jaar, vergt op dit ogenblik geen bijsturing van het bovenvermelde principe. Uit het

onderzoek van de na 1 juli 1999 gestorte vergoedingen (11.569.903 frank met betrekking tot de huursector en 19.537.366 frank voor de eigendomssector) blijkt namelijk nu al dat die inkomsten door de meeste SHM's via (grotere) uitgaven voor verwervingen en bouwwerken werden aangewend. Verder zullen de financiële diensten van de VHM erop toezien dat de besteding van de toekomstige schadevergoedingen, in het kader van de bovenvermelde werkwijze, gebeurt binnen de gestelde termijn.

4. In algemene regel worden de voortijdig verkochte woningen door de eigenaars verlaten. Slechts in zeer uitzonderlijke gevallen blijven ze de woning als huurder betrekken.

De redenen waarom de woning wordt verkocht (en de daarmee gepaard gaande verhuisbewegingen) zijn zeer uiteenlopend. Het gaat voornamelijk om beroepsredenen, burentwisten, woning te klein geworden wegens gezinsuitbreiding, woning niet meer aangepast aan de fysieke toestand van de bewoners, en personen die het financieel beter doen en een woning naar eigen opvattingen bouwen of kopen.

**Vraag nr. 41
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Heffing leegstand – Inventarisatie

Het actief ondersteunen van de gemeenten bij het aanwenden van de instrumenten voor sociale huisvesting is een van de doelstellingen van de Vlaamse regering.

De instrumenten waarover de gemeenten beschikken en die zijn opgenomen in de Vlaamse Wooncode, zijn het onbewoonbaar en leegstaand laten verklaren van woningen.

1. In welke mate staan de gemeenten zelf in voor de inventarisatie van de verkrotte en leegstaande panden ?
2. Is er een onderscheid vast te stellen indien de gemeente dan wel het gewest verantwoordelijk is voor de inventarisatie ?
3. Zijn er aanwijzingen dat er een verband is tussen de heffing op leegstand/verkrotting en de kwaliteitsverbetering van woningen ?

Antwoord

1. Op datum van 1 december 1999 stonden 75 gemeenten in voor het eigen beheer van de inventaris. De inventarissen van de overige 233 gemeenten worden beheerd door het Vlaams Gewest.
2. Het feit dat binnen de heffing op leegstand en verkrotting werd gekozen voor een systeem waarbij de gemeenten zelf het beheer van de inventaris op zich konden en kunnen nemen, resulteert steeds in een probleem van eenvormigheid naar besluitvorming toe.

De ambtenaren bevoegd voor de heffing hebben er echter steeds een erezaak van gemaakt voldoende ondersteuning aan de verschillende gemeentelijke diensten te leveren via opleidingsdagen en ondersteuning op het terrein door de onderzoekers. Waar de gemeenten zelf in gebreke bleven met betrekking tot de uitvoering van het desbetreffende decreet, werd dit jaar een aanvang gemaakt met de controles zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, artikel 2, § 3. Immers, ook in gemeenten die het beheer in eigen handen nemen, blijven de ambtenaren van het Vlaams Gewest bevoegd en worden de nodige controles uitgevoerd.

3. Wat de effectiviteit van de heffing als huisvestingsinstrument betreft, namelijk het bestrijden van leegstand en verkrotting, wil ik in de eerste plaats stellen dat dit systeem onmogelijk alle problemen op het terrein kan ondervangen.

Daarentegen moet het wel duidelijk zijn dat er in de meeste gemeenten een kwalitatieve verbetering – zowel uiterlijk (verwaarlozing) als inwendig (ongeschiktheid/onbewoonbaarheid) – aan de gang is. Zo is in Antwerpen de leegstand gedaald van 2.027 leegstaande gebouwen naar 1.824, en doen de eigenaars meer moeite om hun leegstaande eigendom te verhuren of te verkopen.

Vraag nr. 43
van 1 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Woonproject VUB-campus St.-Genesius-Rode – Stand van zaken

Reeds enige jaren geleden was er sprake van de overname van terreinen van de VUB (Vrije Universiteit Brussel) in Sint-Genesius-Rode met het oog op het uitwerken van een Vlaams woonproject, nodig om de Nederlandstalige bevolking van die strategisch gelegen faciliteitengemeente op peil te houden.

In 1998 antwoordde toenmalig minister bevoegd voor Huisvesting Leo Peeters op mijn vraag naar de stand van zaken in dit dossier dat de campus op het gewestplan nog ingekleurd was als zone voor gemeenschapsvoorzieningen. Hij voegde eraan toe dat, om daar een woonproject te kunnen realiseren, eerst een bestemmingswijziging van het terrein nodig was (*schriftelijke vraag nr. 203 van 1 juli 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 422*).

Thans wens ik van de minister te vernemen of er in dit dossier al enige kentering is.

Antwoord

Het betrokken dossier in Sint-Genesius-Rode maakt deel uit van de vijftiende herziening van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, die werd opgestart door het besluit van de Vlaamse regering van 25 mei 1999. Het openbaar onderzoek loopt van 25 oktober 1999 tot 23 december 1999, de definitieve beslissing van de Vlaamse regering mag worden verwacht tegen 21 juni 2000.

Het herzieningsvoorstel voor de VUB/ULB-campus komt neer op een wijziging van gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen (1,7 ha) en woonparkgebied (0,1 ha) naar woonuitbreidingsgebied, en van gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen (0,1 ha) naar natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuureservaat.

Vraag nr. 44
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

Heffing leegstand – Vrijstellingen

Werken aan gebouwen worden dikwijls stilgelegd omdat zij het voorwerp uitmaken van onderzoek naar overtredingen op de stedenbouwwet. Vastgesteld kan ook worden dat vele eigenaars wachten om verbouwingen uit te voeren omdat de nieuwe wet op de stedenbouw uitblijft.

Het stilleggen van de werken leidt er in de beide gevallen soms toe dat die gebouwen worden opgenomen in de inventaris van leegstand. De mensen worden zo tweemaal gestraft.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om eigenaars die buiten hun wil om (vanwege problemen met stedenbouw) op de betrokken inventaris terechtkomen, vrij te stellen van de betrokken heffing?

Antwoord

In het decreet betreffende de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen zijn meerdere significante maatregelen opgenomen om eigenaars die werden geïnventariseerd, op te vangen via een uitgebreid systeem van vrijstellingen en schorsingen.

Uiteraard zal het feit of de eigenaar al dan niet belastingplichtig is, mede afhangen van het regelmatig karakter van de voorgelegde ontheffingsgrond. De reglementair bepaalde vrijstellingen of schorsingen kunnen dan ook niet worden verleend ingeval de eigenaar zich schuldig maakt aan het overtreden van de regelgeving. In die optiek wenst de gewestelijke overheid via het verlenen van een vrijstelling of opschorting geen onregelmatige toestanden aan te moedigen.

Wat betreft het wachten met verbouwingen tot de nieuwe wet op de stedenbouw is uitgevoerd, kan enkel worden gesteld dat deze eigenaars allicht niet in de absolute onmogelijkheid zijn om verbouwingen uit te voeren en derhalve is het uitblijven van de werkzaamheden minstens mede afhankelijk van de appreciatie van de betrokken eigenaars zelf.

Vraag nr. 45
van 2 december 1999
van de heer DIRK HOLEMANS

Hotel d'Hane-Steenhuysse Gent – Culturele bestemming

In maart 1980 keurde de gemeenteraad van de stad Gent de aankoop goed van het bij koninklijk besluit (KB) van 13 augustus 1953 als monument beschermde Hotel d'Hane-Steenhuysse. In hetzelfde gemeenteraadsbesluit werd beslist "aan het toenmalig Ministerie van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden een vaste belofte tot subsidiëring aan te vragen tot beloop van 60 % van

de aankoopssom en van de eventuele restauratiewerken".

Aangezien het gebouw een culturele bestemming moest krijgen om voor deze subsidiëring (koninklijk besluit van 22 februari 1974, art. 2a en c en art. 3) in aanmerking te komen, keurde de Gentse gemeenteraad in juni 1980 eenparig het volgende besluit goed: "De onroerende goederen gelegen te Gent, Veldstraat, kadastraal gekend Sectie C nummers 977 : c en d, zijnde het als monument geklasseerde "Hotel d'Hane-Steenhuysse", na restauratie, als cultureel centrum aan te wenden".

In antwoord op de vraag van de stad Gent kende de toenmalige Vlaamse staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting in augustus 1981 een subsidie toe van meer dan eenderde van de aankoopssom, namelijk 21 miljoen frank, op een totale aankoopssom van 58 miljoen. Zowel in de brief van de toenmalige staatssecretaris, als in het antwoord hierop van de toenmalige Gentse burgemeester, wordt expliciet melding gemaakt van de culturele bestemming van het monument in kwestie.

Deze expliciete bestemming vindt men ook terug in de nota van 26 september 1975 van toenmalig minister van Nederlandse Cultuur Rika De Backer inzake de procedure betreffende het indienen van de dossiers met het oog op het verkrijgen van de subsidie bepaald bij het KB van 22 februari 1974, waarin duidelijk sprake is van een "subsidiëringprocedure voor culturele infrastructuur (culturele centra, openbare bibliotheken, musea, jeugdhuizen, schouwburgen)".

Gelet op het bovenstaande, is het duidelijk dat Hotel d'Hane-Steenhuysse een culturele bestemming moet krijgen en als culturele infrastructuur moet worden aangewend.

De restauratie van het gebouw is na de aankoop een werk van lange adem gebleken, en is nog steeds niet geheel ten einde.

Ondertussen wordt echter meer en meer duidelijk welk uniek gebouw het hier betreft. Zowel het gebouw als de restauratie kunnen worden beschouwd als zeer uitzonderlijk en waardevol. De stad Gent heeft trouwens het gebouw destijds aangekocht omdat het werd beschouwd als het belangrijkste Gentse pand uit de burgerlijke bouwkunst. Het gebouw kan zonder meer wedijveren met gelijkaardige gebouwen in Europa. Ook de restauratie is bijzonder. Onder meer de restauratie van de historische behangpapieren op de tweede verdieping (in samenwerking met de afdeling Monumenten en

Landschappen van het Vlaams Gewest) lokt nu al bewonderaars uit binnen- en buitenland. Dit behangpapier uit het begin van de negentiende eeuw kan uniek in zijn soort worden genoemd.

Het gaat hier kortom om een prachtig Vlaams gebouw, dat recht heeft op een hoogwaardige culturele bestemming, en dat maximaal toegankelijk moet zijn voor kunstliefhebbers uit binnen- en buitenland.

Recentelijk heeft het Gentse stadsbestuur een beslissing genomen inzake de bestemming van Hotel d'Hane-Steenhuysse. Concreet werd beslist de dienst Monumentenzorg van de stad vanaf december 1999 onder te brengen in het Hotel d'Hane-Steenhuysse. Dit betekent dat heel de tweede verdieping zal worden benomen, en ook de zolderverdieping, twee lokalen op de eerste verdieping, die als vergaderzaal zullen gebruikt worden, alsook de gelijkvloerse verdieping, waar een entree- en wachtruimte en een secretariaat worden ondergebracht. Ook het koetshuis zal worden benomen.

Men kan zich ernstig afvragen of deze beslissing van het Gentse stadsbestuur toelaatbaar is.

Alvast volgende vijf elementen lijken van belang.

Ten eerste is er het besluit van de Gentse gemeenteraad van juni 1980 zelf.

Ten tweede zijn er de voorwaarden waarbinnen de Vlaamse aankoopsubsidie werd toegekend, die duidelijk stellen dat het exclusief om een culturele bestemming moet gaan. Hierbij moet erop worden gewezen dat de huisvesting van een stedelijke dienst in dit monument iedere culturele bestemming van de overblijvende grote ruimtes in het gebouw onmogelijk maakt, onder meer bij gebrek aan noodzakelijke dienstruimtes.

Ten derde is er de functiewijziging, namelijk van culturele infrastructuur naar kantoorfunctie. Moet hiervoor geen bouwvergunning worden verleend door Arohm-AML (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – afdeling Monumenten en Landschappen) ?

Ten vierde is er de meer dan waarschijnlijke schade aan de recente restauraties. Het gebruik als kantoorruimte van de tweede verdieping zal meer dan waarschijnlijk leiden tot een onherroepelijke be-

schadiging van het tere behangpapier, waarbij het dan ook nog grotendeels gaat om papier gekleefd op opgespannen doek. Daarnaast kan de bureau-functie op de tweede verdieping leiden tot een overbelasting van de vloer, waardoor het recentelijk gerestaureerde plafondstucwerk op de eerste verdieping zwaar kan worden beschadigd.

1. Werd de minister op hoogte gebracht van de functiewijziging naar kantoorruimte van Hotel d'Hane-Steenhuysse ?
2. Is deze bestemmingswijziging in overeenstemming met de voorwaarden waarbinnen destijds de aankoopsubsidie werd verleend ? Zo neen, wat zijn de consequenties ?
3. Beschikt de stad Gent over de noodzakelijke wettelijke vergunning om deze functiewijziging door te voeren ?
4. Is het uit oogpunt van het algemeen belang toelaatbaar dat een monument dat uniek is, zowel uit oogpunt van het pand zelf als uit oogpunt van restauratie, grotendeels wordt afgesloten van het publiek ?
5. Is het toelaatbaar dat wordt overgegaan tot een functiewijziging die met grote waarschijnlijkheid zal leiden tot ernstige beschadigingen aan recente restauraties in dit wettelijk beschermd monument ?

N. B. Deze vraag werden eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 47 van 2 december 1999 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Inningsgraad leegstandsheffingen – Kritiek Rekenhof

In het Boek van het Rekenhof 1999 wordt verwezen naar begrotingsartikel 36.90 m.b.t. de heffingen

voor leegstand en verkrotting, bestemd om ingevolge programma 53.20 het Sociaal Impulsfonds te spijzen.

De oorspronkelijke raming van de inkomsten voor 1998 bedroeg 255 miljoen, later aangepast tot 220 miljoen. Uiteindelijk is de inning beperkt gebleven tot 34,3 miljoen, of een inningsgraad van 15,6 %. De administratie verwijst naar materiële fouten bij de inventarisatie van de leegstaande gebouwen, verkeerde eigenaarsgegevens, enzovoort (Boek van het Rekenhof 1999, blz. 83).

1. In welke mate heeft het Sociaal Impulsfonds zijn doelstellingen kunnen verwezenlijken, gelet op het feit dat de inkomsten ver onder de verwachtingen zijn gebleven ?
2. Heeft men een idee van de aan de gemeenten opgelegde kosten voortvloeiend uit de verplichting tot inventarisatie van de leegstaande of verkrotte gebouwen ?
3. Hoeveel bezwaarschriften tegen deze heffingen zijn er momenteel nog lopende ?
4. Wat is het percentage van de bezwaarschriften die door de administratie werden aanvaard en wat is het totaalbedrag van de aldus niet gerealiseerde inkomsten ?

Antwoord

1. De middelen van het Sociaal Impulsfonds zijn geleidelijk groter geworden tijdens de convenantsperiode 1997-1999. In 1996 werden aan het fonds 500 miljoen aan nieuwe middelen toegevoegd, wat het totaalbedrag op 4,4428 miljard frank bracht. Van 1997 tot en met 1999 groeide het fonds elk jaar aan met 1 miljard aan middelen.

Wat de gevolgen zijn van het feit dat de inkomsten van de leegstandsheffingen ver onder de verwachtingen bleven, is bijzonder moeilijk te bepalen.

De financiële impulsen gegeven door de aangroei van het fonds hebben ruimte gecreëerd voor heel wat nieuwe initiatieven.

Men kan wel veronderstellen dat, nu het Sociaal Impulsfonds op kruissnelheid is gekomen, de nood aan bijkomende middelen zal groeien, zeker aangezien er vanaf 2000 alleen nog een indexering van het fonds komt.

2. Er werd tot op heden geen onderzoek uitgevoerd naar de kostprijs van de heffing voor de gemeenten.

- 3 en 4. De bezwaarschriften inzake de heffing op leegstand en verkrotting worden behandeld door de cel Bezwaarschriften van het departement Algemene Zaken en Financiën, afdeling Financieel Management, die ressorteert onder de minister bevoegd voor Financiën.

Vraag nr. 48 van 2 december 1999 van de heer FREDDY SARENS

Internationaal cultuurbeleid – Vlaanderen in Europa

Het Comité van de Regio's kwam er dankzij het Verdrag van Maastricht, dat in november 1993 van kracht werd. In maart 1994 was de oprichting van het Comité een feit.

Voormalig secretaris-generaal van het Comité van de Regio's, de heer Dietrich Pause, stelde : "Europeanen leven in hun gewest, in hun gemeente, in hun sociale en culturele milieu. Het is voor hen en door hen dat Europa er moet komen."

De oprichting van het Comité drukt de wil uit van de lidstaten om de Europese Unie (EU) dichter bij de burger te brengen. Er zetelen 222 vertegenwoordigers van Europese gewesten, steden en gemeenten in. Alle leden van de vergadering zijn verkozen als lokaal of regionaal vertegenwoordiger. Het gaat om mannen en vrouwen die dicht bij de burger staan en met het leven in hun lokale of gewestelijke entiteit begaan zijn. Via het Comité willen zij de stem van die plaatselijke gemeenschappen bij de Europese instellingen laten horen.

"Europa moet voor deze mensen een gezicht hebben en vooral naar hen luisteren" zegt Dietrich Pause. "Dan pas voelen zij zich betrokken bij de uitbouw van Europa en gaan zij daar ook aan deelnemen. Ieder heeft zijn wortels in die gewesten en lokale gemeenschappen. Dat is hun kleine vaderland en de Europese realiteit wordt op dat niveau beleefd. Daarom is het zo belangrijk om lokale gemeenschappen bij het uitwerken van het beleid van de Unie te betrekken."

Het komt er voor de regio's derhalve op aan gelegenheden en initiatieven te creëren die een duidelijke link leggen naar de Europese Unie. Zo bij-

voorbeeld geeft het Museo de Bellas Artes de Sevilla aan de EU-onderdanen een gratis toegangskaart, waarvan één als **bijlage**. Dit initiatief onderstreept de Europese realiteit voor de bezoeker uit een andere regio van Europa.

Zijn er gelijkaardige initiatieven genomen in Vlaanderen die de concrete band tussen de regio Vlaanderen en Europa uitdrukken ?

Worden dergelijke initiatieven in het vooruitzicht gesteld op het vlak van het internationaal cultuurbeleid ?

Antwoord

Het Comité van de Regio's wenst de Europese Unie dichter bij de burger te brengen door onder meer de lokale gemeenschappen bij het uitwerken van het beleid van de Unie te betrekken.

Concrete initiatieven zoals dit van het Museo de Bellas Artes de Sevilla (gratis toegangskaart voor de inwoners van de EU) zijn mij niet bekend. Wat de stedelijke musea in Vlaanderen betreft, hebben enkel de inwoners van de betrokken stad recht op een gratis toegangskaart.

De administratie Cultuur heeft steeds de betrokken sectoren geïnformeerd over de mogelijkheden tot financiële steun binnen de EU-cultuurprogramma's Caleidoscoop, Raphaël en Ariane (artikel 128 van het verdrag). Wat de jeugdsector en de sector voor volksontwikkeling betreft, werden de betrokkenen op de hoogte gebracht van de mogelijkheden van het programma Jeugd voor Europa, het programma voor Europees vrijwilligerswerk en Socrates. Deze programma's worden gevat door artikel 126 van het verdrag. Hieruit vloeit logischerwijze samenwerking met andere lidstaten voort. In de jeugdsector bestaat er in dit verband een structureel overleg in de schoot van het secretariaat-generaal van de Benelux.

Met verschillende regio's heeft Vlaanderen een actieve samenwerking. Zo bestaat er een structurele samenwerking met Catalonië, Nord-Rhein-Westfalen en Nord-Pas-de-Calais. Binnen het kader van het samenwerkingsprogramma Vlaanderen – Catalonië in 1997-1998 vond reeds een groots opgezet uitwisselingsproject plaats met verschillende tentoonstellingen, onder andere in het Centre d'Art Santa Monica en het Museu d'Art Contemporani in Barcelona, en werden in de jeugdsector verschillende uitwisselingsprojecten gerealiseerd. Wat de promotie van musea betreft, zijn er ook samenwer-

kingsverbanden met de regio Nord-Pas-de-Calais. Op dit ogenblik worden er initiatieven genomen om met Nord-Rhein-Westfalen in 2000-2001-2002 een cultureel samenwerkingsproject te ontwikkelen.

Bovendien wordt in Vlaanderen een culturele seniorenpas uitgereikt, die een opvolger is van de in 1974 voor het eerst uitgereikte Plus 3-pas. Deze culturele seniorenpas heeft de vorm en het uitzicht gekregen zoals het in 1991 door de Europese commissaris voor Seniorenbeleid werd aanbevolen. De in Vlaanderen uitgereikte pas is ook in onder meer Spanje en Italië bruikbaar. Ik heb geen informatie over het gebruik in Vlaanderen van culturele seniorenpassen die door andere lidstaten worden uitgereikt.

Momenteel worden andere initiatieven op dit vlak niet in het vooruitzicht gesteld.

De in de vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 29
van 24 november 1999
van mevrouw SONJA BECQ

Vizo-getuigschriften – Erkenning

Het gebeurt geregeld dat mensen zich bijscholen met het oog op deelname aan een examen voor een functie bij de overheid. Dit kan via het onderwijs voor sociale promotie (OSP) of via een cursus bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO).

Problemen rijzen echter wanneer het getuigschrift uitgereikt door een opleidingsinstituut niet overeenstemt met een wettelijk vereiste titel. Dergelijke concrete situatie doet zich onder meer voor met betrekking tot het diploma van boekhouder dat wordt uitgereikt door VIZO. Ik citeer uit de folder van VIZO : "Na voleindiging van deze drie jaar ontvangt de cursist, en dit mits slagen van het eindexamen, een officieel diploma van boekhouder. Dit diploma is erkend en geïssueerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De geslaagden kun-

nen aansluiten bij de NABB (Nationale Associatie der Boekhouders van België)."

Uit de praktijk blijkt dat deze informatie onvolledig is. Het door VIZO afgeleverde "diploma" wordt immers niet erkend door de federale regering. Voor vele mensen die een zware bijscholing achter de rug hebben, is de situatie dan ook zeer onduidelijk.

1. Zijn situaties zoals voormeld bij de minister bekend ?
2. Beschikt de minister over een lijst van certificaten en diploma's die niet wettelijk worden erkend door de Vlaamse en/of federale overheid ? Graag een overzicht van deze lijst.
3. In welke mate zijn bijscholingsinstanties – in het raam van OSP, VDAB, VIZO, enzovoort – wettelijk verplicht duidelijk te melden of de door hen uitgereikte diploma's en certificaten ook worden erkend door de Vlaamse en/of federale overheid ? Welke sancties zijn er bij foutieve of onduidelijke informatie ?
4. Werden er terzake al stappen ondernomen ?

Antwoord

1. De beschreven situaties zijn mij en mijn administratie bekend.

Het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, de heer Dirk Van Mechelen. De door dit instituut uitgereikte studiebewijzen zijn niet erkend door het departement Onderwijs, dat enkel de studiegetuigschriften uitgereikt door de centra voor volwassenenonderwijs (voorheen instellingen voor onderwijs voor sociale promotie) erkent.

2. Het is de bevoegdheid van de aanwervende overheid om vast te stellen welke studiebewijzen voor een bepaalde betrekking in aanmerking worden genomen.

Op basis van de ontvangen informatie heeft het departement Onderwijs vastgesteld dat dit meestal enkel de door het departement Onderwijs erkende studiebewijzen zijn. Voor het statutair onderwijspersoneel is dit althans het geval.

3. Centra voor volwassenenonderwijs kunnen enkel voor erkende opleidingen erkende studiebewijzen uitreiken.

De reglementering voorziet niet in sancties indien een centrum foutieve of onduidelijke informatie verstrekt. Dit kan wel een element vormen om een centrum in het kader van een doorlichting te beoordelen.

4. De certificering van de opleidingen in het brede veld van de volwasseneneducatie zal in globaal moeten onderzocht worden, om zo te komen tot een wederzijds erkende certificering.

Vraag nr. 30 van 25 november 1999 van de heer JOS DE MEYER

Tijdelijk onderwijzend personeel – Uitgestelde bezoldiging

Op mijn schriftelijke vraag nr. 4 van 1 september 1999 aangaande de uitgestelde bezoldiging van het tijdelijk onderwijzend personeel (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 1999, blz. 56) antwoordde de minister dat zij wegens de korte tijdsspanne waarin zij bevoegd was voor Onderwijs nog niet in de mogelijkheid was geweest om dit dossier ten gronde te bestuderen en gefundeerde conclusies te trekken.

Omdat ik veronderstel dat de minister ondertussen wel is "ingereden", kom ik op mijn vragen terug.

1. Welke personeelsleden vielen op dat ogenblik nog onder het toepassingsveld van het koninklijk besluit (KB) van 27 juni 1974 ?
2. Aan hoeveel van deze personeelsleden werd ten onrechte een te kleine uitgestelde bezoldiging uitbetaald ?
3. Hoe groot zijn de financiële gevolgen verbonden aan deze vernietiging ?
4. Welke maatregelen heeft het departement Onderwijs inmiddels genomen opdat de gedupeerde personeelsleden alsnog zouden krijgen waarop ze recht hebben, rekening houdende met het feit dat in juni 2000 de tienjarige verjaringstermijn voor de betrokken personeelsleden vervalft m.b.t. de uitgestelde bezoldiging verschuldigd in 1990 ?

Antwoord

Het antwoord op de deelvragen 1 tot en met 3 is vervat in het antwoord dat ik heb verstrekt op deelvraag 1 van de vermelde schriftelijke vraag nr. 4 van 1 september 1999.

Wat deelvraag 4 betreft, kan ik enkel meedelen dat het onderzoek van het dossier nog niet is afgerond.

Vraag nr. 31
van 1 december 1999
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Niet-begeleide stageactiviteiten – Maatregelen

Studenten in de lerarenopleiding melden dat zij tijdens hun stage bepaalde onderwijsactiviteiten verrichten zonder begeleiding. Een paar voorbeelden : een stagiaire-onderwijzeres basisonderwijs geeft een spelactiviteit aan de kinderen op de speelplaats terwijl de leerkracht het klaslokaal gebruikt om een bespreking te voeren met de doorlichtingscommissie ; een studente-kleuterleidster vergezelt te voet en in de bebouwde kom – zonder begeleiding van een leerkracht of een stagebegeleider – de kleuters naar het zwembad ; secundaire en basisscholen vragen om derdejaars stagiairs-regenten en -onderwijzers les te laten geven zonder aanwezigheid van een begeleider of titularis wegens een gebrek aan leerkrachten (bv. de titularis is ziek of naar een nascholing).

1. Is de minister hiervan op de hoogte en werd hiertegen in het verleden reeds opgetreden ?
2. Wie is aansprakelijk voor eventuele schade die wordt veroorzaakt door de stagiair ?

Antwoord

Het is mij bekend dat studenten soms stageactiviteiten uitoefenen zonder directe begeleiding van de mentoren. In het verleden is daartegen van overheidswege opgetreden.

Ik ben deze praktijk niet genegen. Binnen het kader van de aan de hogescholen verleende autonomie heeft de overheid evenwel haar bevoegdheden inzake de stagemodaliteiten afgestaan aan de hogescholen.

Het niet onder begeleiding uitoefenen van stageactiviteiten heeft geen invloed op de eindverantwoordelijkheid inzake schade en/of ongevallen. De

stagiair is geen organiek personeelslid van de school waar hij stage loopt. De vigerende aansprakelijkheid van de klastitularis blijft daarom onverminderd gelden, ongeacht of hij/zij fysiek aanwezig is bij de stageactiviteiten van de student. De burgerlijke aansprakelijkheid van de studenten voor de schade die zij zelf veroorzaken tegen derden is normaliter opgenomen in de verzekeringspolis die de hogeschool daartoe heeft afgesloten.

Binnen de huidige decretale context is de overheid niet bevoegd om rechtstreekse maatregelen te nemen tegen deze situaties. De Vlaamse Hogescholenraad lijkt mij het optimale forum om over deze situaties overleg te plegen. Ik zal de raad vragen dit probleem te onderzoeken en mij de resultaten ervan bezorgen.

Vraag nr. 32
van 2 december 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Openstaande salariserugvorderingen – Kritiek Rekenhof

In het Boek van het Rekenhof 1999, waarin verslag wordt uitgebracht over de controle van de algemene rekening 1998 van de Vlaamse Gemeenschap, formuleert het Rekenhof voor de derde maal een voorbehoud bij de vastgestelde rechten opgenomen in de rekening van de ontvangsten. Het kan de beheersrekeningen 1996 tot en met 1998 over de verrichtingen op financiële rekening 091-2223003-83 niet afsluiten. Het wijst erop dat in deze beheersrekening eind mei 1998 een bedrag van 264,7 miljoen vastgestelde rechten (vorderingen op derden) openstond.

Het Rekenhof merkt op dat de meeste van deze vorderingen reeds jaren openstaan zonder dat een initiatief wordt genomen om tot inning over te gaan. Bovendien wordt de toestand steeds problematischer : van de openstaande vorderingen heeft ongeveer 186 miljoen betrekking op te veel of ten onrechte uitbetaalde wedden en weddetoelagen voor diensten gepresteerd vóór 1 december 1998.

Herhaalde brieven aan de toenmalige minister bevoegd voor Onderwijs zijn onbeantwoord gebleven.

Het Rekenhof waarschuwde reeds dat hetgeen zich zo voordoet bij het bestuur Personeel HOBU (hoger onderwijs buiten de universiteit), administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek, departement Onderwijs, ook in een twee-

de beheersrekening zou kunnen gebeuren, namelijk in de administratie Secundair Onderwijs, departement Onderwijs (Boek van het Rekenhof 1999, blz. 61).

1. Beschikt men over een lijst van personen die te veel of ten onrechte uitbetaalde wedden en weddetoelagen hebben ontvangen? Kent men ook het bedrag dat zou kunnen teruggevorderd worden?
2. Waaraan kan deze situatie worden toegeschreven? Is zij het gevolg van een administratieve vergissing, of kwam zij tot stand ingevolge een onrechtmatige beslissing op een of ander niveau, die tot een sanctie aanleiding zou kunnen geven?
3. Welk gevolg werd eventueel reeds gegeven aan de nogmaals door het Rekenhof geformuleerde opmerkingen?

Antwoord

Met betrekking tot de openstaande salaristerugvorderingen in het onderwijs kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het departement Onderwijs mij reeds op de hoogte heeft gesteld van de problematiek in verband met de twee rekeningen die in de vraag worden geviseerd. Ik onderzoek momenteel het dossier, rekening houdende met het grondige onderzoek dat het departement Onderwijs reeds verricht heeft, en met de opmerkingen van het Rekenhof en het departement Algemene Zaken en Financiën terzake.

Aan bijna alle opmerkingen van het departement Algemene Zaken en Financiën werd ondertussen tegemoetgekomen, zodat het dubbele dossier kan worden afgehandeld volgens een van de afhandelingswijzen die de administratie voorstelt. Zodra ik mijn beslissing heb genomen en hierover met het Rekenhof heb onderhandeld, zal ik de passende maatregelen kunnen nemen.

Vraag nr. 33
van 2 december 1999
van de heer LEO PEETERS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 97
van 2 december 1999
van de heer Leo Peeters
Blz. 487

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 34
van 2 december 1999
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Muzische vorming – Schoolproject "Vlaggen en Wimpels"

Het Centrum voor Amateurkunsten (CVA), dat zich reeds enkele jaren bezighoudt met muzische vorming in de scholen, heeft een project "Vlaggen en Wimpels" uitgewerkt.

Dit project is enkel bedoeld voor scholen met meer dan 50 % allochtone kinderen in Vlaanderen en Brussel. Het bestaat erin het expressievermogen van de leerlingen aan te scherpen en op die wijze hun sociale vaardigheden en hun zelfvertrouwen te stimuleren en te vergroten.

1. Waarom is dit project enkel bedoeld voor scholen met 50 % allochtone kinderen?
2. Is hier geen sprake van discriminatie tegenover de kinderen van de scholen waarvoor dit project niet geldt?
3. Welk project inzake extra muzische vorming bestaat er momenteel voor de andere scholen, die niet zulke grote concentratie van allochtone kinderen hebben?

Antwoord

Situering

In de non-discriminatieverklaring (15 juli 1993) werd een (groot) luik inzake de doelgerichte ondersteuning van concentratiescholen ingeschreven.

Dat luik leidde in het basisonderwijs tot het besluit van de Vlaamse regering inzake ondersteuning van

concentratiescholen op basis van actieplannen inzake deconcentratie. Daarbij werd het mogelijk voor concentratiescholen die meewerken aan de uitvoering van een non-discriminatieovereenkomst, om extra middelen te krijgen voor de herprofilering van de school in het kader van desegregatie.

Het project "Vlaggen en Wimpels"

Het project "Vlaggen en Wimpels" past hierin. Het project is dus geen kunstproject als dusdanig. Kunst is in dit project een middel tot desegregatie en buurtintegratie. Daarmee verschilt het project in zijn doelstellingen fundamenteel van andere projecten van de Canon-cultuurcel (gronddoelstelling van Canon is cultuur en onderwijs dicht bij elkaar brengen, onder meer door scholen te ondersteunen bij het invullen van muzische eindtermen).

Er werd voor "Vlaggen en Wimpels" een samenwerking uitgebouwd tussen de Koning Boudewijnstichting (die al sedert 1994 in samenwerking met de Vlaamse Onderwijsraad ondersteunend werkte ten aanzien van het non-discriminatiebeleid) en de overheid. Het Centrum voor Amateurkunsten werd aangesproken voor de contacten met de kunstenaars. Het Steunpunt Intercultureel Onderwijs (ICO) werd belast met een evaluatieopdracht, die moet leiden tot bijstellingen en het uitwerken van instrumenten.

Scholen zelf hebben behoefte aan modellen. "Vlaggen en Wimpels" werkt naar het model van de magneetscholen (meer bepaald kunstmagneetscholen) zoals die in de Verenigde Staten en Nederland voorkomen (op een dynamische en creatieve wijze de buurt betrekken bij de school om betere leerresultaten te krijgen, om andere en nieuwe leerlingen aan te trekken).

Vooraleer tot beslissingen dienaangaande over te gaan, werd het voorstel kritisch bekeken vanuit de vraag wat men precies wil bereiken met deze kunstmagneetscholen. Er werd na een intense discussie besloten om kunstmagneetscholen alleen in te zetten als instrument bij concentratiescholen die bezig waren opnieuw Vlaamse leerlingen aan te trekken en die daarbij nog een steun in de rug konden gebruiken. Tweede doelstelling is deze scholen te helpen de eindtermen "muzische vorming" op een interculturele manier in te vullen.

De keuze voor deze scholen en de beperking die daarmee aan het project wordt opgelegd, volgen uit de ervaringen in het ondersteuningsproject van de Koning Boudewijnstichting en de Vlaamse Onderwijsraad (nood aan middelen voor concentratiescholen die deconcentreren) en uit de strategische doelstelling inzake de rol van de school in de buurt en de (lokale) gemeenschap, met andere woorden community-building.

Ter info : bij de tweede oproep werd een lijst opgesteld van de scholen die voldoen aan volgende selectiecriteria : SIF-gemeente (Sociaal Impulsfonds), concentratieschool gevat door non-discriminatieovereenkomst (wat eigenlijk overlapt met vorig criterium) en kunnen aantonen dat ze reeds actief bezig is met een deconcentratiebeleid. Daarvan werden door een onafhankelijke – dus ook met uitsluiting van koepels, Steunpunt ICO, CVA, Koning Boudewijnstichting en departement Onderwijs – jury van deskundigen de uiteindelijke deelnemende scholen geselecteerd.

Andere scholen

Canon, de cultuurcel van het departement Onderwijs, heeft als opdracht cultuur en onderwijs dicht bij elkaar te brengen en cultuurprojecten te ondersteunen. Canon werkt voor alle scholen van de Vlaamse Gemeenschap, voor alle onderwijsniveaus en -vormen.

Voor het basisonderwijs betekent deze opdracht vooral ondersteuning bij het invoeren van muzische vorming, die door het discipline overstijgend karakter ervan een totaal nieuw gegeven is voor het onderwijs (de vijf domeinen beeld, muziek, drama, beweging en media dienen geïntegreerd te worden benaderd).

Canon ontwikkelde hiervoor een aantal projecten, waardoor scholen zowel logistieke als financiële steun kunnen krijgen (via het DynaMo²-project krijgen jaarlijks ongeveer 300 scholen een ondersteuning voor een kunstzinnig project : alle scholen kunnen een aanvraag doen, een jury beslist over de toekenning van de subsidie op basis van vooropgezette criteria). Canon organiseert ook "Muzische Werkdagen", waarop leerkrachten basisonderwijs en laatstejaarsstudenten lerarenopleiding worden ingeleid in het werken met nieuwe methodieken voor muzische vorming. Deze werkdagen zijn gratis toegankelijk voor alle leerkrachten van basischolen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 17**van 22 november 1999****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Vraag en aanbod

"Bestuurder zware vrachtwagens" vormt een knelpuntberoep. Heel wat vacatures kunnen niet worden ingevuld bij gebrek aan kandidaten.

Zelfs als de opleidingscapaciteit van privé-rijsscholen en dagonderwijs volledig wordt benut, is dit onvoldoende om te voldoen aan de vraag. De opleidingen bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) zijn dus zinvol.

Toch kunnen niet alle geïnteresseerde werkzoekenden terecht in deze opleiding, onder andere omdat ze problemen hebben om op de opleidingsplaats te geraken.

1. Wat zijn de opleidingsresultaten (m/v) van de opleiding "bestuurder zware vrachtwagen" bij de VDAB in 1999 ?
2. Welke vacatures zijn nu nog open ? In welke regio's ?
3. Zijn al deze opleidingsplaatsen vlot bereikbaar met het openbaar vervoer in de te bedienen regio's ?
4. Werd door de VDAB nagegaan hoelang werkzoekenden uit de regio's Maasmechelen-Genk-Tongeren (met hoge werkloosheidscijfers) onderweg zijn als ze met het openbaar vervoer ter plaatse moeten geraken ?
5. Is er reeds aan gedacht om deze opleiding zelf mobiel te maken, afhankelijk van vraag en aanbod ?

Antwoord

De problematiek die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt aangehaald, is bekend bij de

VDAB. De VDAB heeft een zeer goed functionerende samenwerkingsovereenkomst met het Paritair Sociaal Fonds voor het Goederenvervoer, met betrekking tot opleidingen ten behoeve van de transportsector.

In het kader van de opstelling van het ondernemingsplan voor de VDAB wordt, in opdracht van het Beheerscomité, de sector op niveau van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) en het Sociaal Fonds gevraagd een advies te formuleren over het VDAB-beleid ten aanzien van de sector. Met dit advies wordt dan rekening gehouden door de VDAB.

1. In 1999 zullen er 271 werkzoekenden worden opgeleid tot het beroep van vrachtwagenchauffeur (C – CE).
2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met de openstaande vacatures per regio. Hieruit kan men besluiten dat er eind november 1999 nog 1.127 openstaande vacatures zijn.
3. De ligging van de opleidingscentra is erg verspreid in Vlaanderen, waardoor de meeste regio's beschikken over een opleidingscentrum dat bereikbaar is met het openbaar vervoer.

In sommige centra wordt zelfs in een busdienst voorzien van en naar het dichtstbijzijnde station. Maar door de aard van het beroep wordt van de cursist een zekere mobiliteit verwacht.
4. Medio 1999 is het transportcentrum van Leopoldsburg verhuisd naar Hasselt. Hierdoor kunnen werkzoekenden uit de regio's Maasmechelen-Genk-Tongeren het nieuwe transportcentrum in Hasselt sneller en gemakkelijker bereiken via het openbaar vervoer.
5. Door de goede spreiding en bereikbaarheid van de VDAB-opleidingscentra in Vlaanderen meen ik dat kan worden voldaan aan de vraag van de werkzoekende m.b.t. de opleiding vrachtwagenchauffeur.

Gezien de investeringen en/of kosten (terreinslokalen) die gepaard gaan met het organiseren van dergelijke opleidingen, is het mobiel maken ervan niet voor de hand liggend.

Openstaande jobs voor vrachtwagenbestuurder eind november 1999

Omschrijving	LKC waar de vacature beheerd wordt											Totaal		
	Aalst-Oude-naarde	Antwerpen-Boom	Brugge	Gent	Hasselt	Kortrijk-Roeselare	Leuven	Mechelen	Oostende-Ieper	Sint-Niklaas-Dendermonde	Tongeren		Turnhout	Vilvoorde
Vrachtwagenbestuurder (nijverheidswerken, bouw-werven)	8	8	3	6	2	6	3	1	1	5	3	4	15	65
Bestelwagenbestuurder	26	8	2	12	0	4	4	2	4	2	1	2	6	73
Bestuurder lichte vrachtwagen (max. 7,5 ton)	4	9	4	1	8	5	8	2	2	13	16	0	17	92
Bestuurder zware vrachtwagen (+ 7,5 ton)	17	24	2	11	14	27	20	12	7	14	14	9	46	217
Vrachtwagenbestuurder (internationaal wegvervoer)	5	12	20	8	21	6	4	2	5	6	9	9	8	115
Vrachtwagenbestuurder (verhuizingen)	0	2	0	2	1	0	0	0	1	0	0	0	15	21
Tankwagenbestuurder	1	3	0	1	9	1	3	1	6	0	2	1	2	30
Bestuurder van trekker met oplegger	7	23	7	18	16	33	22	9	2	30	6	6	29	208
Bestuurder van vrachtwagen met aanhangwagen	1	10	1	0	7	9	1	2	6	11	2	1	13	64
Chauffeur koerierdienst	0	4	11	4	4	0	6	1	0	1	0	1	24	56
Chauffeur distributie	9	24	14	9	16	7	2	12	0	9	14	7	43	166
Chauffeur van motorvoertuigen	3	0	1	0	0	7	0	0	1	0	1	0	7	20
Totaal	81	127	65	72	98	105	70	50	35	91	68	40	225	1.127

(Bron : VDAB Databaseer en -analyse)

Vraag nr. 18
van 26 november 1999
van de heer JAN LAURYS

DAC-tewerkgestelden – Screening

In de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme van 14 oktober jongstleden verklaarde de minister in zijn antwoord op een interpellatie dat de administratie reeds de nodige screenings van de DAC'ers heeft verricht (*Handelingen C14 van 14 oktober 1999, blz. 1 e.v. – red.*).

Graag vernam ik het resultaat daarvan.

1. Hoeveel mensen zijn er werkzaam in een DAC-statuut, uitgesplitst naar : voltijds equivalenten, aantal jobs, sectoren en domeinen (zoals welzijn, cultuur, ...), provincie ?
2. Hoeveel bedraagt de gemiddelde anciënniteit van een persoon werkzaam in een DAC-statuut ?

Antwoord

Op dit ogenblik gebeurt door mijn administratie een geactualiseerde screening van alle lopende DAC-projecten. De eerste resultaten van deze screening vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

Deze resultaten werden gegenereerd op basis van een bevraging die in de loop van de maand november jongstleden aan alle DAC-promotoren, de meerlingenprojecten uitgezonderd (111 VE), werd gestuurd. Het betreft nog voorlopige gegevens, op basis van de informatie verstrekt door de werkgevers met betrekking tot de situatie op 30 september 1999 (momentopname).

Niet alle werkgevers reageerden tijdig. Tevens werden enkel de Vlaamse projecten bevroegd. Dit betekent dat het merendeel van de arbeidsplaatsen die in Brussel worden uitgevoerd niet in deze screening werden opgenomen. Het betreft ongeveer 500 arbeidsplaatsen.

Het totaal aantal DAC-arbeidsplaatsen uitgedrukt in VE op basis van deze eerste gegevens is :

Screeningsbestand	5.428 VE
Niet-gereageerd	262 VE
Meerlingen	111 VE
Brussel	500 VE
Totaal	6.310 VE

De gevraagde en verwerkte gegevens zullen, naast een verdere verfijning, eveneens worden gekoppeld aan een gegevensbestand van de VDAB, waardoor ook de financiële weerslag van een project duidelijk wordt.

Met betrekking tot de gemiddelde anciënniteit van een DAC-werknemer kan ik de volgende informatie verstrekken.

Een analyse in het kader van het DAC toont aan dat ongeveer 34 % van de werknemers langer dan tien jaar bij dezelfde werkgever werkt. Daarnaast werkt 27 % tussen de vijf en de tien jaar en 39 % minder dan vijf jaar. Van deze 39 % werkt 10 % minder dan één jaar bij dezelfde werknemer.

Er dient te worden opgemerkt dat er bij de DAC-tewerkstelling slechts vanaf 1 januari 1987 anciënniteit wordt toegekend.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 19
van 26 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Lokale werkgelegenheidsconvenants – Limburg

De lokale werkgelegenheidsconvenants richten zich op de doelgroep werkzoekenden. Door het stimuleren van het gemeentelijk overleg rond tewerkstelling zouden deze personen sneller aan werk kunnen komen.

Vooraf in gemeenten waar er een hoge werkloosheid blijft, is het belangrijk deze werkgelegenheidsconvenants effectief te concretiseren, gericht op problematische doelgroepen bij de werkzoekenden en de plaatselijke mogelijkheden. Zo kunnen werkzoekenden op maat naar een job worden geleid én kunnen bedrijven en overheid samen creatief zoeken naar de meest geschikte jobs om deze personen werkkansen te geven.

In Limburg blijft de werkloosheid duidelijker hoger dan in Vlaanderen, zeker voor allochtonen, migranten, vrouwen en lagergeschoolden. De verschillen tussen de gemeenten zijn wel erg groot.

1. In welke Limburgse gemeenten werd een dergelijke werkgelegenheidsconvenant uitgewerkt ? Waar is dit in voorbereiding ?

2. Welke partners zijn actief betrokken bij deze werkgelegenheidsconvenants ?
3. Waar werd voor de genoemde doelgroepen in specifieke maatregelen voorzien ? Welke ?
4. Welke zijn de knelpunten in de andere Limburgse gemeenten, die de concretisering van deze werkgelegenheidsconvenants verhinderen ?

Antwoord

In de provincie Limburg hebben volgende gemeenten of steden een convenant ondertekend :

Gemeente	Datum ondertekening
Dilsen-Stokkem	26.05.99
Genk	16.04.99
Hasselt	18.06.99
Heusden-Zolder	02.06.99
Houthalen-Helchteren	20.05.99
Leopoldsburg	11.09.98
Maaseik	03.06.99
Meeuwen-Gruitrode	09.06.99
Opglabbeek	20.05.99
Overpelt	12.05.99
Peer	11.09.98
Tessenderlo	11.09.98
Bilzen	11.09.98
Hoeselt	11.09.98

In nagenoeg alle gevallen is het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap (PWA) – met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) – een actief betrokken actor. Ook zijn in een aantal gevallen OCMW's of een of ander gemeentelijk initiatief betrokken partij, zoals Stedelijk Steunpunt Werkstelling, middenstandsambtenaar, ...

In elf andere gemeenten van de provincie is een convenant in voorbereiding. Hier zijn de andere partners evenwel nog niet allemaal bekend.

Elk afgesloten convenant gaat gepaard met de oprichting van een werkgelegenheidsforum, dat in principe uiterlijk drie maanden na de opening of inwerkingtreding van het convenant (in casu het loket) moet worden geïnstalleerd.

In heel wat gemeenten (ook elders in Vlaanderen) houdt men met die periode niet al te veel rekening. Vandaar dat heel wat fora in Limburg nog maar in oprichting zijn, of hun installatievergadering net achter de rug hebben.

Op basis van cijfers geleverd vanuit de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en de RVA, tracht men een beeld te krijgen van de lokale situatie. Op basis van deze cijfers zal men overgaan tot specifieke acties naar specifieke groepen, en dit helemaal volgens het algemeen beleid van de VDAB en dat van het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (Vesoc).

Wat de maatregelen naar specifieke doelgroepen betreft, wordt dit in de meeste fora opgenomen. Waar het forum is opgericht, wordt opgemerkt dat er een duidelijke voorkeur aanwezig is voor het opzetten van acties naar langdurig werkzoekenden (meer dan twee jaar), dit ook in het raam van de dienstenbanen en de WEP+-vacatures (Werkervaringsplan-plus).

Dit is het geval voor Genk, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Leopoldsburg, Overpelt, Peer en Tessenderlo.

In Bilzen en Hoeselt werden nog geen specifieke acties opgestart voor de geselecteerde doelgroepen.

De overige gemeenten van de provincie hebben geen of weinig interesse, hielden hun antwoord in beraad en halen diverse redenen aan om niet op het voorstel in te gaan : de gemeente is te klein, men neemt een afwachtende houding aan, het gemeentebestuur is van mening dat de inwoners reeds goed worden bediend door een nabijgelegen VDAB-kantoor, ...

In andere gevallen worden voorstellen uitgewerkt maar duurt het erg lang voor deze concreet worden.

Vraag nr. 20 van 1 december 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Naleving Septemberdecreet

De nota van 9 november 1994 waarin de toenmalige regering initiatieven voorstelde inzake de Vlaamse rand rond Brussel, bepaalde dat de administratie Werkgelegenheid, afdeling Inspectie Werkgelegenheid, werd belast met de controle op de naleving van het Septemberdecreet in die regio (decreet van 19 juli 1973 tot regeling van de talen in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en de

verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen).

Beschikt de minister over gegevens die erop wijzen dat die richtlijn daadwerkelijk werd uitgevoerd ?

Geldt de richtlijn nog steeds en op welke wijze wordt er gevolg aan gegeven ?

Antwoord

De afdeling Inspectie Werkgelegenheid is, overeenkomstig artikel 10 van het ministerieel besluit van 15 juni 1995 houdende aanwijzing van ambtenaren belast met het toezicht en controle houdende diverse maatregelen inzake werkgelegenheid, nog steeds bevoegd voor de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van de talen voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen (het zogenaamde Septemberdecreet).

Deze bevoegdheid heeft betrekking op het territoriaal toepassingsgebied van het Septemberdecreet, namelijk het Nederlandse taalgebied (dus ook de Vlaamse rand rond Brussel), met uitzondering van de zogenaamde faciliteitengemeenten. Dit impliceert dat de afdeling Inspectie Werkgelegenheid niet bevoegd is in de zes Brusselse randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem. In deze gemeenten zijn de gecoördineerde wetten van toepassing (koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken).

De afdeling Inspectie Werkgelegenheid kan, in het kader van haar bevoegdheden, te allen tijde controle uitoefenen op de toepassing van het Septemberdecreet en bij vaststelling van onregelmatigheden de nodige maatregelen treffen.

Tot nu toe werden geen systematische en specifieke controles uitgevoerd met betrekking tot het taaldecreet. Overeenkomstig het door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid gehanteerde principe van de "integrale" controle worden, tijdens elke inspectie, ook de bepalingen van het vermelde decreet onderzocht.

Wel werden de ontvangen klachten aan een grondig onderzoek onderworpen. Tevens werden informatieve vragen beantwoord.

Vraag nr. 22 van 2 december 1999 van de heer LEO PEETERS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 97

van 2 december 1999

van de heer Leo Peeters

Blz. 487

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 42 van 22 november 1999 van de heer FREDDY SARENS

Rattenbestrijding – Deprivatisering

Bij algemene offerteaanvraag van 7 januari 1999 hebben vier overheden, namelijk Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), AWZ (administratie Waterwegen en Zeewezen), de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen en de Dienst voor de Scheepvaart zich gegroepeerd om samen een Europese offerteaanvraag uit te schrijven, middels één lastenboek, voor de verdelg van muskusratten, bruine ratten en beverratten op het grondgebied van het Vlaamse gewest, voor een doorlopende periode van vijf jaar en opgesplitst over acht percelen (naast de drie andere percelen die Aminoal reeds in eigen beheer heeft).

De procedure heeft aanleiding gegeven tot de selectie van drie operatoren. Toch worden de opdrachten thans niet gegund.

De Vlaamse regering heeft op 8 juni 1999 beslist tot het deprivatiseren en het organiseren in eigen beheer van de rattenverdelg, en dit ondanks an-

dersluidende adviezen van onder andere wetenschappers en de Inspectie van Financiën.

Daarbij aansluitend heeft het Vlaams Gewest een wervingsprocedure gelanceerd, waarop personeelsleden van voornoemde operatoren zijn ingegaan.

De pers, zowel kranten als televisie, heeft ruim aandacht besteed aan deze situatie, evenals aan de lopende gerechtelijke procedures en de hevige reacties van de vakbonden ter verdediging van de werkgelegenheid, onder andere in het arrondissement Mechelen-Turnhout (ongeveer 75 banen in het gedrang volgens ACV).

1. Wat zijn de motieven waarop de Vlaamse regering zich beroept om de geconsulteerde wetenschappers en de Inspectie van Financiën niet te volgen in hun zorg voor een optimale dienst bij de rattenbestrijding langs de Vlaamse waterlopen?
2. Waarom werd er geen evaluatieperiode van twee jaar (tot na eind 2001) ingesteld?

Tijdens deze periode kan de rattenvangst dan zowel in eigen beheer als door privé-operatoren worden uitgevoerd. Een overleg- en controleorgaan dat dezelfde technische en milieumaatregelen zou hanteren in zijn evaluatie en dat samengesteld zou zijn uit alle betrokken partijen, inclusief overheden, privé-sector, wetenschapper(s), beroepsfederatie, vakbonden, ... zou in deze periode begeleidend kunnen optreden.

Waarom werd deze denkpiste verlaten?

3. Is het dan niet aangewezen om aan dat overleg- en controleorgaan een verantwoord voorstel te vragen voor de definitieve organisatie van de rattenvangst na 2001?
4. Het verslag van de Inspectie van Financiën suggereerde om tijdens de eventuele evaluatieperiode van twee jaar vijf percelen te laten beheeren door Aminimal, en zes percelen via concessies van openbare dienst tegen de meest gunstige voorwaarden toe te vertrouwen aan de reeds geselecteerde operatoren.

Waarom werd niet ingegaan op deze suggestie?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

De beslissing van 8 juni 1999 werd genomen door de vorige Vlaamse regering. Toch kan ik op basis van de stukken uit het dossier het volgende meedelen.

1. Inzake de rattenbestrijding werd de laatste jaren in opdracht van het Vlaams Gewest rond twee aspecten van deze problematiek wetenschappelijk werk uitgevoerd.

Het eerste onderzoek had betrekking op de institutionele en bestuurskundige efficiëntie en effectiviteit van de muskusratbestrijding in het Vlaamse gewest. De studie werd uitgevoerd in 1995 door het Vervolmakingscentrum voor Overheidsbeleid en Bestuur (VCOB) van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven).

Daarnaast loopt een meerjarenprogramma "Toegepast wetenschappelijk onderzoek rattenbestrijding" aan het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek in Merelbeke. Dit onderzoek spitst zich toe op de populatiedynamiek, de bestrijdingstechnieken, het gebruik van de rodenticiden, bestrijdingsnormen, ...

In het onderzoek van de KU Leuven van 1995 werd een model ontwikkeld voor muskusratbestrijding op basis van een uitvoering door uitsluitend overheidspersoneel. De loonkosten voor de 180 personeelsleden die nodig zijn voor een volledige bestrijding met overheidspersoneel, werden berekend op 200 miljoen frank. De werkmiddelen voor de muskusratbestrijdingsdienst zou eenzelfde bedrag opsloppen. De kostprijs van de muskusratbestrijding zou volgens dat model één derde minder bedragen dan de kostprijs van de muskusratbestrijding volgens de situatie van dat ogenblik met grotendeels geprivatiseerde opdrachten. Bovendien zouden de ingezette middelen efficiënter en effectiever worden ingezet, doordat de organisatorische en structurele versnippering van de muskusratbestrijding wordt vermeden.

In deze oefening tot optimalisering van de rattenbestrijding werd uitvoerig aandacht besteed aan het financiële luik. Bij de afweging tussen gehele of gedeeltelijke uitvoering in overheidsdienst, werden beide scenario's door de Vlaamse regering met elkaar vergeleken, waarbij uiteraard het verschil in kostprijs belangrijk was. De overheid heeft beide scenario's grondig onderzocht en afgewogen en heeft niet beslist tot volledige invulling van het kader van 180 perso-

neelsleden. Hierdoor zal er ruimte blijven voor andere initiatieven, waaronder uitbesteding van rattenbestrijdingsopdrachten aan dienstverlenende privé-bedrijven. Dit is het geval voor de rattenbestrijdingsopdrachten langs rijkswegen, autosnelwegen en aanhorigheden en eventueel op de onbevaarbare waterlopen in beheer bij provincies, gemeenten en polders en wateringen.

Voorafgaand aan de beslissing van 8 juni 1999 werden de geldige biedingen onderzocht door een onafhankelijke jury. Ik stel vast dat ook de wetenschappers waarvan sprake is in de inleiding van de vraag, deel uitmaakten van die jury en ik neem aan dat hun beoordeling van de voorstellen van de privé-firma inzake de aanpak en invulling van de opdracht (voorgestelde methodologie, organisatorisch actieplan, inzet personeel, bestrijdingsmiddelen, ...) mede bepalend zal geweest zijn voor de beslissing van de Vlaamse regering van 8 juni 1999.

Los van de hoge prijsvorming werd door de onafhankelijke jury vastgesteld dat qua aanpak en invulling van de opdracht de offertes zeer zwak onderbouwd waren. Uit het dossier blijkt dat de Vlaamse regering over dit juryverslag beschikte vóór de beslissing. In het overwegend gedeelte van de beslissing wordt trouwens naar het verslag verwezen.

De beslissingen van de Vlaamse regering worden bij consensus genomen, waaruit ik besluit dat ook de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën ter zitting akkoord ging met de beslissing.

2, 3 en 4. De beslissing van 8 juni 1999 is ondertussen volledig in uitvoering. De 47 bijkomende rattenbestrijders zijn in dienst. De opleiding verloopt zoals gepland. Het bestrijdingsmateriaal is aangekocht. Op het ogenblik dat de laatste privé-contracten binnen die acht percelen ten einde zijn op 31 december 1999, zal de opdracht zonder onderbreking kunnen voortgezet worden in eigen beheer.

Het is ook belangrijk te weten dat in twee stroombekkens reeds de haalbaarheid van de bestrijding in eigen beheer over voldoende lange periode werd uitgetest.

De rattenbestrijders die reeds in dienst waren, hebben in de hydrografische bekkens van de Leie, de Antwerpse Maas en de Limburgse Maas over een voldoende lange periode derma-

te goede resultaten gehaald, dat hieruit kan worden geconcludeerd dat er met een vergelijkbare personeelsbezetting en uitrusting geen risico's zijn op een blijvend hoge rattenpopulatie zoals die de voorgaande jaren kon worden vastgesteld toen de privé-bedrijven de opdrachten uitvoerden. De uitgevoerde resultaatscontroles toonden aan dat de gestelde normen effectief werden gehaald.

In de voorbije periode van vier jaar hebben de controleploegen via de controles die werden uitgevoerd in de drie blokpercelen, in ruime mate bewezen dat zij die opdrachten deskundig en betrouwbaar kunnen uitvoeren.

Er zijn inzake overleg en controle ondertussen reeds stappen ondernomen om tot een uitwisselingsprogramma te komen met de rattenbestrijdingsploeg in Nederland. Hierdoor wordt een nog betere afstemming van de bestrijdingsinspanningen en resultaten beoogd tussen de aangrenzende gebieden.

Ook in Nederland wordt de rattenbestrijding overigens volledig in overheidsdienst uitgevoerd, en volgens Nederlandse rapportering eveneens met goed resultaat. In de beslissing van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 is er geen sprake van een evaluatieperiode van twee jaar. Er loopt dus geen nieuwe proefperiode.

Vraag nr. 43
van 24 november 1999
van de heer JAN LOONES

Westhoekduinen De Panne – Honden

De diverse actoren inzake natuurbehoud, en dus ook de milieubewegingen, zijn het erover eens dat er een sociaal draagvlak moet worden gecreëerd voor de maatregelen inzake natuurbehoud.

Afhankelijk van de kwetsbaarheid van het gebied moeten derhalve maatregelen van recreatief medegebruik worden onderzocht.

Een van de mooiste Vlaamse natuurgebieden zijn ongetwijfeld de Westhoekduinen in De Panne. Tot voor enkele jaren waren deze duinen volledig vrij toegankelijk. In het kader van een efficiënt natuurbeheer is de toegang thans, terecht, gekanaliseerd via een aantal wandelwegen, met zeer goed ingerichte toegangspoorten.

Thans blijkt evenwel dat sinds kort de toegang tot deze wandelwegen wordt verboden voor wandelaars met honden. Niemand betwist uiteraard dat honden (trouwens overal) aan de leiband moeten worden gehouden. Aan de goegemeente kan men echter niet vragen begrip op te brengen voor een maatregel die het wandelen met honden in bijvoorbeeld de Westhoekduinen niet meer toelaat.

1. Klopt het dat honden, zelfs aan de leiband, niet meer worden toegelaten in het Westhoekreservaat in De Panne ?
2. Wie heeft in voorkomend geval tot deze maatregel beslist ? Past dit in het natuurbeheersplan ? Zo ja, wat is de motivering daarbij ?
3. Hoe valt dergelijke maatregel te rijmen met het breder sociaal draagvlak dat, hoe dan ook, moet worden gecreëerd in verband met natuurbehoud ?

Antwoord

1. Honden, zelfs aan de leiband, zijn sinds de aanwijzing van het domein De Westhoek als staatsnatuurreservaat in 1957 nooit toegelaten geweest in dat natuurreservaat.

De beherende administratie, namelijk de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), beschikt echter pas sinds 1 juni 1998 over een natuurwachter die voltijds met de bewaking en het beheer van de Vlaamse natuurreservaten op het grondgebied van De Panne is belast. Voordien werd het toezicht op de naleving van de gedragsregels in het natuurreservaat De Westhoek slechts onregelmatig verzekerd, omdat toen voor de gehele kust slechts één natuurwachter in dienst was.

Mogelijk heeft dat jarenlange gebrek aan een efficiënt en voltijds toezicht geleid tot de verkeerde indruk dat het toegelaten was met honden in het natuurreservaat te wandelen.

2. Dat het domein De Westhoek helemaal niet toegankelijk is voor honden, werd bepaald in het uit 1957 daterend koninklijk besluit tot oprichting van het staatsnatuurreservaat (thans Vlaams natuurreservaat) De Westhoek. Bovendien verbiedt artikel 35 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, iedere rustverstoring in de als natuurreservaat aangewezen gebieden.

Wat de motivering betreft, is het duidelijk dat het onmogelijk is voor de natuurwachter om er zich in het 340 ha grote duingebied permanent van te vergewissen dat wandelaars die in zijn aanwezigheid hun hond aan de leiband houden, eenmaal zij uit zijn zicht zijn hun hond niet (weer) los laten lopen. Loslopende honden kunnen ernstige schade berokkenen aan de wilde fauna, zowel bodembroedende vogels als konijnen en andere kleine zoogdieren en amfibieën.

3. Een volgehouden sensibilisering omtrent de verstoring en de schade die honden kunnen berokkenen aan de fauna en eventueel aan het grazende vee, moet het publiek ervan kunnen overtuigen dat honden in sommige kwetsbare natuurreservaten niet kunnen worden toegelaten.

In gemakkelijker te bewaken en minder kwetsbare natuurreservaten en -domeinen kunnen honden, indien aangelijnd, dan weer wel worden gedoogd.

Vraag nr. 45 van 24 november 1999 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Luchthavens in buurregio's – Geluidshinder

Niet alleen de luchthavens gelegen op Vlaams grondgebied zorgen voor overlast, ook luchthavens gelegen net over de grens van het Vlaamse gewest. Dit is zo voor het Nederlandse Beek en voor het Waalse Bierset. Al te vaak worden opstijg- of landingsroutes gesitueerd boven het buurgewest.

1. Wordt deze problematiek m.b.t. luchthavens in de buurregio's van het Vlaamse gewest (Wallonië, Nederland) systematisch gevolgd ?
2. Beschikt de minister over verslagen van die regio's in verband met de milieuhinder van deze luchthavens ?

Zijn er resultaten in verband met geluidsoverlast van Beek en Bierset boven Belgisch Limburg ter beschikking ?

3. Werd deze problematiek door de minister ter sprake gebracht in het kader van een interministeriële conferentie met het Waals Gewest of in het kader van de verdragen met Nederland ? Zo ja, welke afspraken werden er gemaakt, onder andere in verband met Bierset of Beek ?

4. Maakte de minister reeds afspraken met de federale overheid in verband met de geluidscontrole van de vliegtuigen zelf? Welke?

Antwoord

1. Met betrekking tot projecten met gewestgrensoverschrijdende effecten is er tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 4 juli 1994 een samenwerkingsakkoord afgesloten.

Conform de benadering van EG-richtlijn 85/337/EG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gewijzigd bij EG-richtlijn 97/11/EG van 3 maart 1997, is het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord evenwel beperkt tot vergunningsaanvragen van MER-plichtige projecten of MER-plichtige veranderingen van bestaande projecten (MER: milieueffectrapport). Conform voormelde EG-richtlijn moeten ook de buurlanden, wanneer er een nieuw MER-plichtig project of een MER-plichtige verandering van een bestaand project is gepland, het Vlaams Gewest hiervan in kennis stellen en het de mogelijkheid geven hieromtrent eventuele bezwaren kenbaar te maken.

Voor de *luchthaven van Beek* (Maastricht Aachen Airport – MAA) was er gedurende vele jaren een procedure aan de gang om een oostwestbaan aan te leggen, met de wens om hierop nachtvluchten uit te voeren. Met het Allerheiligenbesluit van 1 november 1996 had het Nederlandse kabinet zich akkoord verklaard met een uitbreiding van het aantal vluchten op MAA: maximaal 950 passagiers- en gecombineerde vluchten per jaar aan het begin en het einde van de nacht (per nacht zouden 2 à 3 charters landen tussen 23.00 en 01.00 u, opening van het vliegveld om 5.30 u in plaats van 6 u voor de starts).

Begin april 1997 was een MER-procedure "Nachtvluchten luchthaven MAA" van start gegaan.

De geplande uitbreiding met nachtvluchten werd echter zowel door de gedeputeerde staten van Limburg (Nederland) als door de luchthaven onvoldoende geacht om een rendabele exploitatie mogelijk te maken. Begin 1999 werd dan ook meegedeeld door de Nederlandse ministers van Verkeer en Waterstaat en Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

dat de oostwestbaan niet zou worden aangelegd. De bestaande noordzuidbaan zal worden gezoneerd (vaststellen van geluidscontouren en isolatie van woningen).

Met het wegvallen van de oostwestbaan is het gevaar voor geluidshinder boven Vlaams gebied sterk afgenomen.

Voor de *luchthaven van Bierset* is in het Waalse gewest het volgende van kracht (besluiten van de Waalse regering van 10 september 1998 en 27 mei 1999):

- rond de luchthaven van Bierset is een "zone A" vastgesteld; deze zone komt overeen met het gebied binnen de geluidscontour met $L_{DN} = 70$ dBA ($L_{DN} = \text{level day/night} = \text{dagnacht-niveau} - \text{red.}$);
- de woningen binnen deze zone komen in aanmerking voor aankoop door het Waals Gewest, huurders kunnen een verhuispremie krijgen, handelaars kunnen een tegemoetkoming krijgen.

De geluidscontour $L_{DN} = 70$ dBA bevindt zich op ± 1 km links en rechts van de piste en in het verlengde ervan. Deze zone strekt zich dus niet uit tot op het grondgebied van het Vlaams Gewest.

2. Wat Maastricht Aachen Airport betreft, werd de Vlaamse administratie in de loop der jaren in het bezit gesteld van opeenvolgende MER's met berekeningen van geluidscontouren en van aantallen mogelijk gehinderden rond de geplande oostwestbaan.

De luchthaven van Bierset is oorspronkelijk een militaire luchthaven. Bij "overdracht" aan de burgerlijke overheid werden geen infrastructuurwerken uitgevoerd die een milieueffectrapport noodzakelijk zouden maken.

Wel werden een aantal geluidsstudies uitgevoerd in opdracht van de luchthaven van Bierset (meting van de akoestische situatie voor de opvang van de nachtelijke uitbating, berekeningen van geluidscontouren op basis van voorspellingen over het vliegverkeer en een overzicht van de woningen binnen de meest blootgestelde zones).

Meetresultaten in Belgisch Limburg van de geluidsimpact van de huidige luchthavens Beek en Bierset zijn niet voorhanden.

3. In het kader van de geplande uitbreiding van de luchthaven Beek werden eerder reeds bezwaren aan de Nederlandse overheid ter kennis gebracht.
4. Het geluid voortgebracht door vliegtuigen en ook de controle hierop betreft een productnormering die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Deze productnormering is overigens geregeld door EG-richtlijnen en internationale overeenkomsten. Wat de hinder in de omgeving van luchthavens betreft (dit is een gewestelijke bevoegdheid), kan wel worden opgemerkt dat vliegvelden als hinderlijke inrichting werden ingedeeld sinds de wijziging van titel I van Vlarem bij besluit van de Vlaamse regering van 12 januari 1999. Het betreft hier de sedert 1 mei 1999 in werking getreden Vlarem-indelingsrubriek 57.

Voor de luchthaven Bierset zijn volgende lokale regels van toepassing (Aeronautical Information Publication) :

- de vliegtuigen moeten een geluidscertificatie hebben die voldoet aan bijlage 16 van de International Civil Aviation Organization (ICAO) ;
- tussen 23 en 6 uur is het gebruik van "chapter 2"-vliegtuigen (ICAO – bijlage 16) niet toegelaten.

Vraag nr. 46
van 24 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Proefcentrum kleinfruit Tongeren – Subsidiëring

Voormalig minister van Landbouw Eric Van Rompuy verkreeg dat de Vlaamse regering voor de periode 1997-1999 een subsidie voor investeringen aan het proefcentrum voor kleinfruit in Tongeren toekende. Er werd een bedrag gereserveerd van 17.455.500 frank.

Werd deze steun effectief uitgekeerd volgens de vooropgestelde timing ?

Werd de verrekening reeds volledig uitgevoerd ?

Plant de Vlaamse regering nog verdere steun aan dit demonstratiebedrijf ? Welke ? Voor wanneer ?

Antwoord

De overeenkomst tussen de begunstigde, het vermelde demonstratiebedrijf in Tongeren, en het gewest dateert van 7 juli 1997. Dit houdt in dat het dossier werd behandeld door de administratie Economie, afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid. Enkel recentelijk goedgekeurde dossiers (na 1 juni 1999) worden behandeld door de administratie Land- en Tuinbouw.

Navolgende antwoorden zijn dan ook gebaseerd op inlichtingen ingewonnen bij de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid van de administratie Economie en op de door haar overgezonden stukken (overeenkomst + addendum, nota tot verlenging van de uitvoeringstermijn).

In de oorspronkelijke overeenkomst werd in steun voorzien voor de investeringen die worden gerealiseerd tijdens de periode 1 oktober 1996 tot 31 december 1999.

Per 24 augustus 1999 werd een addendum aan de overeenkomst ondertekend waarin de vermelde periode werd verlengd tot 31 december 2001.

De steun van 17.455.500 frank zou in vier schijven worden uitbetaald, waarvan de eerste drie schijven ten bedrage van 4.363.750 frank. De eerste schijf wordt uitbetaald na indiening van een vordering. De volgende schijven worden uitbetaald na aanvraag van de begunstigde en op voorlegging van de bewijsstukken van de gedane uitgaven ter rechtvaardiging van de vorige schijf.

Het saldo wordt afgerekend op voorlegging door de begunstigde van de bewijsstukken van de gedane uitgaven ter rechtvaardiging van de derde en vierde schijf.

De eerste schijf ten bedrage van 4.363.750 frank werd op 23 september 1999 uitbetaald.

De verrekening kas pas plaatsvinden nadat het project volledig werd uitgevoerd. De investeringsperiode werd verlengd tot 31 december 2001.

Momenteel werd er geen aanvraag tot steun ingediend door het proefcentrum voor kleinfruit in Tongeren.

Vraag nr. 47
van 24 november 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vogelpopulatie – Maatregelen

Ornithologen hebben sedert een aantal jaren kunnen vaststellen dat, naast het steeds kleiner wordende aantal zwaluwen, ook de gewone huismus steeds minder voorkomt, zowel in de steden als op het platteland. Zangvogels hoort men nog nauwelijks en blijken het ook moeilijk te hebben om zich te handhaven. Wel talrijker lijken de eksters, die blijkbaar geen problemen ondervinden om zich te vermenigvuldigen.

Wellicht heeft de dalende vogelpopulatie te maken met een aantal wijzigingen die de jongste jaren in ons leefmilieu zijn opgetreden.

Het Brussels Instituut voor het Beheer van het Leefmilieu heeft zich reeds over het probleem gebogen en een aantal bevindingen dienaangaande aangestipt. Het lijkt nochtans duidelijk dat het probleem niet enkel rijst op het grondgebied van een grootstad, maar ook elders in Vlaanderen.

1. Hebben de diensten bevoegd voor Leefmilieu in Vlaanderen reeds een inzicht in de oorzaken van het verdwijnen van een aantal vogelsoorten in de steden en op het platteland ?
2. Werden er reeds maatregelen genomen om deze trend om te buigen ?

Antwoord

1. – In 1993 werd door het Instituut voor Natuurbehoud en de Vlaamse Avifauna Commissie VZW een monitoringproject opgestart voor zeldzame broedvogels, koloniebroeders en exoten : het project "Bijzondere broedvogels Vlaanderen". Een project dat nog steeds loopt en voor een permanente monitoring zorgt van de meest zeldzame soorten in Vlaanderen.

Van deze soorten zijn gedetailleerde gegevens beschikbaar over aantallen en verspreiding in de periode 1994-1996. Deze gegevens vormden ook de basis voor het opstellen van de "Rode lijst voor de broedvogels in Vlaanderen", een realisatie van het Instituut voor Natuurbehoud, die recentelijk werd voorgesteld. Uit deze publicaties blijkt dat de meest bedreigde broedvogelsoorten de soorten zijn

van moerasgebieden, kleinschalige (natte) landbouwgebieden en droge habitats (duinen, heide).

Over meer algemene broedvogelsoorten zijn minder gestandaardiseerde gegevens beschikbaar. Toch doen zich onder deze groep van vogels belangrijke veranderingen voor die relevant zijn voor het Vlaamse natuurbeleid. Zo is de drastische afname van typische soorten van het agrarische landschap (patrijs, veldleeuwerik, boerenzwaluw, enz.) onvoldoende gedocumenteerd.

- Het Natuurrapport 1999 van het Instituut voor Natuurbehoud geeft een uitgebreide beschrijving en evaluatie van de toestand van de vogels in Vlaanderen.

Uit dit rapport blijkt dat een aantal soorten de laatste jaren onmiskenbaar in aantal toenemen : dit geldt bijvoorbeeld voor sommige kraaiachtigen (bv. ekster, zwarte kraai en roek), roofvogels (bv. havik, sperwer, buizerd, wespandief) en een aantal watervogels.

Het aantal overwinterende watervogels is in de laatste decennia sterk toegenomen (140.000 begin 1990 tot 300.000 in 1997). Weersomstandigheden spelen hierbij een belangrijke rol, maar ook andere factoren kunnen een rol spelen, zoals een verbetering van de waterkwaliteit van waterlopen (zoals kanalen, de Zeeschelde), waardoor het voedselaanbod sterk toeneemt. Het aantal (overwinterende) watervogels is duidelijk het grootst in de polderregio, gevolgd door de Vlaamse zand- en zandleemstreek en de Schelde. Vlaanderen heeft een grote internationale betekenis met betrekking tot de overwintering van watervogels. Van zeven soorten werd in Vlaanderen tot meer dan 5 % van de volledige Noord-West-Europese populatie geteld : de Vlaamse kustpolders herbergen elke winter tot meer dan 50 % van de volledige Spitsbergenpopulatie van de kleine rietgans. Uit tellingen blijkt ook dat deze internationale betekenis toeneemt.

Anderzijds zijn er een groot aantal soorten waarvan de populaties in Vlaanderen achteruitgaan. Van de vogelsoorten die in Vlaanderen broeden, behoort een kwart tot de Rode Lijst en zijn in de laatste eeuw vier soorten uitgestorven. Nog eens vier soorten komen in Vlaanderen recentelijk niet meer tot broeden. Uit de waarnemingen blijkt een drasti-

sche achteruitgang van veel riet- en moerasvogels (zoals roerdomp, woudaapje, snor, grote karekiet), grotendeels als gevolg van het verdwijnen van moerasbiotopen en gedeeltelijk misschien ook van een verslechterde situatie in de overwinteringsgebieden.

Maar ook soorten van drogere habitats gaan sterk achteruit (zoals tapuit, korhoen, kuifleeuwerik, e.a.) : de duinpieper bijvoorbeeld is als broedvogel volledig uit Vlaanderen verdwenen. Vooral aan de kust hebben deze soorten sterk te lijden onder de toenemende recreatiedruk. Vogelsoorten die in sterke mate gebonden zijn aan agrarische landschappen, hebben het eveneens moeilijk om zich te handhaven. Sterk afgenomen soorten van natte, extensief bewerkte of verruigde landschappen zijn onder meer kwartelkoning, watersnip en paapje, zomertaling. Ook van veel soorten van eventueel kleinschalige landbouwgebieden met lineaire landschapselementen en/of specifieke, traditionele teeltwijzen kan kwantitatief worden aangevoeld dat ze sterk bedreigd zijn, zoals grauwe klauwier, klapekster en ortolaan.

Het paapje, een broedvogel van kruidenrijke hooilanden, heeft sterk te lijden onder de veranderingen in de landbouw, vooral de intensivering van graslandgebruik. Onder meer het vroegtijdig inkuilen van de grasoogst is rampzalig voor deze veeleer late broeder.

Voor gedetailleerde informatie verwijs ik naar het Natuurrapport 1999.

- De komende twee jaar staat een belangrijk atlasproject op stapel, waarbij het Instituut voor Natuurbehoud met de medewerking van honderden amateur-ornithologen een gestandaardiseerde inventarisatie zal uitvoeren van de broedvogels over de hele oppervlakte van Vlaanderen.
2. In het kader van de Europese vogelrichtlijn (richtlijn 79/409/EEG) heeft het Vlaams Gewest 23 speciale beschermingszones aangeduid (besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988).

Deze Vlaamse vogelrichtlijngebieden, met een gezamenlijke oppervlakte van 101.806 ha, werden geselecteerd op basis van het belang van het gebied voor het broeden, de doortrek of het overwinteren van internationaal belangrijke

aantallen van op Europese schaal zeldzame of bedreigde soorten. Een evaluatie van de toepassing en van de knelpunten bij de implementatie van de vogelrichtlijn in Vlaanderen wordt gegeven in het rapport "20 jaar vogelrichtlijn van de Europese Unie, Vlaanderen als belangrijke schakel in het Europees netwerk van beschermde gebieden", een uitgave van de afdeling Natuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uit deze evaluatie blijkt duidelijk dat er een nood bestaat aan bijkomende beschermende maatregelen om te voldoen aan onze internationale verplichtingen.

De problematiek van de achteruitgang van vogels is zeer nauw verbonden met de achteruitgang van hun biotopen. Maatregelen om deze negatieve evoluties te keren, passen in het natuurdecreet, dat veel aandacht schenkt aan een nieuw gebiedsgericht beleid : momenteel wordt gewerkt aan de afbakening van een Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) met een oppervlakte van 125.000 ha, waarin natuur de hoofdfunctie vormt. Voorts moeten 150.000 ha natuurverwevings- en natuurverbodingsgebieden, het zogenaamde Integraal Vormings- en Ondersteunend Netwerk (IVON), worden afgebakend ; deze gebieden zijn onder meer van belang voor de migratie van dieren en planten tussen VEN-gebieden.

Voor het natuurbehoud belangrijke gebieden kunnen worden verworven door de overheid of door erkende terreinbeherende natuurverenigingen. De Vlaamse regering kan met landbouwers beheersovereenkomsten afsluiten met het oog op een natuurvriendelijkere landbouwbedrijfsvoering en om bepaalde natuurwaarden te ontwikkelen (bv. weidevogelbeheer en perceelsrandenbeheer).

Via natuurinrichting kunnen maatregelen worden genomen die gericht zijn op optimale inrichting, herstel en ontwikkeling van de natuur (bv. kavelruil, aanpassen van de waterhuishouding en zo meer).

De gebieden afgebakend in het kader van de Europese richtlijnen zullen worden ingeschakeld in een Europees netwerk van beschermde gebieden, het Natura 2000-netwerk. De Vlaamse natuur is sterk versnipperd en slechts een klein deel van de oppervlakte, namelijk 1,1 %, is natuurreserveaat. Ook voor Vlaanderen wordt de realisatie van het Vlaams Ecologisch Net-

werk het fundament van het natuurgebied. Maatregelen om de neerwaartse populatietrend van vogelsoorten om te buigen, dienen te worden gezien in het breder kader van dit natuurbehoudsbeleid in Vlaanderen.

Verwerving van natuurgebieden biedt de beste garanties voor natuurbehoud en herstel. In het MINA-plan (*Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*) én in het regeerakkoord wordt voor de verwerving van natuurgebieden een belangrijke inhaalbeweging vooropgesteld.

**Vraag nr. 48
van 24 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Natuurinrichtingsproject Dijlevallei – Stand van zaken

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voert momenteel een onderzoek uit naar de haalbaarheid van een natuurinrichtingsproject in de Dijlevallei tussen Sint-Joris-Weert en Heverlee.

1. Kan de minister het voorwerp, het doel en de stand van zaken van het lopende onderzoek meedelen ?
2. Over welk gebied gaat het precies, met vermelding van de oppervlakte en de bestemming ?
3. Werden de eigenaars van het gebied waarover het onderzoek loopt, hiervan reeds in kennis gesteld en hoe en wanneer ontvingen zij enige informatie ?
4. Welke gemeenten zijn hierbij betrokken ? Werden de gemeenten van het gebied waarover het onderzoek loopt, hiervan reeds in kennis gesteld en hoe en wanneer ontvingen zij enige informatie ?

Wie verschafte ze trouwens deze informatie en op welke wijze worden zij effectief betrokken bij de voorbereiding van het voorgenomen natuurinrichtingsproject ?

5. Werden er niet-gouvernementele organisaties (NGO) over het bedoelde onderzoek reeds geïnformeerd of werden zij er reeds bij betrokken ? Over welke NGO's gaat het hier dan ?

Worden de hier bedoelde NGO's vergoed voor hun betrokkenheid of hun inbreng in de voorbereiding van het project ?

6. Aangezien het gebied grenst aan het Waalse gewest, zou ik eveneens willen weten op welke wijze het overleg met het Waals Gewest hierover werd gevoerd of zal worden gevoerd.
7. Zal trouwens over het project een milieueffectrapport (MER) of een strategisch MER moeten worden gemaakt conform de richtlijnen van de Europese Unie (EU) ?
8. Wat is de timing van het verdere proces- en procedureverloop van het onderzoek en van het project zelf ?

Antwoord

1. In de Dijlevallei wordt een onderzoek naar de haalbaarheid uitgevoerd overeenkomstig het voorstel van beslissing dat voor akkoord werd getekend door de voormalige Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling Theo Kelchtermans op 12 oktober 1998.

Het onderzoek heeft tot doel de mogelijkheden van een natuurinrichtingsproject te onderzoeken. Bij dat onderzoek worden de ecologie, het landschap, de recreatieve voorzieningen en de landbouweconomische toestand van het gebied onderzocht. Het onderzoek naar de haalbaarheid resulteert in een perimeter voor de projectuitvoering, beschrijft de inrichtingsmaatregelen, geeft een kostenraming en somt op welke afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betrokken zijn bij het project. De oplevering van de haalbaarheidsstudie is gepland voor de maand februari 2000.

2. Het studiegebied is gelegen in de Dijlevallei ten zuiden van Leuven. In het zuiden wordt het gebied begrensd door de Neerijsebaan en in het noorden door de Koning Boudewijnlaan, de Celestijnenlaan en de campus van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven). De oostelijke grens loopt grotendeels langs het centrum van Sint-Joris-Weert, de spoorweg Leuven-Namen en de Celestijnenhoeve. Het Kouterbos maakt ook deel uit van het studiegebied. In het westen wordt het gebied begrensd door het centrum van Neerijse, de gehuchten Ormendaal, Veeweide en Kapelberg en de weg van Leuven naar Overijse (Sint-Jansbergsesteenweg). Verder zijn ook de Ruwaalvallei en de hogergele-

gen gronden ter hoogte van Langerode opgenomen in het studiegebied.

De hoofdbestemmingen zijn 794 ha natuurgebied, 26 ha parkgebied en 5 ha bufferzones. Naast deze zogenaamde "groene" bestemmingen (825 ha) is nog een oppervlakte van 10 % voor andere bestemmingen opgenomen : 4 ha gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, 75 ha agrarisch gebied en een beperkt gedeelte woongebied met landelijk karakter.

3. De eigenaars werden nog niet op de hoogte gebracht van het project, omdat het nog maar in de fase van de haalbaarheidsstudie zit.

Wel werd een enquête gehouden onder de landbouwers actief in het gebied. Dit gebeurde uit oogpunt van de landbouweconomische studie.

4. Het studiegebied is gesitueerd op het grondgebied van de gemeenten Bertem, Huldenberg, Leuven en Oud-Heverlee. Deze gemeenten zijn door de Vlaamse Landmaatschappij op de hoogte gebracht van een mogelijk natuurinrichtingsproject, en dit met een brief van 27 juli 1999. Tevens werd ze om informatie gevraagd die bruikbaar is voor het opstellen van de haalbaarheidsstudie. In de loop van januari zal op de respectieve schepencolleges een toelichting worden gegeven over het project.
5. De VZW Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud werd bij het project betrokken. Zij beheert het erkende natuurreservaat De Doode Bemde, dat in de zuidelijke helft van het studiegebied ligt. Zij werd hiervoor niet vergoed.
6. Het studiegebied grenst niet aan het Waalse gewest. Met het Waals Gewest werd rond het project dan ook geen overleg gevoerd.
7. Natuurinrichtingsprojecten zijn, indien ze bouwvergunningplichtig zijn, op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 onderworpen aan de MER-plicht indien ze kunnen worden beschouwd als een "waterhuishoudingsproject dat het waterregime beïnvloedt in één of meer van de volgende gebieden :

- ofwel op het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied,
- ofwel op het gewestplan vastgesteld ecologisch waardevol gebied,

- ofwel een vogelbeschermingsgebied vastgesteld in toepassing van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 en/of een "Ramsar"-gebied".

Het betrokken natuurinrichtingsproject in de Dijlevallei tussen Sint-Joris-Weert en Heverlee is nog niet zo vergevorderd dat een formele MER-procedure werd opgestart.

8. De oplevering van de haalbaarheidsstudie aan de minister is gepland voor de maand februari. Het project verloopt verder volgens de procedure vastgelegd in de artikels 20 tot en met 44 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De belangrijkste stappen worden hier kort opgesomd.

Op basis van de haalbaarheidsstudie kan het project bij ministerieel besluit worden ingesteld en kunnen de leden van het projectcomité en de commissie van advies worden benoemd. Hierna volgt de opmaak van een projectrapport en een nominatieve lijst van belanghebbenden. Na openbaar onderzoek en advies van de commissie en het projectcomité worden de maatregelen en de uitvoeringsmodaliteiten vastgesteld bij ministerieel besluit. In de volgende stap wordt een projectuitvoeringsplan opgemaakt. Na openbaar onderzoek en advies van de commissie stelt het comité het uitvoeringsplan vast. Daarna worden de natuurinrichtingsmaatregelen op het terrein uitgevoerd en na afloop van het project wordt indien nodig een natuurinrichtingsakte opgemaakt.

**Vraag nr. 49
van 25 november 1999
van de heer JOS BEX**

Mestoverschot – Reductie en verwerking

De Standaard van 20 november jongstleden meldt dat de Mestbank ervan uitgaat dat er in 2000 dubbel zoveel mest zal zijn dan toegelaten. In plaats van 50.000 ton fosfaat zal er dan 90.000 ton aanwezig zijn.

Op deze wijze wordt het moeilijk om te beantwoorden aan de Europese nitraatrichtlijn, waaraan tegen januari 2003 moet voldaan zijn. De Vlaamse overheid zou zich hierover verontrusten.

1. Deelt de minister de bezorgdheid van de Mestbank ?
2. Hoever staat het met de verschillende alternatieven ?
  - a) Hoever staat het met de behandeling van het voeder met het oog op de vermindering van de hoeveelheid fosfor die een varken moet opnemen ? Welke resultaten worden hiervan verwacht ?
  - b) Hoe staat het met het oordeelkundige gebruik van de grond (juiste hoeveelheid mest op het juiste moment) ? Welke resultaten worden hiervan verwacht ?
  - c) Hoever staat het met de mestverwerking ? Deelt de minister de mening dat mestverwerking alleen haalbaar is als ze betaalbaar is ? Zo ja, waaraan wordt deze betaalbaarheid dan afgemeten of, anders gezegd, wat is betaalbaar ? Worden er eventueel instrumenten ingezet om deze betaalbaarheid te realiseren ?

delde geactualiseerde uitscheidingsnormen" op basis van de Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen (TWUN) wordt de jaarlijkse dierlijke nutriëntenproductie in Vlaanderen berekend op 203.736.665 kg stikstof (N) en 82.360.911 kg difosforpentoxide (P_2O_5) (zie tabel hieronder). Rekening houdende met de meest recente aangifte en de meer gedetailleerde indeling van de dierencategorieën en de bijbehorende uitscheidingsnormen (gebaseerd op TWUN) in het meststoffendecreet van 11 mei 1999, kan worden gesteld dat de nutriëntenproductie uit dierlijk mest voor Vlaanderen afgerond 205 miljoen kg N en 85 miljoen kg P_2O_5 vertegenwoordigt.

De plaatsingsruimte in Vlaanderen kan, op basis van de Mestbankaangifte 1996 (oppervlakte en teelten) en rekening houdende met de bemestingsnormen in 2003 in het meststoffendecreet van 11 mei 1999, met de prioritaire aanwending van dierlijk mest en met de N/ P_2O_5 -verhouding in de dierlijke mest, worden geraamd op 139 miljoen kg N en 49 miljoen kg P_2O_5 uit dierlijke mest.

Antwoord

1. Met als basis de veebezetting volgens de Mestbankaangifte 1996 en rekenend met de "gemid-

Op basis van de dierlijke mestproductie en de plaatsingsruimte in Vlaanderen bedraagt het nutriëntenoverschot uit dierlijke mest 66 miljoen kg N en 36 miljoen kg P_2O_5 .

Tabel : productie P₂O₅ en N op basis van de veebezetting volgens de Mestbankaangifte 1996 en de "gemiddelde geactualiseerde uitscheidingsnormen" op basis van de Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen

Diersoort	Veebezetting	Uitscheiding in kg N	Uitscheiding in kg P ₂ O ₅	Stikstofproductie in dierlijke mest in kg N	Difosforpen- toxideproductie in dierlijke mest in kg P ₂ O ₅
I. Runderen					37.438.396
A. jonger dan 1 jaar	383.813	29,00	9,85	11.130.577	3.780.558
B. van 1 jaar tot jonger dan 2 jaar	394.110	72,00	28,50	28.375.920	11.232.135
C. melkkoeien	358.584	93,00	29,00	33.348.312	10.398.936
D. mestkalveren	178.241	13,00	7,00	2.317.133	1.247.687
E. andere runderen	281.806	115,00	38,25	32.407.690	10.779.080
II. Varkens					32.421.766
A. beren	6.179	24,00	14,50	2.103.000	1.270.563
B. zeugen (incl. biggen)	611.719	24,00	14,50	12.726.552	7.688.959
C. andere	4.401.922	13,00	5,33	57.224.986	23.462.244
III. Pluimvee					11.812.789
A. leghennen	10.881.241	0,71	0,50	7.769.206	5.418.858
B. slachtkuikens	17.146.303	0,73	0,30	12.452.743	5.094.304
C. opfokpoeljen	3.560.980	0,59	0,34	2.109.881	1.201.831
D. andere	514.715	0,24	0,19	123.532	97.796
IV. Andere					687.962
A. paarden	21.720	50,00	21,00	1.086.000	456.120
B. schapen jonger dan 1 jaar	21.858	4,36	1,72	95.301	37.596
C. schapen ouder dan 1 jaar	35.085	10,46	4,14	366.969	145.252
D. geiten	4.417	10,46	4,14	46.202	18.286
E. nertsen en konijnen	274.178	0,19	0,11	52.642	30.708
Totaal				203.736.665	82.360.911

2. Om het probleem van het mestoverschot aan te pakken en een daadwerkelijke verbetering van de waterkwaliteit te realiseren, zullen inderdaad verschillende alternatieven moeten worden gerealiseerd.

a) Aanpak aan de bron

Het mestoverschot verminderen via aanpak aan de bron, zoals het gebruik van nieuwe

voedertechnieken en efficiëntere, nutriëntarme voeders, het beredeneerd voederen via het bijhouden van balansen, het herstructureren van de veehouderij, ...

Hier worden ten aanzien van de voedertechnieken en nutriëntarme voeders inspanningen gevraagd voor de diverse diersoorten. Zo is momenteel reeds heel wat gerealiseerd op het vlak van de fosfaatarme voeders voor

mestvarkens. Reeds 80 tot 90 % van de mestvarkens worden gevoederd met laagfosforvoeder, hetgeen per dier een verlaging van de uitscheiding betekent van 6,5 naar 5,33 kg fosfaat. Deze inspanningen moeten evenwel nog worden voortgezet. Voor de rundveehouderij zijn er heel wat mogelijkheden inzake verbeterde efficiëntie op het vlak van stikstof (eiwit) in de ruwvoerders. Zowel de veevoederfabricanten als de voorlichting, met inbegrip van de Mestbank, hebben hier een belangrijke rol te vervullen. Uitscheidingsbalansen en bedrijfsbalansen zullen zeker bijdragen tot inzichten op dit vlak.

b) Oordeelkundige bemesting

Het overschot benutten op de bodem via oordeelkundige bemesting door het bijhouden van een bodembalans en het controleren van het nitraatresidu ook na de teelt, via het bewerken van dierlijke mest zodat een betere N/P₂O₅-verhouding wordt gerealiseerd en hij beter is afgestemd op de bodem- en teeltbehoeften, ...

c) Mest- en nutriëntenverwerking

Het overschot verwerken zonder evenwel het probleem van het teveel aan stikstof en fosfaten te verplaatsen van het compartiment bodem naar het compartiment lucht en water, of het probleem te verplaatsen van Vlaanderen naar andere regio's in de wereld.

De sector is zich ervan bewust dat mestverwerking een noodzaak is. Heel wat verwerkingstechnieken worden thans ontwikkeld en sommige daarvan kleinschalig uitgetest.

Bij de berekening van de betaalbaarheid van de mestverwerking moet rekening worden gehouden met de huidige kosten die de landbouwers reeds hebben voor de mestafzet. Deze variëren naargelang de periode van het jaar, de soort mest en de regio vanwaar de mest moet worden vervoerd. Prijzen van 200 tot meer dan 650 frank zijn in 1999 betaald voor mestafzet.

De aanpak aan de bron en het verbeteren van de oordeelkundige bemesting moeten elk bijdragen tot het wegwerken van 25 % van het mestoverschot. Mestverwerking moet 50 % van het overschot wegwerken.

Inzake mestverwerking wordt binnenkort overleg gepland met de sector om te komen

tot een structurele oplossing, waarbij ook een internalisatie van de milieukosten wordt gerealiseerd.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 34
van 19 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Vlaamse administratie – Gehandicapten

In de statuten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) met een analoog personeelsstatuut is bepaald dat 2 % van het aantal betrekkingen van de personeelsformatie prioritair en op basis van de vacatures moet worden voorbehouden voor personen met een handicap die zijn ingeschreven bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH).

Graag vernam ik voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voor elke VOI het volgende.

1. Wat is het aantal gehandicapten dat volgens voornoemde regel moet worden aangeworven en wat was, bij het aantreden van de huidige regering, het aantal vastbenoemde gehandicapten (per niveau) ?
2. Hoeveel gehandicapten werden sinds het aantreden van de huidige regering bijkomend vast benoemd (per niveau) ? Hoeveel gehandicapten hebben sindsdien de dienst verlaten ?

Antwoord

Artikel VI 25 van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) bepaalt dat het contingent met een handicap dat prioritair en op basis van de vacatures binnen de niveaus D en E werk krijgt, 2 % bedraagt van het aantal betrekkingen van de personeelsformatie. Dit artikel betekent dat er een mathematisch quotum van 2 % van het aantal formatiebetrekkingen van de niveaus D en E wordt gereserveerd.

Deze personen worden aangeworven via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap in overleg met het Vast Wervingssecretariaat (VWS) en de centrale wer-

vingsdienst van het ministerie. Voor de andere niveaus worden zij aangeworven via de gewone procedure van het vergelijkend aanwervingsexamen georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.

Voor de Vlaamse openbare instellingen met een analogo personeelsstatuut geldt eenzelfde regeling.

Onder "personen met een handicap" wordt verstaan : personen die ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Cijfers voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

1. Aantal personen met een handicap dat volgens voornoemde regel prioritair moet worden aangeworven en het aantal vastbenoemde personen met een handicap op 13 juli 1999 (bij het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap op 13.07.1999
D	49	19
E	30	49
Totaal	79	68

Wat het aantal betrekkingen op de personeelsformatie betreft, werd enkel rekening gehouden met de betrekkingen in de A-kolom ; dit zijn de niet-uitdovende betrekkingen.

Het aantal personen met een handicap in de niveaus D en E (68) bedraagt 1,70 % van het totaal aantal betrekkingen in deze niveaus op de personeelsformatie (3.993). Niet alle betrekkingen op de personeelsformatie zijn evenwel ingevuld en ook in de andere niveaus zijn personen met een handicap statutair benoemd : 6 in niveau A, 2 in niveau B en 16 in niveau C. Dit brengt het algemeen totaal voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 13 juli 1999 op 92.

2. Sedert het aantreden van de huidige regering werden 2 personen met een handicap bijkomend vast benoemd in niveau E en geen in de andere niveaus. Evenveel ambtenaren met een handicap van niveau E namen sedertdien ontslag en geen van de andere niveaus.

Cijfers voor de Vlaamse openbare instellingen

Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 4	3
E		2
Totaal	4	5

- Aantal vastbenoemde gehandicapten van de andere niveaus : niveau C : 3.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

- De regel die het percentage van het aantal betrekkingen voorbehouden voor gehandicapten vaststelt, is niet opgenomen in de personeelsstatuten van de GOM's en de SERV.
- Aantal vastbenoemde personen met handicap GOM Antwerpen : niveau C : 1.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.

Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel (OPZ Geel)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 1,82	–
E		1
Totaal	1,82	1

- Aantal vastbenoemde gehandicapten van de andere niveaus : niveau C : 2.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D		2
E		0
Totaal	2	2

- Aantal vastbenoemde gehandicapten van de andere niveaus : niveau C : 1 en niveau B : 1.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 1	–
E		1
Totaal	1	1

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Dienst voor de Scheepvaart (DS)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 9	5
E		3
Totaal	9	8

- Aantal vastbenoemde gehandicapten van de andere niveaus : niveau B : 1 en niveau C : 1.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT)

- Gelet op het beperkt aantal betrekkingen in niveau D en E bedraagt het aantal prioritair aan te werven personen met een handicap : 0,24.
- Aantal vastbenoemde personen met een handicap : nihil.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	1	1
E	1	–
Totaal	2	1

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 3	1
E		–
Totaal	3	1

Volgens het voorstel van nieuwe personeelsformatie, dat nog niet goedgekeurd is, bedraagt het aantal prioritair aan te werven personen met een handicap : 1.

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)

- Gelet op de beperkte personeelsformatie van de instelling (22 betrekkingen) en het beperkt aantal betrekkingen van niveau D en E (3 betrekkingen) is er geen prioriteitscijfer voor de aanwerving van personen met een handicap.

Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)

- Gelet op het beperkt aantal betrekkingen van niveau D en E van de personeelsformatie is er geen prioriteitscijfer voor de aanwerving van personen met een handicap.
- Er zijn geen vastbenoemde personen met een handicap in dienst.

Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 3	–
E		–
Totaal	3	–

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
	(2 % van de personeelsformatie)	5 / vanaf 1 januari 2000 : 6
B		1
C		4
D		4
Totaal		9

Daarenboven stelt het Vlaams Fonds ook nog 9 personeelsleden tewerk die eerder ingeschreven waren/zijn bij het Vlaams Fonds/Rijksfonds, maar via de gewone wervingsprocedure werden aangeworven :

niveau A : 2
niveau C : 3
niveau D : 3
niveau E : 1

Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent)

In de rechtspositieregeling van het personeel van het UZ Gent is geen percentage van het aantal betrekkingen voorbehouden voor gehandicapten vastgesteld.

Aantal vastbenoemde gehandicapten : niveau E : 1.

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)

Niveau	Aantal prioritair aan te werken personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 16	1
E		-
Totaal	16	1

Aantal vastbenoemde personen met een handicap aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.

Aantal gehandicapten dat de instelling verlaten heeft : nihil.

Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem (OPZ Rekem)

Niveau	Aantal prioritair aan te werken personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	0,2 FE (psychiatrisch verzorgings-tehuis)	1
E	1,32 FE (psychiatrisch ziekenhuis)	-

(FE : fulltime equivalent)

- Aantal vastbenoemde personen met een handicap van de andere niveaus : niveau B : 1.
- Aantal vastbenoemde personen met een handicap aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.

- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Kind en Gezin

Niveau	Aantal prioritair aan te werken personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 1,96	} -
E		

Kind en Gezin heeft nog geen gehandicapten tewerkgesteld die erkend en ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Dit wordt veroorzaakt door het feit dat het grootste percentage van de personeelsleden een functie bekleedt van regioverpleegkundige (niveau B). Deze functie vereist grote mobiliteit. Bovendien is er momenteel een overtal in de niveaus D en E.

Wel stelt Kind en Gezin een aantal personen tewerk die gehandicapt zijn maar die niet ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)

Niveau	Aantal prioritair aan te werken personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 2,58	5
E		0

- Aantal vastbenoemde personen met een handicap van de andere niveaus : niveau A : 1, niveau B : 4, niveau C : 3.
- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangeworven sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : 1 (pensioen).

Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 0,46	–
E		–

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling verlaten heeft : nihil.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (NV Zeekanaal)

Niveau	Aantal prioritair aan te werven personen met handicap	Aantal vastbenoemde personen met een handicap
D	} 3	–
E		–
Totaal	3	–

- Aantal vastbenoemde gehandicapten aangevraagd sedert aantreden huidige regering : nihil.
- Aantal gehandicapten dat de instelling heeft verlaten : nihil.

Vraag nr. 35
van 19 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Vlaamse administratie – Bijkomende selectietest

Bij de organisatie van aanwervingsexamens door het Vast Wervingssecretariaat (VWS) is een van de uitgangspunten dat aan elke kandidaat/deelnemer gelijke kansen worden gegarandeerd.

In het statuut van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de meeste Vlaamse openbare instellingen (VOI) is bepaald dat bij de organisatie van een aanwervingsexamen

een bijkomende selectietest kan worden georganiseerd indien voor een bepaalde betrekking bijzondere vereisten worden gesteld. De uitslag van deze selectietest is bepalend voor de volgorde van indiensttreding.

Het is bekend dat heel wat contractuele personeelsleden in dienst worden genomen die dan naderhand – nadat zij geslaagd zijn voor een of ander vergelijkend aanwervingsexamen zonder bijkomende rangschikking – statutair worden in dienst genomen via voornoemde selectietest.

Graag vernam ik voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voor elke VOI het volgende.

1. Wie bepaalt of voor een betrekking bijkomende vereisten verantwoord zijn ?
2. Heeft men de garantie dat die procedure niet systematisch wordt gebruikt om contractuelen statutair te maken ? Moet bijvoorbeeld in het personeelsstatuut zijn bepaald over welke betrekking het gaat ?
3. Hoeveel personeelsleden van niveau A en niveau B werden in 1997, 1998 en 1999 tot op vandaag statutair in dienst genomen ?

Hoeveel daarvan waren vóór hun statutaire aanwerving contractueel ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel VI 16 van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) kunnen, als een welbepaalde vacature zeer specifiek is en/of welomschreven vaardigheden (op het vlak van kennis, affiniteit met het werkveld, persoonlijkheid, ...) vereist, de in een bestaande reserve opgenomen kandidaten worden onderworpen aan een bijkomende selectieproef (interview, eventueel aangevuld met andere beoordelingstechnieken zoals psychologische testen, vragenlijsten, praktische proef, ...).

In dat geval krijgen de kandidaten vooraf informatie over de betrokken functie en over de modaliteiten van de bijkomende selectieproef. Voor de Vlaamse openbare instellingen met een analoog personeelsstatuut geldt eenzelfde regeling.

1. Het examenreglement bepaalt of een dergelijke bijkomende selectietest kan worden georganiseerd. Het examenreglement wordt vastgesteld

door de Vast Wervingssecretaris in overleg met de leidend ambtenaar van de administratie Ambtenarenzaken, na overleg met de personeelsdiensten van de departementen wat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, en in overleg met de leidend ambtenaar van de instelling wat de Vlaamse openbare instellingen betreft.

De bijkomende vereisten worden door het vragende departement of de instelling bepaald via de functiebeschrijving en het competentieprofiel van de vacante betrekking.

De bijkomende selectietest is bovendien ook vergelijkend van aard. De geslaagden voor deze test worden opgenomen in een bijkomende afzonderlijke rangschikking, in volgorde van de door hen behaalde punten voor deze test. Dit wordt ook steeds duidelijk zo in het examenreglement bepaald. Het Vast Wervingssecretariaat ziet nauwlettend toe op het respecteren van het vergelijkend karakter ervan.

Het personeelsstatuut bepaalt niet welke betrekkingen in aanmerking komen voor het organiseren van een bijkomende selectietest.

2. De techniek van het onderwerpen aan een bijkomende test in de zin van artikel VI 16 van het VPS is een objectieve selectiemethode.

- 3.1. Aantal personeelsleden van niveau A en niveau B dat in 1997, 1998 en 1999 (tot 7 december 1999) statutair in dienst is genomen bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het aantal onder hen dat daarvoor reeds als contractueel personeelslid bij het ministerie in dienst was

Niveau A

	1997	1998	1999	Totaal
Statutaire aanwervingen	180	140	158	478
Voorheen contractueel	3	18	34	55 (1)

(1) Bron : personeelssysteem ministerie Vlaamse Gemeenschap

Niveau B

	1997	1998	1999	Totaal
Statutaire aanwervingen	60	34	47	141
Voorheen contractueel	10	14	14	38 (2)

(2) Bron : personeelssysteem ministerie Vlaamse Gemeenschap

- 3.2. Aantal personeelsleden van niveau A en B dat in 1997, 1998 en 1999 statutair in dienst is genomen bij de Vlaamse openbare instellingen en het aantal onder hen dat daarvoor reeds als contractueel personeelslid bij de instelling in dienst was

1. Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	2	1	–	–
1998	5	4	2	1
1999	1	–	3	3
Totaal	8	5	5	4

2. Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	–	–	–	–
1998	1	–	1	1
1999	–	–	2	–
Totaal	1	–	3	1

3. Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	–	–	–	–
1998	–	–	–	–
1999	1	1	–	–
Totaal	1	1	–	–

4. Dienst voor de Scheepvaart (DS)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	–	–	–	–
1998	1	–	–	–
1999	2	1	–	–
Totaal	3	1	–	–

5. Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	5	–	–	–
1998	1	–	–	–
1999	2	–	–	–
Totaal	8	–	–	–

6. Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	38	19	8	–
1998	12	3	33	20
1999	19	10	37	25
Totaal	69	32	78	45

7. Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel (OPZ Geel)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	4	2	1	1
1998	2	1	6	4
1999	–	–	4	2
Totaal	6	3	11	7

8. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant (GOM Vlaams-Brabant)

	Niveau A	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1999	1	1

9. Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	–	–	–	–
1998	1	–	–	–
1999	2	1	3	3
Totaal	3	1	3	3

10. Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)

Niveau B		
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1999	1	1

11. Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	3	0	5	3
1998	12	7	3	3
1999	12	5	3	1
Totaal	27	12	11	7

12. Export Vlaanderen (EV)

Niveau A		
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997/1998/1999	1	1

13. Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	2	–	1	–
1998	4	1	1	–
1999	2	–	–	–
Totaal	8	1	2	–

14. Universitair Ziekenhuis Gent (UZ-Gent)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997/1998/1999	3	–	1	–

15. Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)

	Niveau K (= A)		Niveau Ma (= B)	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	–	–	–	–
1998	3	2	–	–
1999	7	3	16	1
Totaal	10	5	16	1

16. Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem (OPZ Rekem)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	2	2	2	2
1998	3	1	–	–
1999	5	3	4	4
Totaal	10	6	6	6

17. Kind en Gezin

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	27	3	11	3
1998	2	1	3	–
1999	3	–	20	19
Totaal	32	4	34	22

18. Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	6	–	0	–
1998	0	–	6	–
1999	3	–	38	–
Totaal	9	–	44	–

19. Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	1	1	–	–
1998	7	3	–	–
1999	6	4	1	1
Totaal	14	8	1	1

20. Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

	Niveau A	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	1	–
1998	3	2
1999	1	–
Totaal	5	2

21. NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (NV Zeekanaal)

	Niveau A		Niveau B	
	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel	Statutaire aanwervingen	Voorheen contractueel
1997	1	–	–	–
1998	1	–	–	–
1999	3	2	2	2
Totaal	5	2	2	2

- In de hierna volgende VOI's werden geen statutaire personeelsleden in niveau A en B aangeworven :

Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg (GOM Limburg) ;

Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen (GOM Oost-Vlaanderen) ;

Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen (GOM Antwerpen) ;

Toerisme Vlaanderen (TV) ;

Vlaamse Opera (Vlopera).

Vraag nr. 36
van 24 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Duurzame ontwikkeling – Voorbeeldfunctie overheidsdiensten

Na Rio '92 wordt duurzame ontwikkeling een kernopdracht van de overheid, ook van de Vlaamse overheid. In het licht van de duurzame productie en consumptie heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie voor de particuliere bedrijven en de burgers.

Deze voorbeeldfunctie houdt mijns inziens zeker in dat naar de landen in ontwikkeling de faire en eerlijke handel wordt ondersteund en dat ook effectief in het consumptiepatroon van de overheid en de overheidsdiensten kansen worden gegeven aan producten die worden vervaardigd, gewonnen en verkocht in het kader van een bijdrage aan duurzame ontwikkeling.

1. Worden in de bestelvoorwaarden voor de levering van goederen en diensten aan de overheid, en met name aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de kabinetten, de principes van "fair trade" en "duurzame productiemethoden" opgenomen ?
2. Worden bovendien in de cafetaria's en de restaurants van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en de verschillende Vlaamse kabinetten, thans voedingsproducten en dranken aangekocht, aangeboden en verbruikt die afkomstig zijn uit en worden geleverd door het circuit van de "fair trade" of de Wereldwinkelketens, of door "klassieke leveranciers" die garantie bieden inzake eerlijke en faire handel en duurzame ontwikkeling ?
3. Door de verschillende departementen en administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden model- of typebestekken opgesteld en gehanteerd.

Welke typebestekken bestaan er, en worden in elk van die typebestekken de beginselen en de criteria van duurzame ontwikkeling, faire handelsrelaties en "the greening of government"

Ten behoeve van eenieder is het wellicht nuttig deze lijst van aangepaste typebestekken ook bekend te maken ; uit oogpunt van de openbaarheid van de milieu-informatie en de openbaarheid van het hieromtrent gevoerde milieubeleid

behoort dit mijns inziens trouwens tot de opdracht van de overheid.

Werd hieromtrent het advies ingewonnen van de Vlaamse instanties bevoegd voor duurzame ontwikkeling ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

Duurzame ontwikkeling wordt frequent omschreven als de ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie, zonder de mogelijkheden in gevaar te brengen voor toekomstige generaties om ook in hun behoeften te voorzien. Ook in het begrip "duurzame ontwikkeling" komt tot uitdrukking dat de zorg voor het milieu een onderdeel is van een bredere zorg, gericht op welzijn en welvaart. Streven naar duurzame ontwikkeling wordt in de recente regeerakkoorden (federaal en gewestelijk) opnieuw onderschreven. In 1999 kwam het Federaal Rapport inzake Duurzame Ontwikkeling beschikbaar (in uitvoering van de wet betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling). Hoofddoel is België ertoe aan te zetten inspanningen te leveren opdat "ontwikkeling" steeds meer zou gebeuren in het verlengde van de vernieuwde benadering van Rio (Agenda 21).

In het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001 wordt duurzame ontwikkeling vooral benaderd vanuit de zorg voor het milieu, maar met het besef dat ze veel verder reikt. Sociaal-economische ontwikkelingen putten het milieu uit, en omgekeerd tasten milieuproblemen de maatschappelijke en economische functies van het milieu aan. De sociaal-economische ontwikkeling op lange termijn is dus afhankelijk van een goede milieukwaliteit. In die optiek vormt het milieubeleid een essentiële schakel in het regeringsbeleid en levert het een belangrijke bijdrage tot de oriëntatie van de maatschappij naar duurzame ontwikkeling. Het Milieubeleidsplan 1997-2001 is op die manier wel geen plan voor duurzame ontwikkeling in zijn geheel.

Ondanks de duidelijke definitie blijft "duurzame ontwikkeling" in de praktijk een vrij vaag en moeilijk in te vullen én te meten begrip. Een belangrijk hulpmiddel om duurzame ontwikkeling in de praktijk te brengen, is het toetsen van overheidshandelingen en -beslissingen op hun duurzaamheid.

Naast de bestaande interne maatregelen (bv. aankoop milieuvriendelijke producten) en initiatieven (bv. typebestek 250 inzake wegen stelt het gebruik van gerecycleerd materiaal voorop), worden in het kader van de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid op het vlak van duurzame productie- en consumptiepatronen momenteel strategieën uitgewerkt voor de invoering van milieuzorgsystemen waarbinnen die handelingen op milieuaspecten kunnen worden getoetst.

Duurzame ontwikkeling is een van de krachtlijnen van het MINA-plan 2 (het Vlaamse Milieubeleidsplan 1997-2001). Het ganse Milieubeleidsplan is in feite doordrongen van het concept "duurzame ontwikkeling", dat tot uiting komt in de verschillende acties en initiatieven die hieromtrent in het plan zijn opgenomen.

Concrete voorbeelden hiervan zijn :

- actie 141 : relevante duurzaamheidsindicatoren ontwikkelen

In het kader van deze actie wordt een toetsingskader uitgewerkt met betrekking tot relevante duurzaamheidsindicatoren die het mogelijk moet maken alle beleidsvelden van de Vlaamse regering door te lichten op duurzaamheidseisen en deze te vergelijken met de buurlanden. Daarnaast wordt ook aandacht besteed aan een rapporteringssysteem waarbij de verschillende beleidsvelden (onder meer ruimtelijke ordening, landbouw, bosbouw, mobiliteit, energie en economie) aantonen op welke wijze zij in hun eigen beleid naar duurzaamheid streven ;

- actie 143 : de ontwikkeling van een conceptueel referentiekader voor onderzoek inzake duurzame ontwikkeling

Een langetermijnstrategie voor dit onderzoek wordt in uitvoering van deze actie ontwikkeld. Centraal gegeven hierbij is de verbetering van de samenwerking tussen de sociaal-wetenschappelijke en de natuurwetenschappelijke disciplines.

Bovenstaande acties hebben betrekking op het handelen van de Vlaamse overheid zelf. Langs de andere kant probeert de Vlaamse overheid het begrip "duurzame ontwikkeling" ook ingang te doen vinden bij de lokale overheden.

Concrete voorbeelden hiervan zijn :

- de milieuconvenants die tussen de gemeenten/provincies enerzijds en de Vlaamse overheid anderzijds worden afgesloten gaan uit van het principe "duurzame ontwikkeling", bijvoorbeeld optie 7 van het gemeentelijk milieuconvenant 1997-1999 "Duurzaam gemeentelijk beleid". In deze optie zitten onder meer bepalingen rond het gebruik van FSC-gelabeld hout (Forest Stewardship Council) en het stimuleren van de nuttige toepassing van afvalstoffen en het gebruik van secundaire grondstoffen ;
- actie 166 van het MINA-plan 2 : een draaiboek "duurzame ontwikkeling" voor lokale overheden opstellen

Momenteel is er niet zo'n draaiboek opgesteld door de Vlaamse overheid. De reden hiervoor was dat er al zo'n draaiboek voorhanden was, opgemaakt door VODO (Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling), een niet-gouvernementele organisatie (NGO) ; in het kader van deze actie werden andere initiatieven genomen inzake duurzame ontwikkeling. In dit "Draaiboek Lokale Agenda 21" staan heel wat tips voor lokale overheden met betrekking tot bijvoorbeeld het aankoopbeleid, het bouwen en wonen met het oog op duurzame ontwikkeling, enzovoort. Of dit "Draaiboek Lokale Agenda 21" dient te worden geactualiseerd en hoe daaraan zou kunnen worden meegewerkt (door de Vlaamse overheid en anderen), wordt momenteel bekeken.

Voor de administratie Logistiek Management (Aloma) kunnen de volgende gegevens worden verstrekt.

1. De administratie Logistiek Management is zich ten volle bewust van de voorbeeldfunctie die de Vlaamse overheid heeft ten opzichte van de particuliere bedrijven en de burgers.

De bestelvoorwaarden voor de levering van goederen en diensten aan de Vlaamse overheid worden enerzijds opgelegd door de geldende federale en Europese reglementering betreffende de overheidsaankopen. Anderzijds worden deze bestelvoorwaarden uitgewerkt door bepalingen in de bestekken van aanbestedingsprocedures.

De beginselen van duurzame ontwikkeling en eerlijke handelsrelaties zijn niet expliciet opgenomen in de bestekken. Reeds geruime tijd worden in de bestekvoorwaarden opgesteld door de administratie Logistiek Management, wel criteria opgenomen die passen in het princi-

pe "duurzame productiemethoden". Bij de evaluatie van door leveranciers aangeboden diensten en producten worden milieucriteria gehanteerd. Zo worden in het kader van milieuvriendelijkheid niet alleen de materialen van producten geëvalueerd, maar ook hun duurzaamheid, de aangewende productietechnieken en het algemene milieubeleid van de producent, kortom, de hele levenscyclus wordt overwogen.

2. Voor de aankoop van voedingsproducten en dranken wordt geen gebruikgemaakt van het circuit van de "fair trade" of de Wereldwinkketens.

Eenzijds worden de criteria van duurzame ontwikkeling en eerlijke handelsrelaties niet expliciet opgenomen in de bestekken voor de aankoop van duurzame goederen, verbruiksgoederen, voedingsproducten en dranken. Anderzijds zijn de aankopen meer gericht op afgewerkte producten in bescheiden hoeveelheden, en zelden op grondstoffen. De ingrediënten voor het bereiden van maaltijden zijn veeleer streekgebonden en moeten op zeer korte termijn in relatief kleine hoeveelheden worden geleverd.

De aankoop van koffie wordt jaarlijks uitbesteed. De bekendmaking hiervan gebeurt in het Bulletin van Aanbestedingen. Alle geïnteresseerde leveranciers, ook die bedrijven welke zich toeleggen op de beginselen van "fair trade", kunnen meedingen. Dit geldt trouwens voor de meeste bestekken, die open en vrij toegankelijk zijn. Op termijn zullen ze beschikbaar zijn op Internet.

3. De overeenkomst inzake overheidsopdrachten (Agreement of Government Procurement, of GPA) is een verdrag afgesloten in het kader van de GATT-akkoorden (General Agreement on Tariffs and Trade).

Het verdrag is in werking getreden door de wet van 23 december 1994 betreffende de overheidsopdrachten. Deze wet verwijst naar de overeenkomst in algemene bewoordingen, in artikel 50 voor leveringen, in artikel 24 voor werken en in artikel 79 voor diensten.

De administratie Logistiek Management beschikt niet over typebestekken. Zoals hierboven vermeld, worden in alle bestekken wel milieucriteria opgenomen. Hierdoor worden de potentiële leveranciers bewust gemaakt van de problematiek en worden er ook systematisch milieuvriendelijke producten geselecteerd.

In het kader van de informatieverspreiding over "greening of the government" legt de administratie Logistiek Management de laatste hand aan een "Handboek voor groenere overheidsaankopen". Dit handboek zal maximaal worden verspreid binnen alle aankoopentiteiten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en ter beschikking worden gesteld van alle belangstellende overheidsinstellingen.

**Vraag nr. 37
van 24 november 1999
van de heer ROLAND VAN GOETHEM**

Splitsing unitaire sportbonden – Brussel

Uit diverse persartikelen blijkt dat de minister de laatste unitaire sportbonden, namelijk de Voetbalbond, de Basketbalbond en de Wielerbond, heeft gevraagd om te splitsen.

Uiteraard een lovenswaardig initiatief

Voor de sportende Vlaming in Brussel zou dit eventueel tot problemen kunnen leiden : hoe zullen de Vlamingen die momenteel in een Brusselse club sporten, worden opgevangen indien hun club besluit bij de Waalse federatie aan te sluiten ?

1. Welke bijzondere initiatieven plant de minister in het licht hiervan ter bevordering van het Vlaamse sportgebeuren in Brussel ?
2. Had bovenvermelde vraag van de minister ook betrekking op het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) ?

Antwoord

1. Sinds 1978 zijn er in Vlaanderen verschillende Vlaamse sportfederaties erkend en gesubsidieerd. Ook bij de splitsing van deze sportfederaties hebben de Brusselse clubs moeten kiezen voor de Vlaamse of Franstalige liga.

In de beleidsnota Sport die in januari aan het parlement zal worden voorgelegd, heb ik een specifiek actiepoint ten aanzien van Brussel laten opnemen. Zo zal voor de Vlaamse clubs in Brussel een centraal aanspreekpunt beter kenbaar worden gemaakt en zal een meer gerichte informatiedoorstroming worden georganiseerd. Het Commissariaat-Generaal ter Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos), via de provinciale

inspectiedienst Vlaams-Brabant, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), als erkende en gesubsidieerde sportdienst bevoegd voor de sport in Brussel, zal worden gevraagd een actieplan op te stellen gericht op het intensifiëren van de ondersteuning van Vlaamse clubs in Brussel en het stimuleren van de oprichting van nieuwe sportclubs.

Tevens zal, via samenwerkingsverbanden met onder andere Brusselse scholen, worden getracht om meer sportinfrastructuur ter beschikking te stellen van de Vlaamse clubs.

- De vraag had ook betrekking op het BOIC omdat er op dit moment, wegens het ontbreken van een Vlaamse gesprekspartner, geen decreetale basis is om subsidies uit te keren aan het BOIC voor de deelname van Vlaamse topsporters aan en de voorbereiding op belangrijke internationale competities, waaronder de Olympische Spelen.

Vraag nr. 38
van 25 november 1999
van de heer JOS DE MEYER

Ambtenaren – Opleiding en vorming

Sedert de invoering van het huidige ambtenarenstatuut werden er in de Vlaamse administratie heel wat veranderingsprocessen in werking gezet. Dat heeft ertoe geleid dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) van "klassieke" openbare diensten zijn geëvolueerd naar performante efficiënte organisaties.

Efficiënt werken betekent evenwel ook dat het personeel de nodige vorming en opleiding krijgt om de opgedragen taken naar behoren te kunnen vervullen. Dit geldt zowel voor de mensen die reeds in dienst zijn (en die zich bestendig moeten kunnen bijscholen), als voor degenen die nieuw in dienst treden en een gedegen opleiding dienen te krijgen.

- Hoe verloopt de opleiding en de vorming van nieuw aangeworven ambtenaren? Welke programma's worden daartoe opgezet? Welk budget wordt daarvoor ter beschikking gesteld?
- Kan de minister een overzicht geven van de opleidings- en vormingsprogramma's die aan de ambtenaren worden aangeboden? Welke budgetten worden daartoe vrijgemaakt?

3. Welke opleidings- en vormingsprogramma's worden aan de leidinggevende ambtenaren aangeboden? Welk budget wordt daartoe specifiek ingeschreven?

4. In welke mate wordt er voor het verzorgen van die opleidings- en vormingsprogramma's een beroep gedaan op externe bureaus? Volgens welke criteria worden ze aangewezen?

Antwoord

Onderstaande gegevens hebben betrekking op de periode januari-november 1999 en gelden enkel voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het ministerie beschikt niet over gegevens van de Vlaamse openbare instellingen, daar zij autonoom instaan voor hun vormingsbeleid.

1. Nieuwe ambtenaren

Het stageprogramma voor ambtenaren van niveau A bestaat uit een interdepartementaal luik (gemeenschappelijk voor alle ambtenaren) en een departementaal luik (specifiek voor één departement). Ambtenaren van andere niveaus volgen de ontvangstdag en een departementaal programma. Momenteel wordt het stageprogramma herwerkt, zodat soepeler kan worden ingespeeld op de ontwikkeling van de nodige competenties van deze nieuwe ambtenaren.

1.1. De ontvangstdag

Op de ontvangstdag wordt de structuur en de cultuur van het ministerie verduidelijkt. Verschillende diensten voor personeelsleden (preventie, emancipatiezaken, vorming, ombudsdienst en sociale dienst) stellen zich voor.

In de namiddag krijgen de stagiairs van niveau A uitleg over het stageprogramma. De personeelsleden van de andere niveaus en de contractuelen krijgen informatie over het statuut. Op het einde van de namiddag worden de stagiairs uitgenodigd voor de eedaflegging en de contractuelen kunnen hun specifieke vragen voorleggen aan een specialist terzake.

1.2. De begeleidingsambtenaar

Begeleidingsambtenaren hebben een sleutelfunctie in het opleidingsproces van een nieuwe ambtenaar: ze geven taken die zowel uitdagend als haalbaar zijn, zodat de stagiair op zijn of haar tempo kan groeien in de job.

Daarnaast dienen ze door middel van coaching dit leerproces te begeleiden,

als coach :

- introductie van de stagiair in de afdeling en de materie van de afdeling,
- raadgever bij moeilijkheden en vragen,
- begeleiding van de stagiair via informatie en feedback en het geven van aanwijzingen,
- betrekken van de stagiair bij het functioneren van de afdeling,
- geleidelijk aansporen van de stagiair om initiatieven te nemen,

als evaluator :

- opvolgen van deelname aan stageactiviteiten,
- voorbereiding op de stagegesprekken,
- het voeren van de gesprekken zelf,
- opstellen van verslagen over de wijze van functioneren,
- deelname aan het eindevaluatiegesprek,
- volgen van het stagerapport (voor ambtenaren van niveau A).

1.3. De opleidingen

Op dit ogenblik hebben de vormingsactiviteiten betrekking op : het statuut (1 dag, voor niveau A en B), Ploeg (2 dagen, voor niveau A), financiën en begroting (1 dag, voor niveau A en B), veiligheid op het werk (1/2 dag, voor niveau A), openbaarheid van bestuur (1/2 dag, voor niveau A), management en communicatie (5 dagen, voor niveau A), informaticabeleid (1/2 dag, voor niveau A) (*Ploeg = evaluatiecursus = plannen, leiding geven en krijgen, opvolgen en ondersteunen, evaluatie, gewaardeerd worden – red.*).

Daarnaast kunnen de stagiairs uiteraard ook gebruikmaken van het algemene aanbod, uit oogpunt van de doelstellingen van de afdeling.

1.4 Stagerapport (niveau A)

Vóór het einde van de elfde maand van de stage wordt een stagerapport ingediend waarbij van de stagiair wordt verwacht dat hij hiermee aantoont dat hij het vakgebied waarvoor hij is aangeworven, kan integreren binnen de structuur en de cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1.5. Cijfers

Totnogtoe vonden er in 1999 1.333 opleidingsdagen plaats in het kader van de stage, voor een bedrag van ongeveer 4 miljoen frank.

2. Algemeen

Het aanbod bestaat uit volgende mogelijke opleidingsvormen :

- klassikaal open standaardaanbod : staat open voor elke ambtenaar, mits toestemming van de leidinggevende ;
- begeleidde zelfstudie : leren op eigen tempo, met begeleiding indien nodig ;
- Open Leercentrum : doornemen van cd-roms, met coaching ;
- opleidingstrajecten voor geselecteerde doelgroepen ;
- zelfstudiepakketten ;
- maatopleidingen voor teams of afdelingen ;
- individuele coaching voor top- en middenkader ;
- leersabbat : werken binnen of buiten het ministerie teneinde ervaring op te doen ;
- externe opleidingen : marktaanbod ;
- vormingsverlof : deelname aan avondonderwijs.

Een gedetailleerd overzicht vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

In 1999 werd een budget van 168 miljoen uitgetrokken.

In 1998 hebben 14.207 ambtenaren een opleiding gevolgd, goed voor 27.593 vormingsdagen. Per werknemer werd er 35.937 frank uitgegeven. De financiële participatie (vormingsinvestering ten opzichte van totale salarismassa) bedraagt 2,7 %.

3. Leidinggevend

Leidinggevende ambtenaren moeten in staat zijn om enerzijds beleidsuitvoerend op te treden (manager van een afdeling) en anderzijds moeten ze ook voldoende visie en strategie kunnen ontwikkelen. Vertrekkende vanuit bijvoorbeeld de resultaten van een bottum up appreciatie of de resultaten van een assessment, kan een leidinggevende een aantal competenties verder ontwikkelen.

Belangrijker is echter dat ook het leervermogen van de organisatie als geheel wordt aangesproken. Het samen ontwikkelen van een visie of een strategie, het analyseren van diverse omgevingsfactoren, het effectief en efficiënt omgaan met overheidsbudgetten kan men niet leren in een cursus. Omdat dit niet door middel van opleidingen in de strikte zin van het woord kan plaatsvinden, investeert en faciliteert het vormingsbeleid het gebruik van seminars, workshops, netwerking, waarbij kennis doorgeven en kennisontwikkeling een concretere input geven voor het beter leiden van een entiteit.

Daarnaast beschikt het ministerie over een drietal "standaard"-opleidingsvormen : de cursus Leidinggeven, de basiscursus Ploeg (het evaluatiesysteem) en een mogelijkheid tot individuele coaching, alle gericht op het verwerven van vaardigheden.

- De cursus Leidinggeven staat open voor leidinggevend van alle niveaus en vertrekt vanuit een reflectie op de eigen ervaringen.
- Individuele coaching is bestemd voor leidinggevend vanaf het niveau afdelingshoofd. Zij kunnen met een (voorlopig) externe coach eigen specifieke leerpunten behandelen, zodat ze just-in-time en resultaatgericht hun leidinggevende capaciteiten verder kunnen ontwikkelen.
- De basiscursus Ploeg behandelt de formele aspecten van het evaluatiegebeuren, maar de nadruk ligt op het verwerven van de nodige gespreksvaardigheden.

Daarnaast kan elke leidinggevende zich ook inschrijven in een extern vormingsaanbod en kan hij/zij gebruikmaken van de leermogelijkheden in het Open Leercentrum of van de bibliotheek.

In 1999 werd er op het interdepartementale budget 10 miljoen vrijgemaakt voor opleidingen op managementniveau.

4. Externe trainers

Een aantal opleidingen wordt verzorgd door eigen ambtenaren, die instaan voor opleidingen op hun eigen vakgebied (bv. opmaak van een begroting).

De meeste opleidingen echter worden verzorgd door externe trainers. De keuze van deze trainers verloopt volgens de modaliteiten van de wet op de overheidsopdrachten. Als standaardcriteria worden daarbij gehanteerd : kennis van het vakgebied, voorgaande ervaringen, kwaliteit van de offerte en prijs.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 39 van 25 november 1999 van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Export Vlaanderen – Afbeelding Voeren

Export Vlaanderen gebruikt kartonnen mappen met op de voorzijde Vlaanderen, geplaatst op de staatkundige kaart van Europa. Het silhouet van Vlaanderen is ook uitvergroot, maar hier ontbreekt de gemeente Voeren.

Nochtans mag de Vlaamse overheid, in het licht van de Waalse territoriale aanspraken op deze gemeente, er geen enkel misverstand over laten bestaan dat Voeren wel degelijk tot Vlaanderen behoort. Helaas heeft de Vlaamse regering ook in het verleden verschillende keren kaarten en schetsen verspreid van Vlaanderen zonder de gemeente Voeren.

Wordt dit euvel alsnog verholpen en wordt er tevens op toegezien dat in de toekomst voldoende aandacht wordt besteed aan een correcte weergave ?

Antwoord

De Voerstreek werd wel degelijk afgedrukt op de kartonnen mappen van Export Vlaanderen : dit valt misschien niet onmiddellijk op doordat de kaart van Vlaanderen sterk werd verkleind.

Het hele kleine, uitspringende stukje op de kaart aan de drielandengrens van België met Duitsland en Nederland stelt de Voerstreek voor. Als **bijlage** voeg ik enkele voorbeelden van mappen.

Export Vlaanderen kijkt er steeds nauwlettend op toe dat op de afbeeldingen van Vlaanderen Voeren c.q. de Voerstreek effectief is toegevoegd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 40
van 26 november 1999
van de heer LEO PEETERS**

Informatieambtenaren – Samenwerking

De gemeentelijke informatieambtenaren ontvingen een brief van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarin de wekelijkse nieuwsbrief "Dito" werd aangekondigd. De Vlaamse overheid stelt deze informatiebron ter beschikking van alle Vlaamse ambtenaren die op de verscheidene bestuursniveaus instaan voor voorlichting.

In het pact tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen werd afgesproken dat beide niveaus hun informatieambtenaren zullen samenvoegen in een netwerk. De informatieambtenaren in de gemeenten zullen vervolgens worden geïnformeerd over de initiatieven van de Vlaamse overheid. Verder zullen voormelde ambtenaren nuttige informatie voor de plaatselijke bevolking vanuit de Vlaamse Gemeenschap opnemen in het gemeentelijk infoblad.

1. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om lokale besturen te motiveren hieraan mee te werken ?
2. Op welke wijze worden de lokale besturen die hieraan meewerken, financieel ondersteund in de kosten veroorzaakt door dergelijk initiatief ?

Antwoord

1. Een belangrijke stap inzake netwerkvorming en samenwerking tussen informatieambtenaren is de ontwikkeling van de elektronische nieuwsbrief en website "Dito".

Het initiatief is bedoeld als werkinstrument voor alle Vlaamse informatieambtenaren (zijnde de informatieambtenaren van de gemeenten, de provincies en de Vlaamse overheid in ruime zin). Enerzijds wil de Vlaamse overheid via Dito de lokale informatieambtenaren informeren over nieuwe voorzieningen, initiatieven, geplande voorlichtingscampagnes, enzovoort, bij de

Vlaamse overheid. Anderzijds wordt Dito een instrument om tussen collega-informatieambtenaren ervaringen, advies en vragen uit te wisselen.

De ontwikkeling van Dito gebeurde van meet af aan in nauwe samenwerking tussen de informatieambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en een aantal lokale informatieambtenaren zelf.

Er werd dus uitgegaan van de noden en wensen van de doelgroep. Er bleek bij de lokale informatieambtenaren overigens een duidelijk vraag te leven naar een dergelijk instrument : zij willen vooral graag op de hoogte worden gehouden van relevant nieuws bij de Vlaamse overheid, zodat zij gewapend zijn om te antwoorden op vragen naar informatie van de inwoners van hun gemeente. Zij zijn ook geïnteresseerd in het uitwisselingsforum, als een eerste stap naar een netwerkvorming, die volgens hen de professionalisering van hun beroep alleen maar ten goede kan komen.

Het motiveren van de lokale besturen lijkt dus geen probleem : deze bestuursniveaus, en met name hun informatieambtenaren, zijn vragende partij. Uiteraard zal Dito moeten groeien : op de eerste brief ter bekendmaking reageerde bijna tweederde van de lokale informatieambtenaren. Verwacht wordt dat het merendeel van de anderen zal aansluiten na de effectieve start van Dito. Overigens heeft nog niet elke gemeente reeds een informatieambtenaar aangesteld.

2. De enige kosten voor de lokale besturen om hun informatieambtenaar toegang te geven tot Dito, hebben betrekking op het ter beschikking stellen van een Internetaansluiting aan die informatieambtenaar, ingeval dat hij hierover nog niet beschikt.

Overigens mag erop worden gewezen dat de toegang tot Internet gaandeweg gaat behoren tot de basisuitrusting waarover elke gemeentelijke informatieambtenaar binnen zijn administratie moet beschikken. Om de drempel nog te verlagen, wil de Vlaamse overheid Dito ook aanbieden via Publilink, waarop de meeste gemeenten reeds aangesloten zijn. Bovendien kent Dito elke informatieambtenaar een gratis webmailadres toe : de informatieambtenaren die nog geen e-mailadres hadden, worden daarvoor elektronisch bereikbaar.

De lokale besturen worden op voorlichtingsvlak trouwens al een tijd ondersteund door de Vlaamse overheid : in samenwerking met de VVSG en met financiële steun van de Vlaamse overheid werd bijvoorbeeld reeds driemaal een achtdaagse praktijkgerichte vorming georganiseerd voor startende informatieambtenaren. Ook een door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden georganiseerde studiedag over openbaarheid en gemeentelijk informatiebeleid in maart vorig jaar mocht op grote belangstelling rekenen. Op dit ogenblik wordt gedacht aan een voortgezette opleiding voor lokale voorlichters met vijf jaar of meer ervaring.

Er wordt ook een initiatief genomen voor de integratie van gemeentelijke websites in één overkoepelende structuur die wordt beheerd door de Vlaamse overheid.

Elke Vlaamse gemeente krijgt ruimte voor een eigen website met specifieke informatie ten behoeve van de eigen bevolking en bedrijven, en natuurlijke en rechtspersonen die er zich willen vestigen. Dit project is een onderdeel van de eerste fase in het kader van de beleids optie van de Vlaamse regering voor de geleidelijke uitbouw van één geïntegreerd loket voor de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse dienstverlening. Bovendien kan dit project leiden tot het versterken van de bestuurskracht van de gemeenten, door het accentueren van de gemeentelijke eigenheid en autonomie.

De Vlaamse overheid zal als gast fungeren voor de gemeenten die een degelijke website wensen uit te bouwen. Zij zal de gemeenten hiervoor sensibiliseren en stimuleren. De Vlaamse overheid zal kosteloos webruimte, kennis en technische bijstand ter beschikking stellen aan elke gemeente die hierom verzoekt. De gemeente moet zich wel verbinden de informatie die zij aanbiedt, actueel te houden.

Het is de bedoeling dat de gemeenten niet alleen populaire informatie via Internet brengen, zoals bijvoorbeeld toerisme, heemkunde en de inhoud van het gemeentelijk informatieblad, maar ook en vooral informatie die moeilijk op een andere wijze kan worden verkregen, zoals bijvoorbeeld de bepalingen van gemeentelijke politiereglementen, belastingreglementen voor particulieren en bedrijven, aanslagvoeten, aanspreekpunten in de gemeenten (ombudsman, ...), ... Ook kan worden gedacht aan het creëren van een elektronisch (web)forum waarbij de burgers kunnen reageren op de uitoefening van het lokaal beleid.

Een centrale website zal als portaalsite dienen om al deze sites te verenigen, met inbegrip van de gemeentelijke sites die onafhankelijk van de Vlaamse overheid tot stand kwamen, of ondergebracht zijn in reeds bestaande of nog op te richten provinciale koepelstructuren. Deze portaalsite zal links bevatten naar andere overheidsinstanties – ook federale – teneinde de burger zo breed mogelijk te informeren en zijn zoektocht naar informatie zo kort mogelijk te houden. In een later stadium kan deze portaalsite eveneens functioneren als een onderdeel van het "geïntegreerd loket voor de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse dienstverlening".

Vraag nr. 42
van 1 december 1999
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Gemeentefonds – Correcties

Volgens de Leuvense schepenen van Financiën wenst de stad Leuven een compensatie van het Gemeentefonds voor het feit dat zij in 2000, 2001 en 2002 in totaal 63,7 miljoen zal moeten terugbetalen omdat ze dit bedrag in de periode 1995-1997 door een tikfout van een Vlaamse ambtenaar te veel ontving uit dit fonds.

In het Vlaams Parlement verduidelijkte de minister in antwoord op een actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens dat de Vlaamse administratie verkeerde bevolkingcijfers had gehanteerd (*Beknopt Verslag nr. 11 van 23 november 1999, blz. 3-4 – red.*).

In De Standaard van 23 november jongstleden wordt gewag gemaakt van andere steden en gemeenten die door eenzelfde misverstand te weinig middelen zouden hebben gekregen.

In dit verband wens ik de minister nog volgende aanvullende vraag te stellen.

Kan de minister een overzicht geven van respectievelijk de gemeenten en steden die door dit misverstand te veel geld hebben gekregen en de gemeenten en steden die door dit misverstand geld hebben gederfd ?

Om hoeveel middelen gaat het telkens ?

Antwoord

Bij de definitieve verdeling van het Gemeentefonds voor 1998 en de berekening van de daaraan

gekoppelde kwartaalvoorschotten voor 1999 stelde mijn administratie een fout vast met betrekking tot de berekening van de aandelen van de tien centrumsteden (steden met een inwonersaantal tussen 50.000 en 150.000) in het Gemeentefonds voor de jaren 1995, 1996 en 1997.

In concreto werden in die jaren voor de stad Leuven de gegevens inzake de parameter "actieve bevolking" foutief gehanteerd. Voor 1995, 1996 en 1997 werden voor Leuven 72.590 actieven in rekening gebracht, terwijl dat aantal respectievelijk 56.426, 57.775 en 58.228 bedroeg. Het betreft een louter materiële vergissing ten gevolge van een tikfout.

Ten gevolge van deze vergissing kreeg Leuven voor de betrokken jaren een te groot aandeel in de definitieve omslag van het Gemeentefonds toegekend. In 1998 werden bovendien de kwartaalvoorschotten te ruim bemeten. Die voorschotten werden namelijk, overeenkomstig de decretale bepalingen (artikel 3 van het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds bepaalt immers dat tijdens de eerste maand van elk kwartaal, op beslissing van de regering, aan iedere gemeente een voorschot wordt uitbetaald gelijk aan één vierde van het aandeel van die gemeente in de dotatie

van het laatste jaar waarvoor de regering de definitieve verdeling heeft bepaald), berekend op basis van de definitieve verdeling voor 1997 die, zoals boven vermeld, werd uitgevoerd op basis van een te hoog cijfer inzake de actieve bevolking voor Leuven.

In het totaal ontving de stad voor de periode 1995-1998 een bedrag van 66.687.619 frank te veel.

Dat kan als volgt worden opgesplitst :

1995	21.363.882 fr.
1996	21.242.456 fr.
1997	21.189.812 fr.
1998	2.891.469 fr.

Aangezien de verrekening voor 1998 reeds is gebeurd, rest een bedrag van 63.796.150 frank terug te betalen door de stad. Dat bedrag moet vervolgens worden herverdeeld onder de overige negen centrumsteden. Elk van deze steden heeft namelijk, ten gevolge van de gemaakte fout, in de periode 1995-1997 minder ontvangen dan datgene waarop zij met een juiste toepassing van de verdelingscriteria recht had.

De te corrigeren bedragen voor de tien centrumsteden over de betrokken periode zijn de volgende :

Te corrigeren	1995	1996	1997	Saldo
Mechelen	578.946	1.204.883	934.559	2.718.388
Leuven	- 21.363.882	- 21.242.456	- 21.189.812	- 63.796.150
Brugge	6.912.057	7.205.483	5.864.992	19.982.532
Kortrijk	2.451.084	2.529.150	3.411.283	8.391.517
Oostende	1.291.183	732.558	945.757	2.969.498
Roeselare	1.458.181	2.025.871	2.575.927	6.059.979
Aalst	2.137.354	2.085.236	1.573.296	5.795.886
Sint-Niklaas	2.234.958	1.633.637	1.769.320	5.637.915
Genk	2.288.597	2.092.758	1.697.275	6.078.630
Hasselt	2.011.522	1.732.880	2.417.403	6.161.805
Totaal	0	0	0	0
Totaal zonder Leuven				63.796.150

Vraag nr. 45
van 1 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Controle gemeentelijke subsidies

Vorig jaar gaf de toenmalige minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden de opdracht aan de gouverneur van Limburg om, in uitvoering van haar ambt, de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen als het gemeentebestuur van Voeren besluiten zou nemen tot aanwending van de begrotingsmiddelen met het oog op de individuele toekenning van subsidies voor sociaal-culturele activiteitsdomeinen, teneinde elke vorm van discriminatie ad hoc in de kiem te smoren (*Schriftelijke vraag nr. 193 van 16 juni 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 418-419 – red.*).

Op mijn schriftelijke vraag nr. 69 van 4 maart 1999 of er sedertdien schrappingen werden uitgevoerd van gemeentelijke subsidies aan bepaalde verenigingen, antwoordde de minister dat die gegevens bij de gouverneur werden opgevraagd en later zouden worden meegedeeld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 30 april 1999, blz. 1440*).

Behoudens vergissing van mijnentwege is dat nog niet gebeurd.

Kan de minister een stand van zaken verstrekken ?

Antwoord

In zitting van 12 februari 1999 nam de gemeenteraad van Voeren een aantal beslissingen waarbij subsidies worden toegekend, zowel op naam als globaal, aan uitsluitend Franstalige verenigingen. Die besluiten werden door de gouverneur van de provincie Limburg geschorst op 22 maart 1999 wegens schending van de artikelen 10 en 13 van de Cultuurpactwet, de artikelen 10, 11 en 131 van de Grondwet en de wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending van sommige toelagen.

Nadat de gemeente de subsidiebesluiten had gehandhaafd, legde de gouverneur een gemotiveerd voorstel tot vernietiging voor aan het college van gouverneurs. Naast de reeds vermelde wettigheidsbezwaren die aanleiding gaven tot de schorsing, werd in het voorstel bijkomend verwezen naar een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie van 26 april 1999, waarin de verdeling van de cultuursubsidies voor 1998 (verdeling die identiek

was aan de verdeling van 1999) strijdig wordt verklaard met de artikelen 3, 10 en 13 van de Cultuurpactwet.

Op 25 augustus 1999 verleende het college van gouverneurs in verband met dat voorstel tot vernietiging een negatief advies. Dit negatief advies was het resultaat van een staking van stemmen, die overeenkomstig artikel 131bis van de Nieuwe Gemeentewet tot een negatief besluit leidt.

Eveneens op 12 februari 1999 stelde de gemeenteraad van Voeren de begroting voor het dienstjaar 1999 vast. De gouverneur legde daarop een eerste voorstel aan het college van gouverneurs voor om de kredieten die betrekking hebben op subsidies aan Franstalige verenigingen, die de gemeente nominatief in de begroting had ingeschreven, te verwerpen. In dat voorstel werd gewezen op het feit dat het gemeenteraadsbesluit van 12 februari 1999 inzake de toekenning van de subsidies reeds was geschorst. Voor het overige werd ook het voorstel tot verwerping van de kredieten gebaseerd op de schending van artikel 13 van de Cultuurpactwet en de artikelen 11 en 131 van de Grondwet.

Op 2 juni 1999 bracht het college van gouverneurs, opnieuw bij staking van stemmen, een negatief advies over dat voorstel uit. Op aanraden van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden legde de gouverneur een tweede voorstel tot verwerping van de desbetreffende uitgaven voor, ditmaal bijkomend gesteund op het reeds vermelde advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Op 25 augustus 1999 bracht het college van gouverneurs, bij staking van stemmen, een negatief advies uit over dat tweede voorstel.

Op 28 mei 1999 besliste de gemeenteraad van Voeren tot de mandatering van de gemeentelijke toelagen voor 1999. Op 21 juni 1999 werden deze beslissingen door de gouverneur geschorst op grond van dezelfde overwegingen als die welke aanleiding gaven tot de schorsing van de besluiten van 12 februari 1999 in verband met het toekennen van de subsidies. Nadat de gemeenteraad de schorsing had gehandhaafd, legde de gouverneur een voorstel tot vernietiging voor waarin de schorsingsmotieven integraal werden opgenomen.

Op 25 augustus 1999 bracht het college van provinciegouverneurs, bij staking van stemmen, opnieuw een negatief advies over dat voorstel uit. Luidens artikel 269 van de Nieuwe Gemeentewet is de gouverneur in dat geval gehouden haar goedkeuring te verlenen. Bij ontstentenis van deze goedkeuring binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst

van het tweede negatieve advies, is de begroting van rechtswege goedgekeurd.

Het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie Limburg, heeft daarop tegen de drie voornoemde negatieve adviezen van 25 augustus 1999 van het college van provinciegouverneurs, bij de Raad van State een verzoek tot schorsing en tot nietigverklaring ingediend.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 31
van 26 november 1999
van de heer MARINO KEULEN

Toegangsrecht productie JSF – Gewestbijdrage

Een dossier dat in de media reeds herhaaldelijk opdook, is de vervanging van het gevechtsvliegtuig F16. Een mogelijke vervanger voor de F16 is de "Joint Strike Fighter" (JSF). Dit is een prototype waaraan door twee bedrijven – los van elkaar – wordt gewerkt : Lockheed-Martin en Boeing. De toewijzing zou gebeuren in 2001. De ingebruikname van de Joint Strike Fighter door verschillende NAVO-luchtmachten, in casu de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk, is gepland voor 2008.

Volgens het Forum voor Vredesactie hebben ondertussen ook Vlaamse bedrijven (Barco, Sabca, Lernout & Hauspie, Asco Aero Industries, LMS, Imec en andere) interesse getoond voor dit project. Meer bepaald om bij de ontwikkeling en later eventueel de productie van de JSF te worden betrokken.

Om daarvoor in aanmerking te komen, moet een toegangsticket van 380 miljoen frank worden betaald. De vorige federale regering gaf hiervoor reeds groen licht. Hierbij gold echter als voorwaarde dat ook het bedrijfsleven en de gewesten aan dat bedrag zouden meebetalen.

Is de vraag voor een bijdrage reeds bij het Vlaams Gewest – Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) of andere diensten – toegekomen ?

Zo ja, om welk bedrag gaat het en welke Vlaamse bedrijven zijn bij dit project betrokken ?

Antwoord

Door de regering van de Verenigde Staten is aan ons land gevraagd deel te nemen aan de ontwikkeling van de Joint Strike Fighter.

Dit zou de opvolger van de F16 worden.

Aan de deelnemende landen wordt in eerste instantie gevraagd een entreeticket te betalen om de bedrijven in deze landen toe te laten aan het ontwikkelingsprogramma deel te nemen. Dan kunnen deze bedrijven onder andere inzage krijgen in de programma's, en vertegenwoordigers naar de Amerikaanse bedrijven sturen.

Voor België werd 10 miljoen dollar gevraagd.

Op basis van de beslissing van de vorige federale regering, die inhield dat het entreeticket voor de deelname aan de ontwikkeling van het JSF-toestel mee door de gewesten en de industrie diende te worden betaald, heeft het kabinet van federaal minister van Defensie André Flahaut officieus met mijn kabinet contact opgenomen.

Het standpunt dat daarbij door mij werd ingenomen, is dat deze vraag aan de gewesten om mee te financieren niet terecht is. Het betreft hier in de eerste plaats een militair project, waarvoor de federale overheid bevoegd is.

Daarenboven heb ik ook gesteld dat het niet kan dat een akkoord met één of twee gewesten terzake zou worden gesloten en dat men dan alleen met deze gewesten verder zou gaan.

Ik werd nog niet op de hoogte gebracht van het gevolg dat door minister Flahaut aan dit standpunt is gegeven.

Vraag nr. 32
van 26 november 1999
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Terra Cotta-site St. -Lenaerts – Bestemming

Op de Terra Cotta-gronden in Brecht-Sint-Lenaerts, deels eigendom van Igean (Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen), deels van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), wordt in mei 2000 een

compostfabriek opgestart en zullen de terreinen van OVAM waarop tot 2001 mag worden gestort, worden gesaneerd.

1. Welke bestemming krijgt deze site ?
2. Wat is de toekomstige bestemming van de OVAM-gronden na de sanering, en van de manège ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

De begrenzing van de Terra Cotta-site in Brecht-Sint-Lenaerts komt grosso modo overeen met een gebied opgenomen in het gewestplan Turnhout als stortgebied met nabestemming bosgebied.

Volgens het aanvullend voorschrift artikel 2 bij het gewestplan Turnhout zijn stortgebieden bestemd voor het storten van huisvuil en niet-giftige afvalstoffen. Het storten dient op zodanige wijze te gebeuren dat, na stopzetting ervan, het terrein harmonisch in het landschap kan worden geïntegreerd. Na het storten dienen de nodige werken en handelingen te worden uitgevoerd opdat het gebied de bestemming kan hebben die door de grondkleur in het gewestplan is aangegeven.

De gronden werden door onteigening verworven door OVAM en daarna met recht van opstal ter beschikking gesteld aan Igean tot 2016. Het toekennen van het recht van opstal omvatte onder meer de volgende voorwaarden :

- sanering door OVAM ;
- proefproject Igean voor een Dranco-composteringsinstallatie met GFT-afval (groente-, fruit- en tuinafval) uit de Igean-regio ;
- afwerking van de terreinen als stortsite door Igean.

De afwerking van de stortsite verloopt in fases. De fases 1 en 2 zijn reeds afgewerkt. De fase 3 is in exploitatie en de fase 4 is in voorbereiding. De sanering zal beëindigd zijn in 2001. Na afwerking zal het terrein worden aangeplant om de nabestemming van bosgebied te realiseren.

Intussen werd een groencompostering aangelegd en een nieuwe Dranco-composteringsinstallatie ge-

bouwd die in exploitatie gaat in 2000, en zijn er plannen voor de ombouw van de oude Dranco-installatie naar een proefproject "scheiden en vergisten" voor de regio van de provincie Antwerpen. Naar ik verneem, werden voor alle werken vergunningen verkregen.

De manège is gelegen ten noorden van het voormelde stortgebied, op de gronden van een oude steenbakkerij bestemd als industriegebied. De bouwvergunning voor de manège werd in beroep door de minister geweigerd en er kan ook geen exploitatievergunning worden verkregen. De burgemeester van Brecht heeft in september 1999 een besluit genomen dat de manège voor eind december 1999 moet sluiten.

(Antwoord Vera Dua : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 421 – red.)

Vraag nr. 33 van 1 december 1999 van de heer CARL DECALUWE

VRT Boodschappen van algemeen nut – Criteria

De boodschappen van algemeen nut (BAN) worden geregeld door artikel 91 van de Codex van de Vlaamse regelgeving inzake radio en televisieomroep, reclame, sponsoring en kabel.

1. Welke criteria hanteert de VRT om boodschappen van algemeen nut te selecteren en uit te zenden ? Kan dit worden aangetoond aan de hand van concrete gegevens ?
2. Welke bedragen werden "binnengehaald" via de boodschappen van algemeen nut en welke organisaties konden hiervan gratis gebruikmaken ?
3. Kunnen deze inkomsten niet worden beschouwd als een verkapte vorm van dotatie aan de VRT?

Antwoord

1. De VRT selecteert geen BAN's. Aanvragen worden getoetst aan de wettelijke criteria.

De VRT laat alleen een beperkt aantal gratis campagnes toe (tot 20 campagnes van 25 radio-spots en 5 tv-spots) die voldoen aan de wettelijke criteria en aan een aantal reeds jaren tot eenieders voldoening door een interne commissie gehanteerde criteria. Die criteria zijn onder

meer: passen in een mediacampagne met een duidelijk thema en over het hele Vlaamse land door een NGO die een collectief belang nastreeft, of nog dat deze NGO gecontroleerd wordt door een revisor en gemachtigd is om fiscale attesten uit te reiken.

2. De VRT "haalt" geen bedragen "binnen", noch via reclame, noch via BAN-spots, noch met de kruiwagen.

Als naamloze vennootschap worden commerciële transacties correct gefactureerd.

Ter informatie kan ik evenwel bevestigen dat de VRT in 1997 voor 85 miljoen en in 1998 voor 77 miljoen aan inkomsten verwierf via BAN-spots.

3. Ik begrijp niet hoe wettelijk correct verkregen inkomsten op factuur, op basis van verkoop van televisie- of radioruimte aan juridische entiteiten die vrijwillig en onafhankelijk beslissen tot aankoop van die ruimte, kunnen bestempeld worden als een vorm van verkapte dotatie.

De VRT neemt aan dat het gratis ter beschikking stellen van ruimte zeker geen vorm van verkapte dotatie vormt in zijnen hoofde.

Vraag nr. 34
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

VRT-producties – Europese subsidies

Makers van tv-producties en film kunnen voor de financiering van hun project een beroep doen op Europese subsidies.

1. Aan welke VRT-producties en -films werd vorig jaar een subsidie toegekend ?
2. Werden hiermee alle mogelijkheden uitgeput ?
3. Op welke manier is de administratie georganiseerd om een maximum aan Europese middelen binnen te halen ?

Antwoord

1. Het programma tot steun aan de Europese audiovisuele industrie is het voorwerp van het besluit van de Raad van de Europese Unie (EU) 395D0563 van 10 juli 1995 (Media II – Ontwik-

keling en distributie). Dit programma loopt van 1996 tot 2000.

Met betrekking tot televisie-uitzendingen bestaan de voorgestelde acties uit : (citaat)

1.2.2. Televisie-uitzending

- onafhankelijke producenten aanmoedigen om speelfilms, documentaires en tekenfilms tot stand te brengen die de deelneming impliceren van ten minste twee zenders van verscheidene lidstaten, die bij voorkeur tot verschillende taalgebieden behoren, en de distributie daarvan te bevorderen ;
- de veeltaligheid van deze werken actief ondersteunen (nasynchronisatie, ondertiteling, veeltalige productie).

Keuze uit de gegadigden kan plaatsvinden aan de hand van een onderscheid naar categorie en budget.

Bijzondere steun wordt verleend aan audiovisuele werken die van belang zijn voor de opwaardering van de Europese culturele diversiteit.

(einde citaat)

Dit impliceert dat deze steun enkel mogelijk is voor producties van speelfilms, documentaires en tekenfilms die worden opgezet door externe producenten en waaraan ten minste twee zenders uit verschillende lidstaten deelnemen.

De VRT tracht binnen het kader van zijn programmabeleid en zijn financiële mogelijkheden te participeren aan projecten die van een dergelijke steun gebruikmaken. Dit is echter volgens de regels van het actieplan niet mogelijk voor zuivere VRT-producties, aangezien die niet aan de voorwaarden van het plan beantwoorden.

Wel heeft de VRT geparticipeerd in een aantal internationale coproducties waarvan de producent een beroep heeft kunnen doen op Media II-steun. Om hiervan een overzicht te hebben, dient navraag te worden gedaan bij alle externe coproductiepartners.

2. Om de hierboven aangehaalde reden zijn daarbij alle mogelijkheden uitgeput om van deze Europese subsidies gebruik te maken.

Daarnaast bestaat wel occasioneel de mogelijkheid gebruik te maken van een Europese subsidiëring van een specifieke actie. In 1998 werd een overeenkomst gesloten met betrekking tot een dergelijke subsidiëring. Uiteindelijk is de programmareeks die het voorwerp uitmaakte van deze steun niet gerealiseerd, omdat de overige financiering niet kon worden verwezenlijkt.

3. De juridische dienst van de VRT informeert de betrokken divisies over de initiatieven met betrekking tot Europese steun. Die verschijnen onder meer in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

De coproductiecel volgt de voorstellen op die door externe producenten worden ingediend op het gebied van speelfilms en documentaire programma's.

Europese subsidies

Op Europees niveau staan twee organisaties in voor het verlenen van subsidies aan de audiovisuele sector.

Ten eerste het Mediaprogramma van de Europese Gemeenschap (Media II 1996-2000), dat steun geeft voor :

- a) opleidingen (onder andere scenarioschrijven, management, enzovoort) ;
- b) ontwikkeling van projecten voor film en tv (in de vorm van terugbetaalbare leningen) ;
- c) distributie van langspeelfilms, documentaires, animatiefilms en tv-fictie (leningen en premies) ;
- d) promotie en festivals (subsidies).

Om voor dit alles informatie en bijstand te verlenen aan de Vlaamse professionelen beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een Media Desk. Deze Desk is ondergebracht bij Flanders Image en wordt op 50/50-basis gefinancierd door de Europese Commissie en het Fonds Film in Vlaanderen.

De voornaamste activiteiten die door de Media Desk in uitvoering van zijn informatieopdracht worden ontwikkeld, zijn de volgende :

- uitgave van de Deskkrant (maandelijks),

- gerichte mailings naar aanleiding van specifieke acties,
- informatievergaderingen,
- individuele informatieverstrekking op aanvraag,
- aanwezigheid op festivals, forums, colloquia, enz.,
- advertenties in de gespecialiseerde pers.

Eenmaal de aanvraagprocedure is ingezet, is de behandeling ervan vertrouwelijk, zodat verdere begeleiding van dan af uitgesloten is.

De voorbereiding van de audiovisuele politiek binnen de EU en de opvolging van de resultaten van het Mediaprogramma gebeuren door een comité waarin alle lidstaten een vertegenwoordiging hebben. Voor België zijn er afgevaardigden van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Franse Gemeenschap. Gestreefd wordt naar een nauwe samenwerking tussen de Media Desk en de Vlaamse Gemeenschap, zodat er een zo groot mogelijke afstemming is tussen de diverse steunmechanismen (subsidiariteitsprincipe).

Daarnaast bestaat de mogelijkheid voor producenten (en distributeurs) om directe subsidies te ontvangen voor films en documentaires van het pan-Europees coproductiefonds Eurimages (sinds 1990 als intergouvernementele organisatie gelinkt aan de Raad van Europa in Straatsbrug). De voorwaarden hier zijn evenwel dat het om internationale coproducties gaat met twee of meer partners uit verschillende lidstaten en dat ze op artistiek en technisch vlak die samenwerking weerspiegelen. De selectie van de projecten en de toekenning van het subsidiepercentage gebeurt autonoom door een directiecomité. In dit comité zetelen gemandateerde experts (één voor iedere lidstaat, twee voor België – zoals bij Media – maar slechts met één stem). Momenteel zijn er 25 landen bij dit fonds aangesloten. Ze betalen ieder een jaarlijkse contributiesom : de Vlaamse en Franse Gemeenschap storten jaarlijks elk 10 miljoen frank.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschap komen aldus ieder jaar een aantal films en documentaires in aanmerking voor deze bijkomende Europese productiesteun : ofwel met een Vlaams hoofdproducent én regisseur, ofwel als minoritaire coproducent met een ander land. Het zijn door-

gaans grote projecten (± 100 miljoen frank), die vooraf een substantiële subsidie hebben gekregen uit het Fonds Film in Vlaanderen.

De vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap bij Eurimages helpt de producenten bij het opmaken en indienen van hun dossiers. Hij stelt de projecten voor in het comité, verdedigt hun waarde en kwaliteit in Europees perspectief en zorgt voor een zo groot mogelijke steun bij de andere landen.

Totnogtoe is Eurimages voor de productie van de Vlaamse film vrij positief gebleken. Daarentegen blijkt de impact van Media II voor Vlaanderen minder gunstig uit te vallen.

Vraag nr. 35
van 1 december 1999
van de heer CARL DECALUWE

Regeringsmededelingen – Criteria

De Vlaamse regering heeft zich geëngageerd om het communicatiebeleid te verbeteren en in te spelen op de informatienoden van de burgers.

Regeringsmededelingen zijn een onderdeel van het communicatiebeleid.

1. Wie neemt binnen de Vlaamse regering het initiatief tot het uitzenden van regeringsmededelingen en welke prioriteiten worden hierbij gehanteerd ?

Kan de minister dit aantonen via gegevens die een onderverdeling maken naar minister, onderwerp, lengte en kostprijs ?

2. Hoe verloopt de onderlinge afstemming van de communicatie tussen de ministers aangaande regeringsmededelingen ?
3. Hoe worden de informatienoden van de burgers bepaald en in welke mate worden regeringsmededelingen gebruikt om tegemoet te komen aan die informatienoden ?

Antwoord

1. Het initiatief tot uitzending van een regeringsmededeling berust bij elke minister van de Vlaamse regering. De voorstellen tot uitzending van een regeringsmededeling op de VRT worden wel verzameld door de Vlaamse minister

bevoegd voor het Mediabeleid. Hij geeft de vragen ook door aan de VRT.

De volgende regeringsmededelingen werden uitgezonden sinds het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering :

- aanvraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, op 31 augustus 1999 naar aanleiding van het begin van het schooljaar ;
- aanvraag van de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, voor een mededeling van vier à vijf minuten op vrijdag 10 september 1999, aansluitend op de nieuwsuitzending van 19 uur op VRT-TV1, naar aanleiding van de jaarlijkse Open Monumentendag op 12 september 1999, met als thema "Europa, een gemeenschappelijk erfgoed" ;
- aanvraag van het ministerie van Financiën, Hoofdbestuur der Directe Belastingen, betreffende het voorlezen van een Nederlandse tekst inzake voorafbetalingen (3e periode) van de personenbelasting en vennootschapsbelasting voor het aanslagjaar 2000, na de avondnieuwsberichten op 27 september, 1 en 5 oktober 1999, en betreffende het laten opnemen op een Teletekstpagina tot 11 oktober 1999 ;
- aanvraag van de heer Eric André, staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende het uitzenden van een regeringsmededeling inzake het openbaar onderzoek van het Gewestelijk Bestemmingsplan op 21 oktober 1999, aansluitend op de nieuwsuitzending van 19 uur op VRT-TV1 ;
- aanvraag van het ministerie van Financiën, Hoofdbestuur der Directe Belastingen betreffende het voorlezen van een Nederlandse tekst inzake voorafbetalingen (4e periode) van de personenbelasting en vennootschapsbelasting voor het aanslagjaar 2000 na de avondnieuwsberichten op 3, 10 en 14 december 1999, en betreffende het laten opnemen, van deze tekst op een Teletekstpagina tot 20 december 1999.

Voorliggende aanvragen werden gericht aan de Vlaamse minister van Media sinds het aantreden van de nieuwe regering en werden behandeld volgens de procedure bepaald in het be-

sluit van de Vlaamse regering van 21 april 1998 betreffende het uitzenden door de VRT van mededelingen van het Vlaams Parlement, van de Vlaamse regering en van de ministers en staatssecretarissen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

2. De uitzending van regeringsmededelingen maakt niet het voorwerp uit van bijzondere coördinatie binnen de Vlaamse regering.
3. Regeringsmededelingen via de openbare omroep vormen slechts een bescheiden onderdeel van een totale aanpak van de communicatie van de Vlaamse regering, haar leden en haar diensten. Zij kunnen slechts worden besproken en geëvalueerd binnen het kader van het totale communicatiebeleid.

Dit communicatiebeleid zal het voorwerp uitmaken van de beleidsnota Communicatie, die vóór half januari 2000 aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag naar afstemming op de communicatienoden van de bevolking en de wijze waarop de Vlaamse regering deze noden op een geïntegreerde wijze wil aanpakken, zal een uitvoerig antwoord vinden in deze beleidsnota.

Vraag nr. 36
van 2 december 1999
van de heer LEO PEETERS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

Zie :

minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 97

van 2 december 1999

van de heer Leo Peeters

Blz. 487

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 38
van 3 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT-berichtgeving – Blijde intrede

De Vlaamse televisie besteedt heel wat aandacht aan de "blijde intrede" van de kroonprins en zijn aanstaande. Ook het huwelijk vormt het voorwerp van een groots opgezette rechtstreekse uitzending.

1. Werd de openbare omroep uitgenodigd om al die initiatieven te nemen, of zijn ze spontaan totstandgekomen ?
2. Hoeveel zendtijd wordt en werd in het geheel besteed aan de blijde intrede, respectievelijk het huwelijk ?
3. Welke kosten gaan daarmee gepaard ?
4. Begeeft de openbare omroep zich in zijn verslaggeving niet op een gevaarlijk pad door zich in te schakelen in de golf van kritiekloos hoera-patriottisme dat bepaalde kringen trachten op te wekken ?

Voldoet een openbare omroep die de aanhangers van een republikeinse staatsvorm als "folkloristisch" bestempelt, nog aan zijn verplichting tot objectieve berichtgeving ?

Heeft de minister terzake maatregelen getroffen ?

Antwoord

1. De VRT heeft het initiatief zelf genomen.
2. Totale rechtstreekse zendtijd is 18 uur, 57 minuten en 44 seconden. Opnames werden gemaakt in overleg met andere zenders.
3. Over de kostprijs wordt geen informatie verstrekt. Wel kan worden gesteld dat deze uitzendingen niet duurder zijn dan andere programma's. Bovendien waren ze kostendelend. Zowel voor huwelijk, verlovingsfeest als blijde intrede was er samenwerking tussen de verschillende zenders.
4. Er kan zeker niet worden beweerd dat de VRT zich heeft ingeschakeld in een golf van kritiekloze verslaggeving. Alle facetten werden ruim

belicht in diverse programma's, zoals het Journaal, Terzake en verscheidene documentaires.

Vraag nr. 41
van 7 december 1999
van de heer JAN LOONES

Zonevreemde bedrijven – Procedure

De minister heeft zijn bezorgdheid geformuleerd om tot een procedure te komen voor een efficiëntere aanpak van de problematiek inzake zonevreemde bedrijven.

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen (GOM) steunt deze bezorgdheid vanuit haar bekommernis voor het behoud van de levenskracht van de voor deze provincie typische KMO-economie. Vooral in West-Vlaanderen zijn bedrijven die zonevreemd zijn of zonevreemd willen uitbreiden (vanuit hun historische ontwikkeling) namelijk zeer talrijk.

En de procedure bij het sectoraal BPA (bijzonder plan van aanleg) zonevreemde bedrijven (voor bestemmingswijziging kleiner dan 5 ha) verloopt te traag om te kunnen tegemoetkomen aan de dynamiek van dit bedrijfsleven.

De GOM West-Vlaanderen formuleert dan ook concreet een voorstel dat neerkomt op het volgende.

In gevallen waarbij de betrokken oppervlakte 5 ha of meer is, kan het instrument van het gewone BPA worden aangewend, mits gevolgd door een kortere goedkeuringsprocedure (niet tien, maar vijf maanden). De goedkeuring blijft dus de bevoegdheid van de Vlaamse overheid.

Bedraagt de betrokken oppervlakte echter minder dan 5 ha, dan zou de zaak kunnen worden geregeld via het afleveren van een bouwvergunning door de gemeente, op gunstig advies van de (voor de betrokken provincie) gemachtigd ambtenaar van Stedenbouw en van de bestendige deputatie van de provincie. Waarbij de bevoegdheid meteen wordt gedelegeerd naar het provinciaal niveau.

1. Houdt de minister rekening met de specifieke West-Vlaamse situatie, waarbij endogene streekontwikkeling wellicht meer dan in andere streken en provincies een voorname pijler is ?
2. Zijn de voorstellen van de GOM West-Vlaanderen al geëvalueerd ?

Antwoord

1. Uit een recente evaluatie van de geopende dossiers omtrent sectorale BPA's blijkt dat bijna de helft van deze dossiers (26/59) en meer dan de helft van de dossiers die een voorontwerp conform artikel 18 indienden (12/23) gesitueerd zijn in West-Vlaanderen, met een sterke concentratie in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt.

In de behandeling van de dossiers inzake toepassing van de omzendbrief RO 97/01 (voor sectorale bijzondere plannen van aanleg voor zonevreemde bedrijven in de open ruimte) wordt door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) rekening gehouden met de specifieke situatie in zuidelijk West-Vlaanderen.

De endogene groei vanuit het agrarische naar het (agrarisch-verbante) industrieel ondernemersschap, is een ruimtelijke factor die meetelt in de behandeling van deze dossiers.

2. Het voorstel van de GOM West-Vlaanderen om via een gemeentelijke bouwvergunning zonevreemde bedrijfsuitbreidingen kleiner dan 5 ha te realiseren, is geëvalueerd in het kader van het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Artikel 166 biedt mogelijkheden om bouwvergunningen te verlenen waarmee het bedrijf kan voldoen aan de sectoriële regelgeving.

Artikel 165 geeft een soepelere toepassing van een sectoraal BPA door uitdrukkelijk de afwijking van de gewestplanbestemming te regelen in relatie met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en het gemeentelijk structuurplanningsproces. Bij aanwending van artikel 165 krijgen gemeenten aldus betere en meer mogelijkheden om lokale ruimtelijke problemen op te lossen via gemeentelijke instrumenten.

Vooralsnog biedt het nieuwe decreet met artikel 136 met betrekking tot het planologisch attest geen mogelijkheden voor zonevreemde bedrijven. Een aanvraag voor een planologisch attest kan hooguit een extra stimulans zijn om te starten met een sectoraal BPA.

De administratie werd evenwel verzocht om een nieuwe denkpiste te onderzoeken, namelijk een versnelde invoering van het planologisch attest gekoppeld met, bij positief antwoord, de

verplichte opmaak van een zogenaamd bedrijfs-BPA.

Vraag nr. 44
van 10 december 1999
van de heer JOACHIM COENS

Gewestplanwijziging Brugge-Oostkust – Stand van zaken

De gewestplanwijziging zoals gepland in het ontwerp van besluit van de vorige Vlaamse regering houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust op het grondgebied van de gemeente Zedelgem, is vervallen door het overschrijden van de termijn voor goedkeuring.

In de gewestplanherziening was een voorstel voor gewestplanwijziging opgenomen om op het grondgebied van de knelpuntgemeente Zedelgem een ruimtelijke oplossing te bieden voor de problematiek van de weekendverblijven.

Gezien het gebrek aan een akkoord voor dit voorstel, is het oorspronkelijke gewestplan dus nog van kracht : cluster 1 bestaande uit 27 weekendverblijven – niet permanent bewoond – is gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie, en van cluster 2 bestaande uit 24 weekendverblijven – niet permanent bewoond – zijn er 17 gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie en 7 (gedeeltelijk) in natuurgebied. Noch voor cluster 1, noch voor cluster 2 is er een "formeel" goedgekeurde verkavelingsvergunning.

Dit betekent dat er hiervoor nog altijd geen oplossing is, ondanks de door de vorige minister vaak aangekondigde proefoplossing (Zemst, Zedelgem, ...).

Kan de minister meedelen wat er verder gebeurt met dit dossier ?

Wordt een nieuwe gewestplanwijziging opgestart door de Vlaamse regering ? Komt er een nieuw en beter voorstel tot oplossing, dat aanvaardbaar is voor zowel de eigenaars, het natuurbehoud, de recreatie, ... ?

Antwoord

Het voorstel van het ontwerpplan tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Brugge-Oostkust was het resultaat van een ruimtelijke afweging van de problematiek van de weekendverblijven.

Door het laten verstrijken van de termijn voor definitieve vaststelling van de gewestplanherziening werd door de vorige Vlaamse regering geopteerd voor het behoud van de oorspronkelijke bestemming van het gewestplan, met name gebied voor verblijfsrecreatie.

Binnen de mogelijkheden van deze bestemming en binnen het beleidskader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, kan de gemeente Zedelgem een differentiatie naar inrichting en beheer doorvoeren voor het betrokken gebied.

Vraag nr. 51
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Cargovil en Renovil – Bodemsanering

De luchthaven van Zaventem neemt als sociaal-economisch knooppunt een belangrijke plaats in het Vlaamse economische weefsel in.

Een van de voornaamste problemen waarmee de luchthaven momenteel wordt geconfronteerd, is het gebrek aan bedrijfsterreinen om luchthavengebonden bedrijven aan te trekken. Nochtans moet een belangrijk stuk van de extra werkgelegenheid door hen worden gegenereerd.

Momenteel is slechts iets meer dan 70 ha bedrijventerreinen beschikbaar, voornamelijk op Cargovil en Renovil.

Daarvan is een belangrijk gedeelte onbeschikbaar door bodemproblemen.

1. Welke precieze oppervlakte aan bedrijfsgronden is momenteel geïmmobiliseerd door historische bodemvervuiling ?
2. Wat is de stand van zaken van de bodemsaneringsprocedure voor deze terreinen ? Welke instantie neemt hierin het initiatief ? Wie draagt de kosten ?
3. Tegen welke datum zijn, volgens de huidige planning, de betrokken gronden opnieuw bruikbaar ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**PATRICK DEWAELE**

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 27

van 16 november 1999

van de heer **JOS DE MEYER**

Onroerende voorheffing – Doorstorting aan gemeenten

De inning van de onroerende voorheffing gebeurt nu door de Vlaamse overheid zelf, en dit geldt uiteraard ook voor de doorstorting van het geld bestemd voor de steden en gemeenten. Het zou een eenzaak voor de Vlaamse overheid moeten zijn dat ze deze inning en doorstorting minstens even efficiënt en snel organiseert als de federale overheid. De vele klachten die mij bereiken uit steden en gemeenten wijzen erop dat dit spijtig genoeg niet het geval is.

1. Wat is de raming van het bedrag aan onroerende voorheffing dat in 1999 aan de Vlaamse steden en gemeenten moet worden doorgestort ?

Welke som is op dit ogenblik reeds gestort ?

Vanwaar deze vertraging ?

Hoe wordt dit verholpen ?

2. Welke bedragen aan onroerende voorheffing moeten volgens de ramingen aan de respectieve gemeenten en steden in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas worden gestort (per stad of gemeente) ?

Welke bedragen hebben zij tot vandaag reeds ontvangen ?

Wat is de realistische timing voor het resterende bedrag ?

Kunnen deze steden en gemeenten in 2000 rekenen op een efficiënte inning en doorstorting ?

Antwoord

Vanaf 1999 is het Vlaams Gewest, in uitvoering van een decreet van 9 juni, de onroerende voorheffing zelf. Alhoewel de Vlaamse overheid en de Vlaamse administratie wel degelijk een eenzaak maakten van deze nieuwe inning in het kader van de uitbouw van een grotere fiscale autonomie, werden zij geconfronteerd met tal van problemen die een vertraging in de verzending van de aanslagen en dus ook in de doorstorting aan de gemeenten en de provincies veroorzaakten.

In mijn antwoord wordt hierop verder teruggekomen.

1. Op basis van de gebudgetteerde begrotingscijfers zou het totaal te storten bedrag aan de steden en gemeenten in verband met de onroerende voorheffing voor het begrotingsjaar 1999 maximaal 48 miljard frank bedragen. Dit betekent echter geenszins dat het totaal te storten bedrag voor 1999 ruim 48 miljard frank kan bedragen, zelfs niet in de meest ideale omstandigheden. Vooreerst hebben de belastingplichtigen twee maanden tijd om te betalen. Vervolgens worden de ontvangen sommen, zoals bepaald in het protocol tussen de steden en gemeenten en het Vlaams Gewest, pas doorgestort aan de steden en gemeenten op de twintigste van de maand volgend op die van inning.

Per 20 december 1999 zal in totaal 23,4 miljard frank doorgestort zijn aan de steden en gemeenten. Zoals hierboven reeds vermeld, heeft de tragere doorstorting voornamelijk te maken met een tragere verzending van de aanslagen. Bij het koppelen van bestanden, noodzakelijk voor de automatische toekenning van verminderingen, is gebleken dat de straten van het Kadaster niet automatisch te matchen waren met die van het Rijksregister.

De oorzaak dient te worden gezocht in een verschillende codering van deze straten : terwijl het Kadaster werkt met NIS-codes (Nationaal Instituut voor de Statistiek), werkt het Rijksregister met straatcodes. Bij de opstart van de voorbereidende werkzaamheden voor de inning van de onroerende voorheffing werd de firma die de inning ondersteunde, verplicht alle 180.000 straten aan mekaar te koppelen. Alhoewel dit uiteraard met behulp van informaticatoepassingen

gebeurde, waren nog veel manuele ingrepen noodzakelijk. Dit en de vrij complexe verwerking van de bestanden van zowel Rijksregister, Kadaster, Kruispuntbank als de gegevens van de personenbelasting, veroorzaakten hoofzake-lijk de vertraging van de opstart van de verzendingen.

De achterstand ten opzichte van de inkohieringen van vorig jaar is weggewerkt, maar natuurlijk niet het ritme van de doorstorting, gezien de latere verzending. Deze achterstand zou om-

streeks eind februari ingelopen zijn. Momenteel wordt verder onderzocht op welke wijze de late-re doorstorting van de opcentiemen in de rekeningen van de steden en gemeenten mag worden verrekend.

2. In het hierna opgenomen overzicht worden zoals gevraagd de geraamde ontvangsten (tegen 100 %, dus in de meest ideale toestand) en de reeds gestorte bedragen opgenomen voor de gemeenten van het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas.

Gemeente of stad	Geraamde ontvangst tegen 100 %	Reeds gestorte bedragen	Reeds ingekohierde bedragen
Beveren	719.662.097	185.391.728	572.196.376
Berlare	54.639.070	45.846.935	49.064.205
Buggenhout	78.934.924	53.055.771	65.771.418
Dendermonde	294.636.986	214.754.716	230.027.176
Hamme	123.374.590	95.607.225	101.400.461
Kruibeke	88.948.971	68.506.927	73.818.041
Lebbeke	100.789.854	46.128.857	84.417.472
Lokeren	239.648.891	144.653.096	200.381.628
Laarne	57.041.129	49.442.494	51.394.508
Wetteren	152.752.042	75.875.604	119.747.633
St-Gillis-Waas	88.943.263	78.972.537	83.698.102
Sint-Niklaas	582.712.886	252.465.841	514.366.638
Stekene	78.093.059	28.470.875	72.478.857
Temse	156.251.624	86.300.584	128.020.621
Wichelen	58.370.774	39.288.672	52.962.771
Waasmunster	64.907.602	40.674.533	58.353.471
Zelee	108.615.328	54.234.119	103.274.879

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zal vaststellen, is de situatie niet in alle gemeenten slecht te noemen met betrekking tot de ontvangsten. Alhoewel precieze statistieken per gemeente over het jaar 1998 ontbreken, kan met bijna zekerheid worden gesteld dat in een aantal gemeenten zelfs meer werd ontvangen in vergelijking met dezelfde periode vorig jaar.

Verder is de toestand van de inkohieringen zover gevorderd dat de toestand van de door-

stortingen per eind februari bijna volledig genormaliseerd zal zijn.

Ten slotte kan ik bevestigen dat de nodige schikkingen worden genomen om de inning in 2000 veel vlotter te laten verlopen. Vermits de opgetreden problemen grotendeels eenmalig waren, zullen de nodige bijsturingen gebeuren om een herhaling van de opstartmoeilijkheden te voorkomen in 2000.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 31
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Tegen 1 januari 2000 moeten alle Vlaamse adviesraden minstens één derde leden van elk geslacht tellen, zo niet worden hun adviezen waardeloos voor de Vlaamse regering.

Alleen de verantwoordelijke minister beschikt over het nodige gezag om voor zijn/haar diensten eventueel een actieplan op te zetten. Zowel nagaan welke plaatsen nog in te vullen zijn, het brede publiek en de betrokken sector informeren over de aard van de "vacature", een beroep doen op databanken zoals de Pluspuntbank, ... zijn hiervoor allicht noodzakelijke stappen.

1. Welke adviesraden die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen, voldoen nog niet aan het decreet ?
2. Hoe en wanneer heeft de minister tijdens haar/zijn ambtsperiode de adviesorganen die (on)rechtstreeks voor haar/zijn beleid belangrijk zijn, reeds gestimuleerd om de eenderdegeel uitvoerbaar te maken ?
3. Heeft hij/zij stimuli gegeven om hiervoor een concreet actieplan op te stellen ? Zo ja, wanneer moet dit klaar zijn ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Mijn diensten hebben nog niet alle elementen van antwoord van alle ministers kunnen verzamelen. Ik kan tot mijn spijt dan ook nog geen gecoördineerd antwoord verstrekken.

Ik zal niet nalaten te blijven aandringen op snelle en volledige toezending van de antwoordelementen.

Vraag nr. 35
van 19 november 1999
van mevrouw SONJA BECQ

Vrijwilligerswerk – Erkenning en subsidiëring

Tijdens mijn vraag om uitleg inzake vrijwilligerswerk werd op algemene wijze geantwoord op de vraag naar inzicht in de criteria en de subsidiëring van autonome vrijwilligersorganisaties (*Handelingen C17 van 21 oktober 1999, blz. 5-8 -red.*).

1. Kan de minister precieze gegevens verstrekken met betrekking tot de jaren 1996-1999 inzake :
  - het aantal organisaties dat een aanvraag tot erkenning indiende en het aantal dat effectief werd erkend;
  - het aantal organisaties dat een subsidieaanvraag indiende en het aantal dat effectief werd gesubsidieerd ;
  - de redenen waarom erkenningen of subsidies worden geweigerd ?
2. Tijdens mijn vraag om uitleg verklaarde de minister dat het budget op dit ogenblik groot genoeg is. Nochtans was in het verleden het budget ontoereikend, zodat de startpremie wegviel (100.000 fr.) én een lineaire vermindering van 10.000 frank werd toegepast.

Kan de minister een overzicht geven van het geplande budget en de effectieve uitgaven voor de jaren 1995 tot 1999 ?

Indien het budget niet werd uitgeput, had dit dan te maken met het feit dat de organisaties niet het maximumbedrag aanvroegen en/of konden staven, of was dit omdat minder organisaties dan voorzien een aanvraag indienden of om andere redenen ?

3. Organisaties klagen nogal eens dat zij aan te veel formaliteiten moeten voldoen ("extra" personeelskosten) en dat de inspanningen hiertoe niet opwegen tegen de tegemoetkoming die ze hiervoor ontvangen.

Is deze klacht de minister bekend en wordt deze als gegrond beschouwd ?

Antwoord

1. In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor de periode 1995-1999

een overzicht van het aantal ingediende erkenningsaanvragen en de effectieve erkenningen, het aantal subsidieaanvragen en de effectief toegekende subsidies.

	Erkenningsaanvragen	Aantal effectieve erkenningen	Subsidieaanvragen	Toegekende subsidies
1995	140	84	82	70
1996	35	16	101	86
1997	19	7	103	87
1998	19	9	97	88
1999	10	7	99	90
2000	11	procedure is nog niet afgerond		
Totaal	234	123		

Bepaalde erkenningsaanvragen of subsidieaanvragen werden geweigerd wegens hun non-conformiteit met de reglementaire erkennings- of subsidiëeringsvoorwaarden.

2. Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot uitvoering van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector bepaalt dat de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn om de twee jaar een lijst van subsidiabele vrijwilligersactiviteiten opmaakt en ter goedkeuring voorlegt aan de Vlaamse regering, waarbij tevens de subsidieerbare kosten en de maximumsubsidie worden bepaald.

In het eerste subsidiebesluit van 10 mei 1995 werd naast de verzekeringskosten, de vormingskosten en de werkingskosten, in 100.000 frank voorzien voor "bijzondere eenmalige kosten" nodig voor het opstarten van de activiteiten. Uit een onderzoek van de ingediende dossiers bleek dat het onderscheid tussen deze kostensoort enerzijds en werkingskosten anderzijds in de praktijk heel moeilijk of niet te maken was. Het budget in 1995 was dan ook dermate overschreden, dat de eenmalige opstartkosten niet konden worden toegekend. Daarom werd bij het tweede tweejaarlijks subsidiebesluit van 19 december 1996 beslist om deze kostensoort niet meer in aanmerking te nemen.

Overzicht van de geplande budgetten en effectieve uitgaven voor de periode 1995-1999

	Gepland budget (fr.)	Effectief uitbetaald (fr.)	Gemiddeld subsidiebedrag (fr.)
1995	15.000.000	14.377.000	205.385
1996	15.100.000	14.947.179	173.804
1997	18.100.000	17.820.274	204.830
1998	23.100.000	22.495.666	255.632
1999	23.100.000	23.008.852	255.653
		waarvan 20.707.967 (90 % voorschot) reeds in betaling werd gesteld	

Het toegekende subsidiebedrag wordt berekend op basis van de begrotingsraming (uitgaven – inkomsten) die door de aanvragende organisaties worden ingediend betreffende verzekerings-, vormings- en werkingskosten voor het begrotingsjaar waarop de aangevraagde subsidie betrekking heeft.

Tot op heden is het daartoe bestemde bedrag op de respectieve begrotingen steeds toereikend geweest voor de uitbetaling van de diverse toegekende subsidies. De verklaring daarvoor ligt vooral in het feit dat de gesubsidieerde organisaties niet voldoende kosten konden staven om het maximum subsidiebedrag van 300.000 frank te verantwoorden. Dit blijkt uit het gemiddeld subsidiebedrag dat jaarlijks wordt toegekend.

3. De klachten van de vrijwilligersorganisaties over een teveel aan formaliteiten voor de erkenning en subsidiëring zijn mij bekend. De erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk, zijn inderdaad vrij strikt formalistisch en normerend omschreven en vragen van de vrijwilligersorganisaties heel wat administratief werk.

Het ligt dan ook in mijn bedoeling om vanaf 2000 deze voorwaarden te herbekijken en de regelgeving terzake in de mate van het mogelijke te vereenvoudigen en doorzichtiger te maken. Regelgeving kan immers pas haar doel bereiken als zij begrijpelijk is en duidelijk naar uitvoering toe. Streven naar een behoorlijke regelgeving en de correcte toepassing ervan, is streven naar klantvriendelijkheid.

Anderzijds moet de overheid er uit oogpunt van een goed beheer er echter over blijven waken dat de door haar ter beschikking gestelde kredieten op een nuttige en doordachte wijze worden besteed.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 22
van 16 november 1999
van de heer JAN LOONES

Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 15
van 16 november 1999
van de heer Jan Loones
Blz. 569

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 23
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 31
van 16 november 1999
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 565

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 27
van 19 november 1999
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Lager onderwijs Ronse – Vreemdelingen

Het is duidelijk dat de faciliteiten in Ronse worden misbruikt. De aanwezigheid van een groot aantal vreemdelingen in het Franstalig onderwijs in deze taalgrensstad geeft een vals beeld over de Franstalige aanwezigheid in Ronse.

Anderzijds vormen de faciliteiten in Ronse een belangrijke drempel voor de door de Vlaamse regering bepleite inpassing van de vreemdelingen in de Vlaamse stad Ronse.

Kan de minister volgende informatie verstrekken over de huidige toestand van het lager onderwijs in Ronse ?

1. Hoeveel leerlingen zijn er in het Nederlandstalig onderwijs, met name in het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd vrij onderwijs, onderverdeeld in leerlingen met Belgische nationaliteit, uit Vlaanderen en Wallonië, en vreemdelingen per nationaliteit ?
2. Hoeveel leerlingen zijn er in de faciliteitenklassen, met dezelfde onderverdeling als hierboven ?

Ronse, onderverdeeld naar Belgen en vreemdelingen per gewest.

Het betreft cijfers van de geverifieerde leerlingentelling van 1 februari 1999.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft op 26 februari 1999 eenzelfde schriftelijke vraag (nr. 88) gesteld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 30 april 1999, blz. 1342 – red.*). De cijfers die mijn administratie toen geleverd heeft, waren eveneens gebaseerd op de leerlingentelling van 1 februari 1999. De verschillen ten opzichte van de in maart 1999 geleverde gegevens zijn te wijten aan het feit dat nog niet alle scholen in Ronse op dat moment hun cijfers bezorgd hadden aan mijn administratie.

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt in de tabel een overzicht van het aantal leerlingen in het Nederlandstalig en Franstalig lager onderwijs in

Nationaliteit	Gewest	Nederlands- talig gemeen- schapsonderwijs	Vrij gesubsidi- eerd	Totaal	Franstalig gemeenschaps- onderwijs	Vrij gesubsidi- eerd	Totaal	Totaal
Belgische	Vlaanderen	578	1.397	1.975	141	36	177	2.152
	Wallonië	43	232	275				
Totaal Belgische		621	1.629	2.250	141	36	177	2.427
Tunesische	Vlaanderen	5	10	15	12	10	22	37
Franse	Vlaanderen	11	7	18	12	10	22	40
Joegoslavische	Vlaanderen	5		5	3		3	8
Zairese	Vlaanderen	4	2	6	3	3	6	12
Turkse	Vlaanderen	4	1	5				5
Nederlandse	Vlaanderen		1	1				1
Portugese	Vlaanderen	3	2	5		1	1	6
vluchteling van Afghaanse her- komst	Vlaanderen		3	3				3
vluchteling van Joegoslavische herkomst	Vlaanderen	3		3				3
Griekse	Vlaanderen		2	2				2
Italiaanse	Vlaanderen	2		2				2
Peruaanse	Vlaanderen		2	2				2
vluchteling van Ruandese her- komst	Vlaanderen				2		2	2
Bulgaarse	Vlaanderen		1	1				1
Rusland (Fe- deratie van)	Vlaanderen		1	1				1
Rwandese	Vlaanderen	1		1				1
Marokkaanse	Vlaanderen	43	44	87	44	46	90	177
Totaal		702	1.705	2.407	217	106	323	2.730

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 15
van 16 november 1999
van de heer JAN LOONES

Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming

Een van de belangrijke doelstellingen binnen zowel het toerisme- als het milieubeleid is het streven naar een harmonieus evenwicht tussen natuur en recreatie.

Bewustmaking bij de doelgroepen is dan ook van groot belang, waarbij het verschaffen van een milieueducatie en -opleiding aan personen die beroepshalve bezig zijn met toerisme, een stap vormt in dat proces van bewustmaking.

Het is namelijk noodzakelijk dat in scholen, instellingen en universiteiten met een opleiding Toerisme, de voorschriften m.b.t. bescherming van de biologische en de landschapsdiversiteit, alsook de beginselen voor een duurzame ontwikkeling worden aangebracht.

Voor deze opleiding pleit de deskundigengroep Toerisme en Milieu van de Raad van Europa in zijn basisaanbeveling (R(94)7 van 5 september 1994). De groep heeft een opleidingsonderdeel Toerisme en Milieu uitgewerkt, dat wordt gespreid over een periode van 10 tot 36 weken om op de specifieke behoeften van elk land in te spelen.

De opleiding bestaat achtereenvolgens uit de volgende gedeelten :

- een algemeen opleidingsgedeelte (10 weken) over de volgende aspecten : ecologie of de wetenschappelijke milieubenadering, milieuovertrekkingen, relaties tussen toerisme en milieu en ten slotte milieu en ethiek (voor een milieuvriendelijk toerisme) ;
- specifieke cursusedeelten (12 weken), waarbij een aantal facetten van het algemeen gedeelte worden uitgediept. Zo kunnen zij die beroepshalve met milieu bezig zijn een "optie" kiezen : een toeristische activiteit opzetten of beheren, de ontwikkeling van het toerisme in goede banen leiden, enzovoort ;
- ten slotte een praktisch gedeelte (14 weken), waarbij de cursist met de kennis, bekwaamhe-

den, enzovoort, die hij heeft opgedaan tijdens de opleiding, een specifiek project succesvol moet uitvoeren.

Deze opleidingsonderdelen worden gedetailleerd beschreven in het nummer 98 (juni 99) van de reeks "Sauvegarde de la Nature" van de Raad van Europa.

Deze aanpak is trouwens de aanzet tot een ontwerp-aanbeveling m.b.t. het opzetten van een opleiding inzake milieubeheer voor actoren en toekomstige beroepsmensen uit de toeristische sector, en zal eerstdaags ter goedkeuring aan het Comité van Ministers van de Raad van Europa worden voorgelegd.

1. Welk gevolg heeft de minister gegeven aan de aanbeveling vanuit de Raad van Europa om mensen die beroepshalve met toerisme bezig zijn een milieueducatie en -opleiding te laten volgen ?
2. Hoe wordt dit gerealiseerd in de diverse onderwijs- en vormingsinstellingen die met toerisme te maken hebben ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming en aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Op zich werd nog geen direct gevolg gegeven aan de basisaanbeveling van de Raad van Europa van 5 september 1994. Deze aanbeveling bleek trouwens niet bekend te zijn bij de diensten in kwestie. De beleidsverantwoordelijken sinds 1994 hebben er dus blijkbaar ook geen aandacht aan besteed of aan kunnen besteden. Wie of wat daarvoor verantwoordelijk is, laat ik hier in het midden.

De verspreiding van dergelijke belangrijke informatie naar zowel de bevoegde administraties en diensten als de verantwoordelijke beleidsmensen, afkomstig van diverse Europese en/of andere internationale instellingen, al of niet door toedoen van Vlaamse of Belgische vertegenwoordigers daarin, loopt blijkbaar niet zoals het hoort. Er dient wel te worden gesteld dat de in de aanbeveling behandelde materie niet onbehandeld bleef, zoals verder zal blijken.

Wat er ook van zij, de vermelde documenten bevatten waardevolle gegevens voor het doelgroepenbeleid. Daartoe kunnen in eerste instantie worden gerekend: de opleidingen inzake toerisme en de personen die geregeld gidsbeurten ondernemen. In elk geval zullen de diensten de voorschriften en de principes vermeld in deze aanbeveling, evenals de nog te verspreiden aanbevelingen, van nabij opvolgen.

Toerisme Vlaanderen zal hieraan de nodige aandacht besteden in het kader van de reorganisatie van haar dienst "permanente vorming van de toeristische sector" en haar aanwezigheid in het kader van het overlegplatform Tobos (afkorting voor Toeristische Overheid Bedrijfsleven en Onderwijs in Samenwerking), dit alles mede in uitvoering van het principe van duurzaam toerisme, dat het uitgangspunt van de beleidsnota Toerisme voor deze legislatuur zal zijn.

Toerisme Vlaanderen heeft zelf al het initiatief genomen om, in het licht van de reorganisatie van de cursus Toeristisch Gids, een module Natuur te ontwikkelen. Het is de bedoeling dit onderdeel verplicht te maken in de opleiding tot toeristisch gids en de aspirant-gidsen vertrouwd te maken met de basisbeginselen van dit domein. Deze cursus wordt op uitdrukkelijke vraag van Toerisme Vlaanderen ontwikkeld door het Centrum voor Natuur- en Milieueducatie (CVN), de autoriteit op het vlak van de opleiding tot natuurgidsen. Op zijn beurt engageert het CVN zich om in de eigen opleidingen ook de nodige aandacht te besteden aan "toeristische en cultuurelementen". Vanuit het almaar groter wordende spanningsveld natuur-toerisme blijft de nadruk voor het CVN op de duurzame ontwikkeling liggen (cf. basisaanbeveling R(94)7).

Ook vanuit Leefmilieu is men van oordeel dat de vermelde documenten waardevolle gegevens bevatten voor het doelgroepenbeleid zoals uitgewerkt in het Milieubeleidsplan. Daarbij zal aan de verschillende aspecten van natuur- en milieueducatie (NME) meer aandacht worden besteed. Aan het Vlaamse Natuur- en Milieueducatie Overlegplatform – een werkgroep waarin alle diensten en instanties vertegenwoordigd zijn die zich met NME bezighouden – zal worden gevraagd deze aangelegenheid op de agenda te plaatsen en voorstellen terzake uit te werken. Dit zal dan uiteraard dienen te gebeuren samen met de inrichtende machten van onderwijs- en vormingsinstellingen.

De afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) werd nooit gevraagd om medewerking te verlenen aan projecten die voortvloeien uit de bovenvermelde aanbeveling van de deskundigengroep. Desalniettemin is de afdeling bereid een eventuele medewerking te overwegen, mogelijk door het inschakelen van de educatieve centra die zij beheert.

2. Overeenkomstig artikel 6 van de Schoolpactwet van 29 mei 1959 beschikt elke inrichtende macht voor haar onderwijsinstellingen over de vrijheid om de lessenroosters en de leerplannen vast te stellen. De leerplannen bevatten de doelen die de inrichtende macht uitdrukkelijk formuleert voor haar leerlingen, vanuit het eigen opvoedingsproject in het algemeen of de eigen visie op het vak in het bijzonder.

In de leerplannen worden de vakgebonden eindtermen (= voor de vakken van de basisvorming) en de specifieke eindtermen (= basiscompetenties voor de vakken van het studierichtingsgedeelte) op herkenbare wijze opgenomen. Vooralnog zijn de eindtermen voor de tweede, derde en vierde graad van het voltijds secundair onderwijs niet bepaald of goedgekeurd.

Met het oog op het waarborgen van het studiepeil moet de Vlaamse regering de leerplannen goedkeuren. Ze doet dit op basis van de criteria opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 26 november 1996.

Concreet houdt dit in dat het de inrichtende machten – en in de praktijk veelal de representatieve verenigingen ervan – zijn die over het initiatiefrecht beschikken (pedagogische autonomie) om leerplannen op te stellen. De leerplanmakers zijn deskundigen op hun terrein en houden bij het concipiëren van leerplannen voor het technisch en beroepsonderwijs rekening met de verwachtingen en suggesties van de beroepssectoren en met de aanbevelingen geformuleerd door andere instanties, waaronder de Europese.

In die zin besteden de TSO-leerplannen (technisch secundair onderwijs) voor de studierichting Toerisme en de aansluitende specialisatiejaren Toerisme en Recreatie en Toerisme en Organisatie thans reeds afdoende aandacht aan het milieuvraagstuk.

In het licht van de progressieve operatie van reductie van studierichtingen en invoering van

eindtermen, zullen op termijn voor alle structuuronderdelen de leerplannen opnieuw dienen te worden bekeken.

Bij de voorbereiding van de specifieke eindtermen of basiscompetenties, waarmee zoals voor de overige eindtermen de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DOV) is belast, zullen eventuele Europese richtlijnen en aanbevelingen evenzeer in beschouwing worden genomen.

De hogescholen kunnen milieueducatie ten behoeve van toekomstige werknemers in de sector Toerisme inbouwen in de basisopleiding Beheer, Toerisme en Recreatie. Zij beschikken daarenboven over de mogelijkheid om ten behoeve van mensen die reeds beroepshalve actief zijn in de sector, hetzij op eigen initiatief via voortgezette opleiding, hetzij op vraag van de sector via contractonderwijs, een specifieke opleiding Milieubeheer aan te bieden.

Het hogescholendecreet heeft evenwel de bevoegdheid tot het opstellen van de opleidingsprogramma's toevertrouwd aan de hogescholen. De overheid oefent hierover in principe geen toezicht meer uit. Binnen het kader van de maatschappelijke relevantie van het opleidingsaanbod, lijkt het evenwel een evidentie dat de hogescholen hun opleidingsprogramma's afstemmen op de actuele noden en in het bijzonder rekening houden met Europese tendensen en aanbevelingen.

De mate waarin de hogescholen deze elementen effectief inbouwen in hun opleidingsprogramma's zal tot uiting komen binnen het kader van de kwaliteitszorg. De resultaten van de externe kwaliteitszorg worden opgenomen in een openbaar verslag. De maatschappelijke relevantie van de opleidingen vormt daarenboven een wezenlijk onderdeel van de decretaal vooropgestelde evaluatie van het opleidingsaanbod, die vóór 1 mei 2002 wordt afgerond. Ook daaruit zal blijken in welke mate de hogescholen onder meer Europese aanbevelingen hebben geïntegreerd in hun opleidingen.

Het lijkt binnen dit kader nuttig om vandaag een specifiek onderzoek in te stellen naar de mate waarin de opleidingen Toerisme reeds opvolging hebben gegeven aan de Europese ontwerpaanbeveling inzake milieueducatie.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 29
van 22 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Onroerende voorheffing – Monumenten en gesubsidieerde verenigingen

Vlaanderen, maar ook de provincies en gemeenten, subsidiëren bepaalde sociaal-culturele verenigingen. Anderzijds heft zowel Vlaanderen als de federale staat belastingen op deze verenigingen, die wel aan heel wat voorwaarden moeten voldoen om subsidies te krijgen, maar in de praktijk vaak niets overhouden.

Onroerende voorheffing is een belasting op het opgebouwde onroerende vermogen van een belastingplichtige. Wanneer de Vlaamse overheid subsidies toekent gericht op de opbouw van onroerende goederen, bijvoorbeeld premies voor renovatie van monumenten en beschermde gebouwen, zou het logisch zijn dat diezelfde persoon of organisatie wordt vrijgesteld van de onroerende voorheffing. Hetzelfde voorwerp wordt anders langs de ene kant gesubsidieerd en vervolgens langs de andere kant belast.

Door de subsidiëring worden de monumenten in ere hersteld, bijgevolg stijgt ook het kadastraal inkomen. Met de huidige regeling inzake onroerende voorheffing komt men in een situatie terecht waarbij dan ook via de verhoogde onroerende voorheffing de verleende subsidies opnieuw naar de overheid vloeien.

* datum van afsluiting : 27/1

Eenzelfde redenering kan worden opgebouwd voor de ruimere categorie van sociaal-culturele organisaties, die ook vaak financieel worden ondersteund bij de uitbouw van hun onroerend patrimonium.

1. Onderkent de minister-president de tegenstrijdigheid wanneer een overheid enerzijds de opbouw van waardevol onroerend patrimonium beloont met subsidies en anderzijds via de onroerende voorheffing weer bestraft ?
2. Welke inkomsten verwerft Vlaanderen op jaarbasis door onroerende voorheffing te heffen op (sociaal-)culturele infrastructuur, zoals bibliotheken, musea, ... ?
3. Welke inkomsten verwerft Vlaanderen op jaarbasis door onroerende voorheffing te heffen op onroerende goederen erkend als beschermd monument ?
4. Werden reeds initiatieven genomen om vrijstelling van onroerende voorheffing te verlenen aan infrastructuur die door (sociaal-)culturele verenigingen wordt gebruikt ?
5. Werden reeds initiatieven genomen om vrijstelling van onroerende voorheffing te verlenen aan beschermde monumenten ?

Vraag nr. 31
van 26 november 1999
van de heer FILIP DEWINTER

Regeringsstandpunt – Genetisch gemanipuleerde organismen

In zijn openingsrede in het nieuwe Gentse biotechnologische bedrijf CropDesign stelde minister Dirk Van Mechelen van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media dat het debat over de mogelijke gevaren van genetisch gemanipuleerde organismen – de zogenaamde GGO's – niet op een emotionele manier mocht worden gevoerd, aangezien de gevaren zelf volgens de minister minimaal waren. Hij verwees daarbij naar de tegenstanders van deze vorm van biotechniek en beschuldigde hen ervan "met spek te schieten".

Dit veroorzaakte een hevige reactie van federaal minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu Magda Aelvoet, die in haar reactie werd gesteund door haar partijgenote en tevens Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, Vera Dua.

CropDesign, het bedrijf in kwestie, wil zich via genetische manipulatie op de veredeling van gewassen toeleggen. Minister Aelvoet verwijst echter naar de Europese Milieuraad van 24 juni jongstleden, die een moratorium invoerde op nieuwe erkenningen van bedrijven die zich hierop toeleggen. Bovendien wordt in het federale regeerakkoord, dat nochtans door onderhandelaars van de partijen waartoe de ministers respectievelijk behoren, was goedgekeurd, gepleit voor de toepassing van het voorzorgsprincipe inzake GGO's. Dit houdt in dat bedrijven zelf moeten bewijzen dat een GGO-product veilig is, alvorens het bedrijf in kwestie kan worden erkend.

1. Kan de minister-president verduidelijken wat nu het standpunt van de Vlaamse regering is inzake genetisch gemanipuleerde organismen ?
2. Ziet hij erop toe dat de Vlaamse ministers in de toekomst op één lijn staan, om aldus de geloofwaardigheid van de regering in het Vlaams Parlement niet in het gedrang te brengen ?

Vraag nr. 37
van 7 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Flemish Press Review – Beleid

De geruchten als zou de Flemish Press Review ophouden te bestaan, blijven hardnekkig de kop opsteken.

Dit is nochtans een belangrijk instrument om buitenlanders, in de eerste plaats journalisten, de mogelijkheid te bieden zich een wat objectiever beeld te vormen over de verhoudingen tussen de gemeenschappen en over het belang van Vlaanderen in dit land.

Is er inderdaad beslist om dit initiatief af te blazen, of wordt het in een al dan niet gewijzigde vorm voortgezet ?

Vraag nr. 39
van 16 december 1999
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Onroerende voorheffing – Vermindering en KI

Het decreet van 8 juni 1998 herzag de vermindering van de onroerende voorheffing wegens kinderlast. Men meldt mij dat hierdoor gezinnen met

kinderen wonende in de regio's met hoge kadastrale inkomens (KI) financieel zwaarder zouden worden aangepakt. Dit geldt dus ook voor gezinnen met kinderen die een bescheiden woning betrekken.

1. Wordt het probleem onderkend dat de nieuwe regelgeving in sommige regio's met relatief hoge KI's leidt tot koopkrachtverlies in vergelijking met de vorige regelgeving ?

Wat is de aard van het geleden nadeel ? Kunnen de betrokken regio's worden afgebakend ?

2. Hoe wordt dit probleem verholpen ?

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 50
van 25 november 1999
van de heer JOS BEX

Natuurrapport 1999 – Evaluatie

Het allereerste Natuurrapport over de toestand van de natuur in Vlaanderen velt een negatief oordeel : de natuur in Vlaanderen bevindt zich in een neerwaartse spiraal. 179 planten- en diersoorten zijn verdwenen. 349 soorten zijn bedreigd. Inkrimping van de oppervlakte, versnippering, vervuiling, verdroging en verstedelijking zijn hiervan de oorzaak. De Week van het Bos en de Dag van de Natuur verhelpen dat spijtig genoeg te weinig.

Naar aanleiding van de publicatie van dit rapport wens ik de minister volgende vragen te stellen.

1. Onderschrijft de minister de conclusie van het Natuurrapport dat de gewestplannen nog onvoldoende hebben bijgedragen tot een duurzame en kwalitatief hoogstaande natuur ?

Waarom bieden de vastgestelde groene bestemmingen onvoldoende garanties voor het behoud en het herstel van natuurwaarden ?

2. Deelt de minister de mening van de algemeen directeur van het Instituut voor Natuurbehoud dat er, om alle plannen inzake natuurexpansie te realiseren, 1,6 miljard extra nodig is ? Kan de minister deze berekening verduidelijken ?

3. Beamt de minister dat er in de duinen geen aangepast beheer is uit oogpunt van natuurbehoud ?

Zo ja, welke oplossingen reikt de minister hiervoor aan ?

4. Deelt de minister de stelling van het Natuurrapport dat daarvoor nog meer natuurgebieden langs de overgang van duinen naar polders moeten afgebakend worden ? Zo ja, welke initiatieven werden dienaangaande reeds genomen en staan op stapel ?

5. Hoe werden de Week van het Bos en de Dag van de Natuur geëvalueerd ?

Konden zij een mentaliteitswijziging tot stand brengen ?

Worden er eventueel initiatieven genomen om die mentaliteitswijziging te bevorderen ? Waarop zijn ze gebaseerd ?

6. Wordt eraan gedacht om voortaan systematisch te spreken van "natuurbeheer", in plaats van de veeleer negatieve term "natuurbehoud" te gebruiken ?

Vraag nr. 59
van 10 december 1999
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Bouwvergunning Toyota Zeebrugge – Milieueffectrapport

Vorige zomer werd een bouwvergunning afgeleverd voor het aanleggen en inrichten van een industrieterrein ten behoeve van het Toyota-project in de polders achter de haven van Zeebrugge.

Deze Toyota-terreinen worden aangelegd ten koste van biologisch zeer waardevolle moerassen en waterrijke zilte polderweiden, die heel dicht bij de Europese vogel- en habitatrichtlijngebieden Poldercomplex en Zilte Poldergraslanden gelegen zijn.

1. Werd er voorafgaandelijk een milieueffectrapport (MER) opgesteld ?

2. Werd overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 bij de behandeling van de bouwvergunningsaanvraag voor het Toyota-project het advies van de afdeling Natuur van de admini-

stratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) gevraagd ?

3. Heeft de minister reeds overwogen om een deel van de beschermzone in het achterhavengebied van Zeebrugge te wijzigen van industrie- naar natuurgebied ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
27	16.11.1999	J. De Meyer	<i>Onroerende voorheffing – Doorstorting aan gemeenten</i>	563
○ 29	22.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onroerende voorheffing – Monumenten en gesubsidieerde verenigingen</i> .	571
○ 31	26.11.1999	F. Dewinter	<i>Regeringsstandpunt – Genetisch gemanipuleerde organismen</i>	572
32	01.12.1999	D. Ramoudt	<i>Gebiedsgerichte Europese programma's – Cofinanciering</i>	471
35	03.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Taalgebruik TEC</i>	472
○ 37	07.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flemish Press Review – Beleid</i>	572
○ 39	16.12.1999	S. Janssens-Vanoppen	<i>Onroerende voorheffing – Vermindering en KI</i>	572
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
73	22.11.1999	D. De Cock	<i>Bewegwijzering op autosnelwegen – Afritgemeenten</i>	472
74	22.11.1999	J. Loones	<i>Studiedag "Strand, kust en infrastructuur" – Engels</i>	473
75	22.11.1999	C. Decaluwe	<i>Varentstraat Kaster (Anzegem) – Heraanleg</i>	474
76	22.11.1999	F. Sarens	<i>Rattenbestrijding – Deprivatisering</i>	475
77	24.11.1999	J. Malcorps	<i>N116 doortocht Broechem – Verkeersveiligheid</i>	475
78	24.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Voeren – Busverbindingen</i>	476
79	24.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Rolstoelgebruikers</i>	476
80	24.11.1999	R. Van Den Heuvel	<i>Luchthaven Deurne – Personeelsformatie veiligheidsdiensten</i>	477
81	24.11.1999	F. Vermeiren	<i>Zeesluis Wintam – Roest</i>	478
82	25.11.1999	J. Coens	<i>Baileybrug Stalhille – Vervanging</i>	478
83	25.11.1999	W. Aers	<i>Nieuwe trams Gent – Doorstroming</i>	479
84	25.11.1999	M. Van den Eynde	<i>Netebrug – Vrachtverkeer</i>	480
85	26.11.1999	L. Peeters	<i>Gratis openbaar vervoer – Initiatieven</i>	480
86	26.11.1999	C. Decaluwe	<i>Rotonde Sleihage (Hooglede) – Stand van zaken</i>	481
87	26.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Call center</i>	481
88	01.12.1999	V. Declercq	<i>Vlamingstraat Brugge – Wegdek</i>	482
89	01.12.1999	M. Cordeel	<i>Bergstraat Haasdonk – Verkeersveiligheid</i>	483
90	01.12.1999	J. Maes	<i>N372 Westouter – Verkeersveiligheid</i>	483
91	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>Centrale brug Izegem – Fietspad</i>	484
92	01.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik</i>	484

93	01.12.1999	J. Maes	<i>Oosterstaketsel – Afbraak</i>	485
94	01.12.1999	J. Penris	<i>Binnensingel Antwerpen – Ondertunneling kruispunten</i>	486
95	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>N36 Staden-Zarren – Fietspad</i>	486
96	02.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Lier – Heraanleg kruispunt Mechelsesteenweg</i>	487
97	02.12.1999	L. Peeters	<i>Vlaamse administratie – Gehandicaptten</i>	487
98	02.12.1999	M. Van den Eynde	<i>Wegenwerken – Euro 2000</i>	488
99	02.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Lier – Parking vrachtwagens</i>	488
100	02.12.1999	L. Peeters	<i>Mobiliteit – Gehandicaptten</i>	489
101	03.12.1999	C. Decaluwe	<i>N36 doortocht Ingooigem – Heraanleg</i>	490
102	03.12.1999	C. Decaluwe	<i>N382 doortocht Kaster – Heraanleg</i>	490
103	03.12.1999	C. Decaluwe	<i>N36 doortocht Tiegem – Heraanleg</i>	490
104	03.12.1999	J. Penris	<i>Luchthaven Deurne – Luchthaventaks</i>	491
105	03.12.1999	J. De Meyer	<i>Mobiliteitsconvenants – Sint-Niklaas-Dendermonde</i>	491
106	03.12.1999	J. Penris	<i>Deurnebaar Merksem – Zebepad</i>	492
108	07.12.1999	C. Decaluwe	<i>Verkeerslichten N43-R8 – Filevorming</i>	493
111	07.12.1999	J. Stassen	<i>Bouwvergunning Deurganckdok – Bevoegde minister</i>	494

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

31	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	565
35	19.11.1999	S. Becq	<i>Vrijwilligerswerk – Erkenning en subsidiëring</i>	565
38	26.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitsdecreet welzijnsvoorzieningen – Gedetineerden</i>	494
42	02.12.1999	P. Ceysens	<i>Kinderdagverblijven – Brandveiligheid</i>	494
43	02.12.1999	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	496
44	02.12.1999	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Ingetrokken attesten en erkenningen</i>	497
46	03.12.1999	P. Ceysens	<i>Verenigingen voor gezinseducatie – Subsidiëring</i>	498
48	07.12.1999	S. Becq	<i>Kinderopvang – Evoluties</i>	498

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

30	16.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Ontbrekende wettelijke diensten</i>	500
33	18.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgisch Centrum van het Beeldverhaal – Subsidiëring</i>	501
35	22.11.1999	B. Grouwels	<i>Belgisch Centrum van het Beeldverhaal – Subsidiëring</i>	502
37	24.11.1999	G. Bossuyt	<i>Socialewoningsector – Houtbouw</i>	504
38	26.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Expo 2000 Hannover – Cultuur</i>	505
40	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>Wederverkoop sociale woning – Schadevergoedingen</i>	506
41	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>Heffing leegstand – Inventarisatie</i>	507
43	01.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Woonproject VUB-campus St.-Genesius-Rode – Stand van zaken</i>	508

44	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>Heffing leegstand – Vrijstellingen</i>	508
45	02.12.1999	D. Holemans	<i>Hotel d'Hane-Steenhuysse Gent – Culturele bestemming</i>	509
47	02.12.1999	F. Vermeiren	<i>Inningsgraad leegstandsheffingen – Kritiek Rekenhof</i>	510
48	02.12.1999	F. Sarens	<i>Internationaal cultuurbeleid – Vlaanderen in Europa</i>	511

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

22	16.11.1999	J. Loones	<i>Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming</i>	567
23	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	567
27	19.11.1999	K. Van Overmeire	<i>Lager onderwijs Ronse – Vreemdelingen</i>	567
29	24.11.1999	S. Becq	<i>VIZO-getuigschriften – Erkenning</i>	512
30	25.11.1999	J. De Meyer	<i>Tijdelijk onderwijzend personeel – Uitgestelde bezoldiging</i>	513
31	01.12.1999	G. Vanleenhove	<i>Niet-begeleide stageactiviteiten – Maatregelen</i>	514
32	02.12.1999	F. Vermeiren	<i>Openstaande salaristerugvorderingen – Kritiek Rekenhof</i>	514
33	02.12.1999	L. Peeters	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten</i>	515
34	02.12.1999	M. Van den Eynde	<i>Muzische vorming – Schoolproject "Vlaggen en wimpels"</i>	515

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

△ 15	16.11.1999	J. Loones	<i>Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming</i>	569
17	22.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Vraag en aanbod</i>	517
18	26.11.1999	J. Laurys	<i>DAC-tewerkgestelden – Screening</i>	519
19	26.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Lokale werkgelegenheidsconvenants – Limburg</i>	519
20	01.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Naleving Septemberdecreet</i>	520
22	02.12.1999	L. Peeters	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten</i>	521

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

△ 42	22.11.1999	F. Sarens	<i>Rattenbestrijding – Deprivatisering</i>	521
43	24.11.1999	J. Loones	<i>Westhoekduinen De Panne – Honden</i>	523
45	24.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Luchthavens in buurregio's – Geluidshinder</i>	524
46	24.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Proefcentrum kleinfruit Tongeren – Subsidiëring</i>	526
47	24.11.1999	F. Vermeiren	<i>Vogelpopulatie – Maatregelen</i>	527
48	24.11.1999	T. Merckx-Van Goey	<i>Natuurinrichtingsproject Dijlevallei – Stand van zaken</i>	529
49	25.11.1999	J. Bex	<i>Mestoverschot – Reductie en verwerking</i>	530
○ 50	25.11.1999	J. Bex	<i>Natuurrapport 1999 – Evaluatie</i>	573
○ 59	10.12.1999	V. Declercq	<i>Bouwvergunning Toyota Zeebrugge – Milieueffectrapport</i>	573

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

	34	19.11.1999	T. Merckx-Van Goey	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten</i>	533
	35	19.11.1999	T. Merckx-Van Goey	<i>Vlaamse administratie – Bijkomende selectietest</i>	538
△	36	24.11.1999	T. Merckx-Van Goey	<i>Duurzame ontwikkeling – Voorbeeldfunctie overheidsdiensten</i>	545
	37	24.11.1999	R. Van Goethem	<i>Splitsing unitaire sportbonden – Brussel</i>	547
	38	25.11.1999	J. De Meyer	<i>Ambtenaren – Opleiding en vorming</i>	548
	39	25.11.1999	K. Van Overmeire	<i>Export Vlaanderen – Afbeelding Voeren</i>	550
	40	26.11.1999	L. Peeters	<i>Informatieambtenaren – Samenwerking</i>	551
	42	01.12.1999	P. Van Grembergen	<i>Gemeentefonds – Correcties</i>	552
	45	01.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Controle gemeentelijke subsidies</i>	554

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

	31	26.11.1999	M. Keulen	<i>Toegangsrecht productie JSF – Gewestbijdrage</i>	555
	32	26.11.1999	M. Van den Eynde	<i>Terra Cotta-site St.-Lenaerts – Bestemming</i>	555
	33	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>VRT Boodschappen van algemeen nut – Criteria</i>	556
	34	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>VRT-producties – Europese subsidies</i>	557
	35	01.12.1999	C. Decaluwe	<i>Regeringsmededelingen – Criteria</i>	559
	36	02.12.1999	L. Peeters	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten</i>	560
	38	03.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT-berichtgeving – Blijde intrede</i>	560
	41	07.12.1999	J. Loones	<i>Zonevreemde bedrijven – Procedure</i>	561
	44	10.12.1999	J. Coens	<i>Gewestplanwijziging Brugge-Oostkust – Stand van zaken</i>	562
	51	04.01.2000	J. Coens	<i>Cargovil en Renovil – Bodemsanering</i>	562